

MUSIKMAGASINET

GARFFA

№4 - april 1997 - GRATIS

Chemical Brothers

Depeche Mode - Henry Rollins - Gus Gus - Gene - Kashmir

4
april 1997

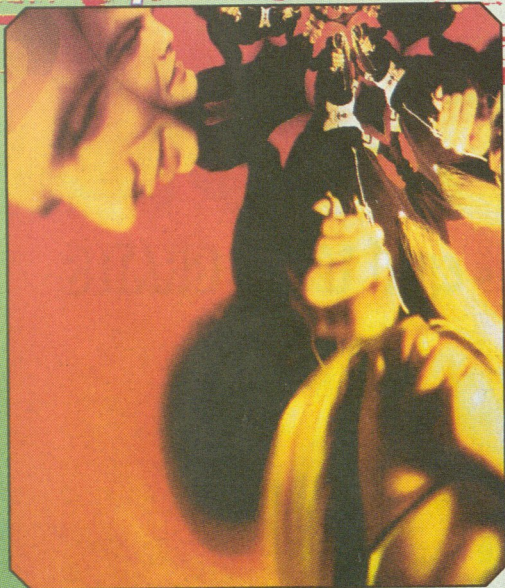

Foto: Richard Weedon

Ringere radio versus melankolsk kultursyn

I sidste nummer af GAFFA handlede lederen om det nye landsdækkende Radio 2, og humlen i den var, at æterkrigen mellem Radio 2 og Danmarks Radio's P3 vil udvikle sig til en konkurrence på hvem, der har flest lyttere, og at det i sidste ende vil gå ud over kvaliteten og alsidigheden især på P3. At der vil komme mere af alting, mere musik, mere underholdning og flere nyheder, men mindre kvalitet.

Denne spådom har fået kanalchefen på P3, Jesper Grunwald, til at reagere. Som det fremgår af hans indlæg på side 23 synes han (naturligvis), at det er en ubegrundet spådom, og at den er præget af et melankolsk kultursyn. Han fremhæver, at DR ikke er et rige i sig selv, og at de ikke kan gøre med licenskronerne, hvad de vil. Og i modsætning til monopolårene er det helt korrekt. Nu er DR tvunget ud i en konkurrence om lytternes gunst, og det betyder, at de er tvunget til at forsøge at få så mange lyttere som muligt, ellers begynder politikerne måske at diskutere licensens størrelse. Og netop dét betyder, at DR må begynde at orientere mod programtyper, der giver mange lyttere. Det sker selvfølgelig ikke når man åbner sin radio i morgen, men jeg tror – med mit gustne melankolske kultursyn – at det kommer til at kunne høres med tiden, for når man bliver nødt til at konkurrere, betyder det, at pengene nødvendigvis må følge de programmer, der har flest lyttere. Det vil komme til at gå ud over dyre produktioner som *Rockens Danmarkshistorie*, fordi det er dyrt at lave den slags programmer, som oven i købet ikke har så mange lyttere som et program som *Strax*, der er meget billigere at producere. Med andre ord vil det komme til at gå ud over alsidigheden og kvaliteten. Udviklingen har i øvrigt været i gang i et stykke tid, for et par år siden nedlagde P3 det eneste journalistiske magasinprogram i aftenfladen, Kaliber 22. Til gengæld havde man forinden indført non-stop musik hele natten – eller som Jesper Grunwald selv kalder det – lydtafet. Som lyttere har vi altså fået mere radio, men det kan diskuteres om vi har fået bedre radio. Denne udvikling tror jeg desværre vil fortsætte, og når Jesper Grunwald nævner programmer som "MED ET Z" og Casper Christensen og Tæskeholdet bestyrker det kun mit gustne melankolske kultursyn og tro på, at fremtiden kommer til at byde på brede underholdningsprogrammer for de fleste, mens der bliver længere mellem snapsene for ørerne hos de lyttere, der ikke befinder sig på midt på den brede radiomotorvej. Det er naturligvis ikke ond vilje fra hverken Jesper Grunwald eller DR, det er blot dét, der kaldes konkurrence i æteren.

INDHOLD:

- G-nyt** 4
-Fast news
- Olesen & Olesen** 8
-Beatniks i eksil
- Eggstone** 9
-Den svenske pops gudfædre
- Gus Gus** 10
-Island i udbrud... igen
- Depeche Mode** 12
-Sex, Drugs and Depeche Mode
- Geneva** 13
-Skotske popkometer
- Nanna** 14
-med den røde mund...
- Chemical Brothers** 16
-The brothers are gonna work it out
- Gene** 18
-This charming man
- Tast & Vind** 19
-koncerttur til Bowie i London
- Henry Rollins** 20
-Blid som en ulv
- BIS** 21
-Kandy pop
- Et indlæg** 23
-andet afsnit i en radio-føljeton
- Anders Remmer** 24
-præsenterer ti han kan li'
- Anmeldelser** 26
-Dyt båt hvad er hot
- Upload & Danze** 34-35
-Sprækker
- Hip Hop & Metal** 36
-Spalter
- Båndsalat** 38
-Nils tjekker dem ud
- Soundcheck** 40
-Wolfgang & tc Performer
- Kalenderen** 42
-Where's the party?

MUSIKMAGASINET
GAFFA
Er hos dig igen den 1. maj

Peter Ramsdal

UDGIVER

FORENINGEN
MUSIKMAGASINET
GAFFA
SJÆLLANDSGADE 92
8000 ÅRHUS C
TEL.: 86 12 98 99
FAX: 86 18 92 22
GIRO: 4 37 68 97
E-mail: gaffa@gaffa.dk
Web: www.gaffa.dk

ANSV. REDAKTØR:
PETER RAMSDAL

ANNONCECHEF:
OLE HYKKELBJERG
TEL.: 86 12 98 99

ADMINISTRATION:
ROBERT SVANE

ABONNEMENT:
ROBERT SVANE

MARKETINGCHEF:
ROBERT BORGES

ART DIRECTION:
JESPER BIRK
@ BUDDHA GRAPHIX

KALENDER:
MALENE MOGENSEN

PLAKATCHEF:
KALLE BREMER

GAFFER:
MIKKEL & JONAS

SKRIBENTER:
KÅRE GADE
NILS HARBO
MORTEN BAGAI
JAN OPSTRUP POULSEN
PETER STUDSTRUP
JESPER SKAANING
FINN P. MADSEN
PALLE SCHULTZ
MARTIN ROBERT NIELSEN
MORTEN BUSCHMANN
ULRICH LAURIDSEN
CARSTEN HELLER
OLE HOFF-LUND
MIA POLLMANN
MARK LEWIS
KASPER SIMONSEN
RENÉ THALUND
HENRIK TUXEN
KELD RUD NIELSEN
JACOB DOMINO
MICHAEL C.U.P. RASMUSSEN

FOTOGRAFER:
SANDRA GREIG
STEEN TRONSGAARD
LARS BLACKMORE
MORTEN LARSEN
KLAUS THYMAN
PER HOUBY

TRYK:
FRANZEN OFFSET

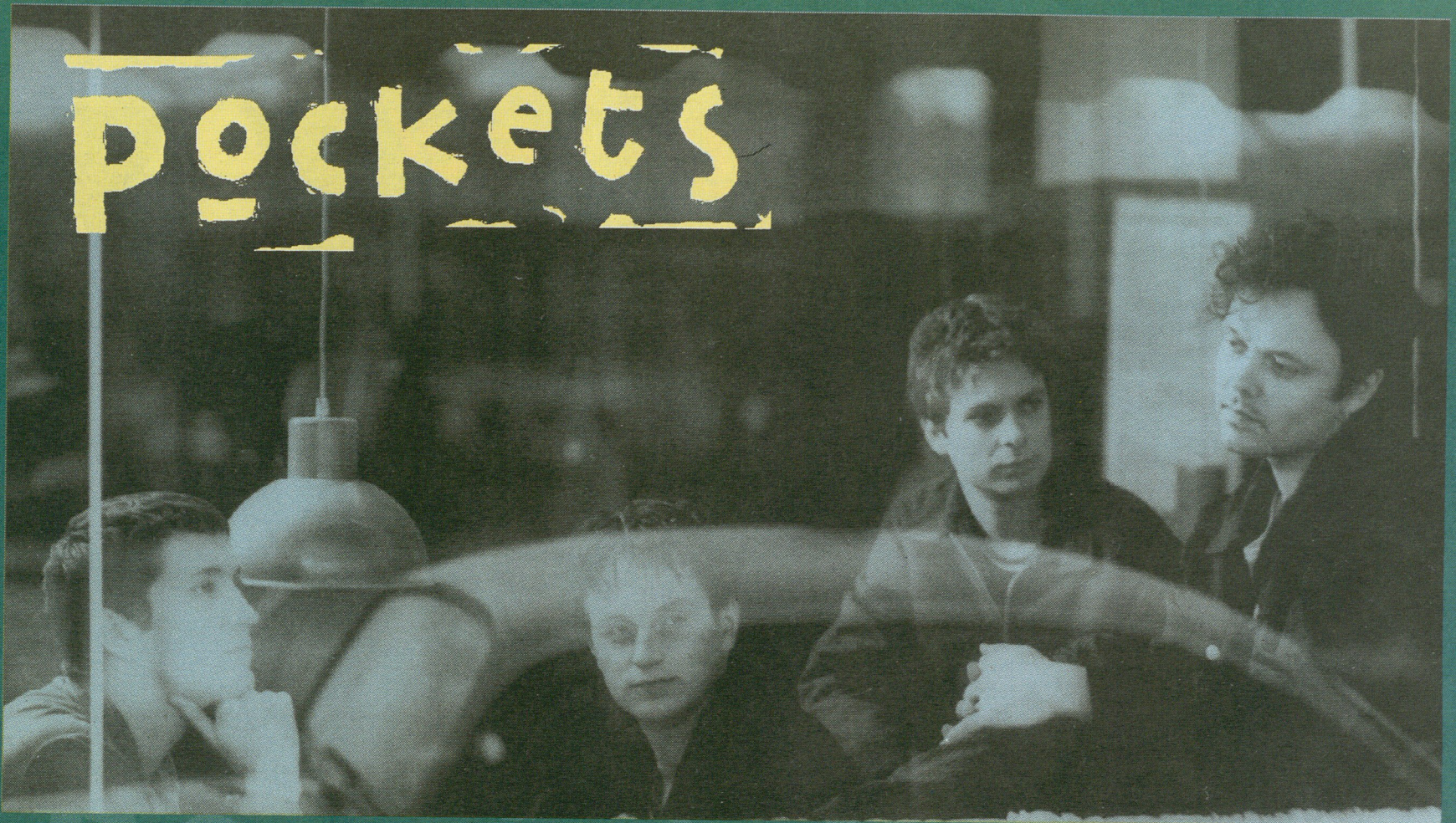
OPLAG:
70.000 EKSEMPLARER

ABONNEMENT:
150,- KR. FOR 12 NUMRE
INDBETALES PÅ GIRO
4 37 68 97.

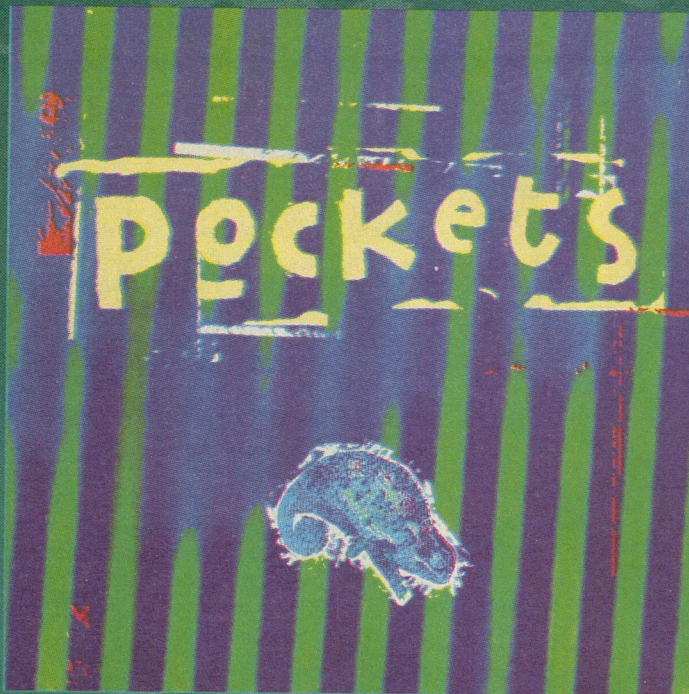
DEADLINES:
REDAKTIONELT: 14.04.97
KALENDER: 16.04.97
ANNONCER: 16.04.97

Pockets

Pockets - nyt dansk rock-band med veldrejede og ørehængende melodier i en rå og upoleret lyd. Debut-albummet "Pockets", der er ude 2. april, indeholder bl.a. singlen "I Won't Be There Anymore".

KONCERT-
AKTUELLE:

10.04
Loppen

08.05
Rust

KUN I
APRIL

99,-

"UHØRT!"

ACCORD MUSIC - Odense • AXEL MUSIC - Scala + Hovedbanen Kbh. + Odense • CASABLANCA -

København Ø • CORNER - Allerød • DREJESKIVEN - Vejle • DRUGSTORE - Roskilde • GUF - Ballerup + København N +

København S + København K + Brønshøj + Høje Tåstrup • MUSIC MECCA - København K • MUSIKHJØRNET - Tåstrup + Glostrup

PHONOTEKET - Helsingør • PLADEBIKSEN - Køge • PLADESHOPPEN - Silkeborg • RILLEN - Grenå • SKIVEN - Frederikssund

SPAR MUSIK - Slagelse • STEREO STUDIO - Ålborg + Århus + Randers + Esbjerg + Kolding + Herning + Holstebro + Horsens +

Odense • TAKT & TONE - Holbæk TEEN SHOP - Horsens • TOP 20 - Greve + Lyngby + København S • ØRESNEGLEN - Valby

Kashmir går nye veje!

Kashmirs nye single *Gloom* behøvede kun to uger for at erobre førstepladsen på P4's Elektriske Barometer, men inden da måtte *Gloom* gennem mange filtre, heriblandt nummerets komponist Kasper Eistrups eget:

- Efter jeg havde lavet nummeret, var jeg i tvivl om jeg skulle tage det med i øvelokalet, da jeg synes, at det måske var lidt for let og poppet i det. Men det endte med, at jeg tog det med, og de andre havde ikke samme tvivl, som jeg selv - vi skulle lave det. Vi spillede det første gang på en Sony-konference i efteråret 1996, og bagefter kom alle mulige folk og sagde, at *Gloom* var et klart hit, og at det burde have været med på *Cruzential*.

Herefter fik Kashmir en invitation fra Columbia om at komme til New York og indspille nummeret, men da det glippede, blev produceren fra *Cruzential*, der udkom sidste efterår, Ron Saint-Germain, fløjet til Danmark, og sammen med det noget tungere *The Stand* blev Kashmirs balladehit indspillet i dets oprindelige, enkle form:

- *Gloom* er et af de mest umiddelbare numre, vi har lavet, men det har også været igennem hele møllen med komplicerede mellemstykker og komplekse ideer, men dem droppede vi igen. Vi har med andre ord turdet være simple med dette nummer.

Bassist Mads Tunebjerg tilføjer:

- Vi voldtager ikke vores publikum så meget med *Gloom* som med vores normale groteske arrangementer, men under det umiddelbare og iørefaldende poppede er der noget andet, så vi vil stadig tilslade os at forvente noget af vores publikum.

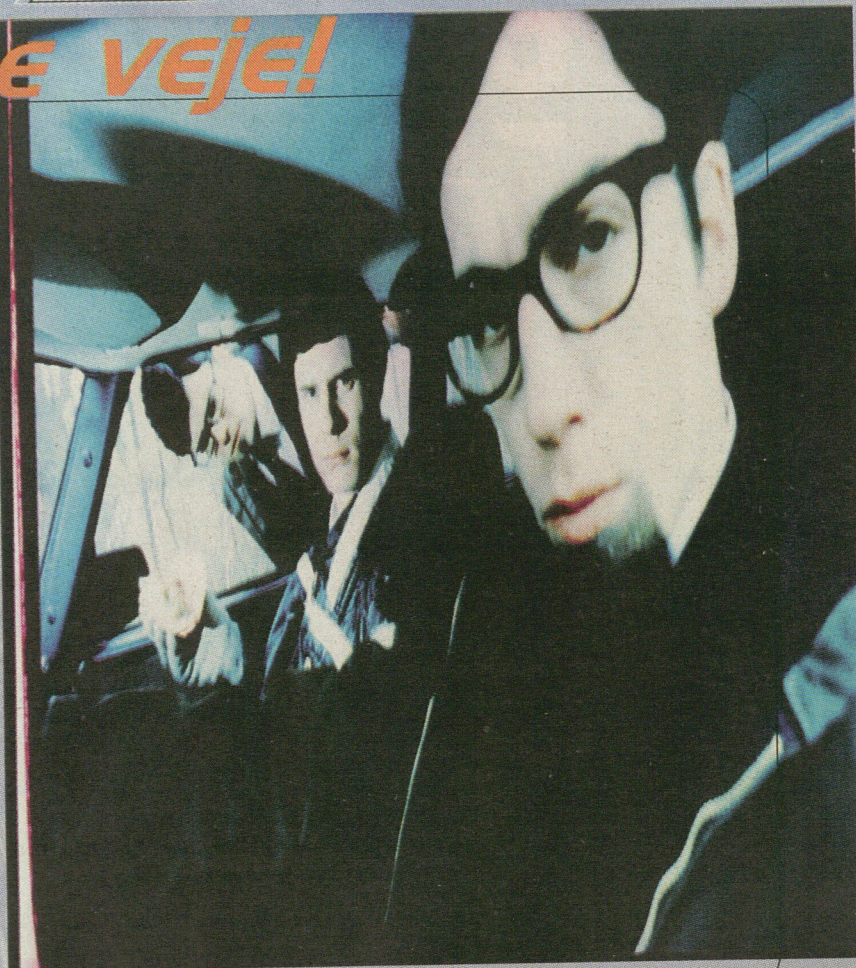
Om det er et tegn på en fremtidig musikalsk linie for Kashmir, siger Kasper:

- Jeg tror, det umiddelbare og spontane vil komme til at fylde mere i vores kompositioner fremover. Vi er ikke så bange for at bruge den første idé, som vi tidligere har været, og vores trang til rive og flå i numrene indtil de til sidst slet ikke ligner sig selv, er ikke så stor mere.

Både *Gloom* og *The Stand* er at finde på den europæiske version af *Cruzential*, som udkom i marts, og selvom Kasper og Mads håber på international succes, har de ingen konkrete planer om at forlade deres danske base:

- Jeg tror, at det vigtigt at have sit bagland i orden, og vores bagland er Danmark, der på mange måder er et svært og kræsent land. Vi vil gerne have et stabilt publikum her, men det er klart, at kommer der et rigtigt godt tilbud, så kan det godt være, at vi rejser. Lige nu venter vi på, hvad der kommer ud af de mange positive meldinger, vi har fået fra især England og USA, så vi holder os lidt stand by indtil videre

Ulrich Lauridsen

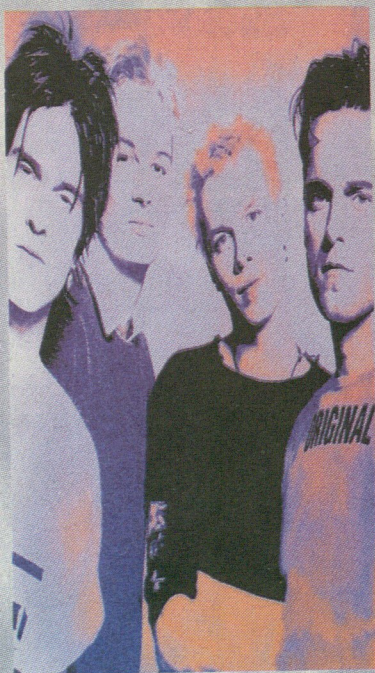

Straws - kort og godt

For godt to år siden kanon-debuterede Strawberry Slaughterhouse som et dansk indslag på den daværende høje poppunkbølge. I dag har bølgen lagt sig lidt igen, og når gruppen i slutningen af april udsender deres opfølger *Suck - And The Art Of Surviving Suburbia* hedder den ikke mere Strawberry Slaughterhouse, der er blevet til Straws, som gruppen lige siden debutalbummet har haft som kælenavn af såvel fans som sig selv.

Om der også ligger et signal om musikalsk stilskitte i forbindelse med navneskiftet siger gruppens sanger Karsten:

- Nej, vi gad bare ikke blive ved med at forklare, at selv om man hedder noget med Slaughterhouse, behøver musikken ikke nødvendigvis at lyde som sådan, og når nu alle alligevel kalder os Straws, ville vi gerne af med det lidt hårde navn. Musikalsk har vi selvfølgelig udviklet os i de to år, der er gået siden *Teenage Torture Chamber*, og vi er nok blevet lidt mere rock'n roll'ede. Musikken er både blevet langsommere og til tider hurtigere, og har

mere dynamik i sig end '1-2-3-4-numre' sædvanligvis har.

Blandt sangene på *Suck - And The Art Of Surviving Suburbia* findes titler som *Anyone Can Be American* og *What's So Great About Britain Anyway*, men selv om begge sange indeholder en kritisk holding overfor USA og England, er Straws ikke noget indadvendt dansk band:

- Nej, nej da. Uden USA og England var der ikke noget, der hed rock'n roll, og selvom vi da nogle gange er trætte af alt det amerikanske, som vælter ind over os, er *Anyone Can Be American* også en slags underfundig hyldest til USA, siger Karsten, inden han fra studiet i Stockholm siger farvel for at fortsætte færdigmixningen af det kommende album.

Allerede fra midten af april kan Straws opleves på de danske spillesteder, hvor gruppens forårsturné *Suck Tour 97* tager sin begyndelse på Panic i Haderslev.

Ulrich Lauridsen

Baal går til filmen

Baal kan for øjeblikket ikke ses, men høres i den danske børne-action-film *Ørnens Øje*. En single med nummeret *Silent Eye* er udgivet: En stort anlagt ballade med kæmpe munke-middelalder-kor skrevet af Henrik Steen Nielsen, keyboards, sunget af herrene selv. *Baal* har haft lidt af en "hva' nu-krise" efter sidste års store succes.

- Vi var overkritiske overfor alt nyt, men nu har vi et godt flow igang, og har lavet 20 nye numre med alt fra "jazz til speedmetal", griner forsanger Bjørn Fjæstad fra hjemmet på Nørrebro.

Et af problemerne var at forholde sig til Baal-konceptet, den hedenske frugtbarhedsgud, der kommunikerede til bandet via Internettet.

- Vi laver et nyt koncept, vi vil ikke holde fast i Baal-myten. Og så har jeg iøvrigt tekniske vanskeligheder med min computer, fortæller Bjørn Fjæstad midt i tekstskriveriet. Der er endnu ikke planlagt ny turné eller fastsat en dato for cd-udgivelse, men Baal har da optrådt live med *Silent Eye* i DR-P3's nye show "Med et Z". Medvirkende til fejligheden var Kastrup Kammerkor.

Morten Buschmann

Forrygende udsalg i U2's popmarked

☛☛ Verdens bedste orkester" kandiderer for øjeblikket også til en placering blandt verdens bedste sælgere. I hvertfald har cd'en *Pop* solgt 62.000 eksemplarer i Danmark. Og apropos salg er datoen for turnéstart blevet offentliggjort. Som bekendt er turnéer også en måde at få sat skub i et cd-salg. Debut'en på Popmart (Popsupermarked, - Red.) bliver den 25 april på *Sam Boyd Stadium* i kasino- og funhouse-byen Las Vegas.

U2 ankommer til Parken den 4 august. Med sig har de fire helte en produktion af rekordstørrelse med blandt andet en 700 kvadratmeter stor videoskærm. Indtil videre er der solgt 32.000 billetter til koncerten. Scenen er udformet som et supermarked. Og salget går forrygende!

Morten Buschmann

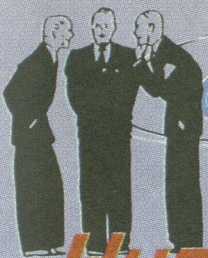
NYT ALBUM
Nine Lives
 CD 119⁹⁵

Indeholder bl.a. hittet "Falling In Love (Is Hard On The Knees)"

FONA

Det er her det sker!

Sony Music

Humoristisk dødspop per korrespondance

Verden er som bekendt blevet mindre. Moderne teknologiske gennembrud og gemen kapitalistisk konkurrence har betydet, at enhver folkeskole kan mønstre fuldbefarne kosmopolitter blandt eleverne.

Det er snart længe siden, at Søren Esben og Brian, der udgør kernen i gruppen Yellowbellies forlod folkeskolen, men at det er to hjemmевante verdensborgere kan der ikke sættes spørgsmåltegn ved. Ikke nok med, at de hver især har rejst kloden tynd, de har også givet begrebet international kommunikation en ny dimension. Sange på debutalbummet *Air Mail* er skrevet pr. korrespondance. I de fleste tilfælde lyriske oplæg fra Søren Esben, i solbeskinnede Wyoming, USA, – sendt over atlanten via luftpost – og herefter videre musikalsk bearbejdet af Brian Grimstrup, i Grønlands isnende polar kulde.

Vel tilbage i København, giver Brian og Søren sig tid til at fortælle om de fælles anstrengelser, som efter planen bliver offentlig ejendom midt i april måned. Ifølge Brian består numrene af syv rejsebeskrivelser, to kærlighedssange og tre eksistentielle dødspop numre.

- Vi forsøger at lave klassiske popsange, gerne med en skæv eller humoristisk vinkel. Teksterne har en fremtrædende placering, hvilket blandt andet hænger sammen med, at vi er meget folk-inspirerede, fortæller Søren.

- Teksterne er skrevet på engelsk, men vi har alligevel stærke skandinaviske rødder, ikke mindst det, at melodistemmen bevæger sig meget, som for eksempel i den gamle *Midsommervise*, siger Brian.

Makkerparret føler sig beslægtet med hjemlige navne som Nikolai Nørlund, Allan Olsen og ældre Steffen Brandt-materiale, selv om det mere er internationale navne som Crash Test Dummies og specielt Del Amitri, der dukker op på den indre lystavle, når Yellowbellies siver ud gennem højtalerne.

Yellowbellies spiller på Rust den 24. april, men gemmer den store turné til efteråret. Det gælder i øvrigt for herrerne blandt publikum om at iføre sig det stiveste puds, hvis man ikke vil blegne i forhold til musikerne på scenen. 2 ud af 5 bandmedlemmer har en fortid som herreekviperings ekspedienter. Så husk – Look Sharp!!

Henrik Tuxen

Rockshow 97

Navnene på årets rockkaravane, Rockshow 97, ligger nu helt klar, og der er en hel del musikalsk familieguf på programmet, blandt andre Prodigy, Fugees og Neneh Cherry. Her er et lille udpluk af navnene.

Århuskongen i Tangkrogen:

Den 24. maj klokken 10 - 24. Vildt: Prodigy, Fluke, Straws, Psyched Up Janis, Souvenirs, Peaches, LoveBites m.fl.

Københavnerven på Gentofte Stadion:

Den 10. maj. klokken 10 - 24. Et lille creme dé la creme-udpluk: Fugees, Neneh Cherry, Warren G., Eric Gadd, Sanne og Red Warszawa m.fl.

Ålborgvennerne i Mølleparken:

Den 17. maj klokken 10 - 23. Smokie, Helmig, Lilholt, Kim og Østkyst Hustlers, Backseat m.fl.

Ringridderne i Sønderborg:

Den 7 juni klokken 11 - 23. Status Quo, Drori-Hansen Furniture, Big Fat Snake, Shu-Bi-Dua m.fl.

Rockshows program bliver bakket op med af DR-P3's idoler, *Tæskeholdet* med Casper Christensen iblandt andet Mao-uniform, er superværter, og holdets første koncert-optræden. Sebastian synger ikke.

Til gengæld vil der i Århus og København være aktiviteter for de oppegående patienter: Rampeoptræden, Rumsimulator, Pulsar Laser Game og GAFFA's favorit: Sumobrydning. Morten Buschmann.

Melodisk rock'n roll fra Pockets

Det kun et-årige band *Pockets* har på rekordtid fået en pladekontrakt i lommen. Efter en hurtig demo med Finn Jansen (producer for blandt andre Baal, - Red.) som tekniker kom kontakten til EMI/Medley hurtigt i stand.

15 numre mere på demo, og indspilningerne til debut-cd'en gik igang. Travle Nikolaj Foss kiggede over skuldrene, og det er der kommet en pæn engelsksproget cd i genren "Melodisk rock'n'roll" ud af.

Selv pointerer bandet "den gode melodi". 31-årige Tom Moris, leadvokal, guitar og komponist forklarer, hvad dét er for noget:

- For os er en god melodi det at kunne synge sangen uden akkompagnement. Jeg har hver gang lavet melodien før akkorderne, siger ex-fynboen, der flyttede til hovedstaden for syv år siden.

Til spørgsmålet om *Pockets* musik ikke er lidt gammeldags, svarer han:

- Hvis man synes, at to guitarer, bas og trommer og ingen computere eller sequencere er gammeldags, ja så er det gammeldags musik.

Pockets består udover Tom Moris af Jens Peter Brodersen, trommer, Henning Nielsen, guitar og Stephan Agger på bas.

Livedebut'en bliver på Loppen den 4. april. Dernæst følger Café Rust den 5. maj. Morten Buschmann.

MEEEEEW

Idette forårs flotte række af danske debutalbums følger københavnerkvartetten Mew sig i begyndelsen af april til med deres debut-cd *A Triumph For Man*. Mew byder trods den noget storladne titel på let og svævende popmusik, der også indeholder et stænk melankoli, og selv om Mew langt fra er aggressiv som My Bloody Valentine eller dyster som Slowdive, er det i det samme drømmende univers, Mew hører til.

Gruppens meget iørefaldende og skæve guitarpop præges af forsangeren og tekstforfatteren Jonas Bjerres lyse stemme, der blandt andet henter inspiration i sin store fascination for kinesisk kultur:

- Jeg har godt nok aldrig været i Kina, men der er noget meget eksotisk over landets kultur, som inspirerer mig. I *No Shadow Kick* synger jeg for eksempel på kinesisk, og en *Tsin-Tsi* er, så vidt jeg har fået forklaret, en helbredende kinesisk urt.

Også kinesiske kung-fu film (*No Shadow Kick*) og Kinas nationalbamse (*Panda*) har smittet af på nogle af albummets titler, men ellers er teksterne hentet fra Jonas Bjerres egne oplevelser og tanker:

- Som så mange andre skriver jeg om dét, som vedrører mig, eller pludselig falder mig ind, og nogle af teksterne på *A Triumph For Man* stammer fra mine drømme, som jeg har skrevet ned, når jeg er vågnet. I forbindelse med albummet er *I Should Have Been A Tsin-Tsi (For You)* udsendt som promotion-single, og hertil har gruppen lavet en video instrueret af Pusher-instruktøren Nicholas Winding-Refn.

Mew kan i april og maj måned opleves live i forbindelse med den landsdækkende Klub Tidens Toneklang-turné, der også byder på gruppen luksus, lokale navne og dj's fra P4.

Ulrich Lauridsen

BACARDI-MARTINI DANMARK A/S

Ron BACARDI

BACARDI, THE BAT DEVICE AND THE WAVE DEVICE ARE REGISTERED TRADEMARKS OF BACARDI & COMPANY LIMITED

To jyske beatniks fra hovedstaden

Af Finn P. Madsen

Foto Morten Larsen/Schiller

De er brødre, deres barndomsbo i Jylland, nærmere sagt Vejle, er til dagligt de to ledende kræfter i bandet Greene med en fortid i new wave-bandet Sort Hvide Landskaber, og siden midten af firserne bosiddende i København. Nu har Peter H. Olesen og Henrik Olesen udsendt det fælles og meget lovende soloprojekt *Indenlands Udenbys* under navnet Olesen-Olesen. Planerne om pladen har dog været undervejs i flere år, men først nu er de blevet ført ud i livet.

- Vi har ikke haft den fornødne tid, og dels var det måske mere en fikst ide end en realitet. Det, som satte rigtig skub i tingene var, da vi brugte Kim Hyttel som producer på Greenes sidste album *Minor Sun*, hvor jeg talte med ham om at indspille et dansksproget album, og så satte jeg Henrik kniven på struben. På det tidspunkt havde han travlt med Lovebites, hvor han spiller guitar. Jeg skrev et drillende brev til ham, der lød, at nu da han var ved at blive popstjerne, ville jeg lave en soloplade. Så hvis han ville forhindre det, skulle han komme og blande sig. Derefter lavede jeg nogle af mine digte om til poptekster og sendte dem til ham. Pludselig gik det hurtigt, og der kom bånd tilbage med melodier på, vi har cirka arbejdet på det et halvt år, men oppe i hovederne i flere, fortæller en meget oplagt og veltalende Peter H. Olesen.

Akustisk udspil

Egentlig skulle *Indenlands Udenbys* have været et næsten akustisk udspil skrabet for al overflødig instrumentering, men nogen gange blæser vinden den anden vej, og det endte med producer Kim Hyttel som en slags tredje besætningsmedlem.

- Der var meget med- og modspil, hvor vi nogle gange sagde til Kim, at det ville vi ikke, og andre gange tog os selv i at lytte til, hvad han kunne byde på. Greenes musik er meget guitarbaseret, og Kims hovedinstrument er tangenterne og Dylan. Hvis vores musik starter et sted, er det netop ved Dylan.

For de to brødre er der ingen grænser, hvad instrumenter angår. På noterne til albummet kan man blandt andet læse, at der er blevet brugt noget så usædvanligt som fejekost, papkasser, aviser, plastik, saks og slibeklodser.

- Henrik kan godt spille trommer, men de rytmer, som vi senere samlede virkede lidt stive. Så det blev tørt op med nogle forskellige rytmeinstrumenter, som for eksempel en papkasse, der lyder mere som et hjerteslag end en stortromme gør. Vi brugte også noget med at lade en fejekost køre nede i en papkasse i stedet for at bruge viskere, det var lidt ud fra en digterfilosofi, ikke fordi vores plade skal ses som en vagabond-støjplade, forklarer Peter.

Spøgelset er slået ihjel

Præcis til tiden, eller måske nærmere sagt oppe i tiden, kan man sige om brødrene Olesens dansksprogede udgivelse. Fordi det er som om, at de netop er løbet ind i relanceringen af det danske sprog i den hjemlige rock, først Nikolaj Nørlands *Navnløs*, så Ibens og nu *Indenlands Udenbys*. Fælles for dem alle er det poetiske og hudløse.

- Vores generation har haft svært ved at tage det

alvorligt, når man synger på dansk, tag for eksempel: "kærlighed gjorde mig til en bedre mand" (Love made me a better man, Greene), det lyder firkantet og klodset, men mest af alt grimt og bøvet. Vi er åbenbart løbet ind i en trend, generelt er der hele tiden blevet sunget på dansk, men desværre kun nogle få, der har gjort det godt. Vi har jo ikke lavet en lille klub i København, der siger, at nu skal vi begynde at synge på dansk, men vi føler selv, at vi har fået slået det spøgelse ihjel, der hedder, at man ikke kan synge på dansk. Normalt når jeg skriver tekster, er de tænkt på engelsk, man skal skrive sange på det sprog, de er tænkt på. I det her tilfælde, er det jo konkrete ting som Jylland, hovedstad og meget danske emner. I det hele taget har jeg skrevet meget på dansk gennem årene både artikler og digte. Jeg er lidt af en falleret digter, der aldrig blev god nok til at være rigtig digter, siger Peter.

De store kulturforskelle

Teksterne på *Indenlands Udenbys* er selvbiografiske et godt stykke hen af vejen og befinder sig mellem land og by, man kunne næsten kalde dem en slags hjemstavns-sange. Her ser Peter tilbage på sin barndom i Vejle, "Lykkelige år på den store plæne under en voldsom jysk sol / Lykkelige år i evige skove / Hver krog kunne blive en hule / Hver kæp et gevær", *Sommerferie Zimmerroom*, for derefter at blive besat af en rastløshed mod at komme ud i livet, en slags udrejse længsel akkurat som hos 50'ernes beatniks, "Hvis jeg kunne så ville jeg tage bort herfra endnu i dag / Hvis der blot gik et tog væk herfra", *Jack Kerouac i Jylland*

- Det er en rød tråd, som en sammenstilling. At bruge et ord som beatnik, Jack Kerouac og sætte det sammen med ordet jyde er dybt morsomt, en slags jysk humor, som ikke alle fatter. For hvem kunne forestille sig Jack Kerouac rejse rundt i Jylland, det ville være latterligt lille for ham. Personen i sangen er en, der er besat af det vilde liv og rejser rundt som forfatter eller kunstner. I sangen kan man ikke fornemme om han kommer afsted eller bliver hængende, han er lidt mit alter ego. Nu kom jeg selvfølgelig til København, men jeg føler mig alligevel lidt beslægtet med ham. Det er også sjovt, at selv om man bor i så lille et land, så er der så stor forskel på at bo i Jylland eller København, både sprogligt og mentalt. Specielt interessant er det, at vi har så store kulturforskelle, det er ikke underligt med alle de konflikter i andre lande, forklarer Peter.

Musikalske postkort

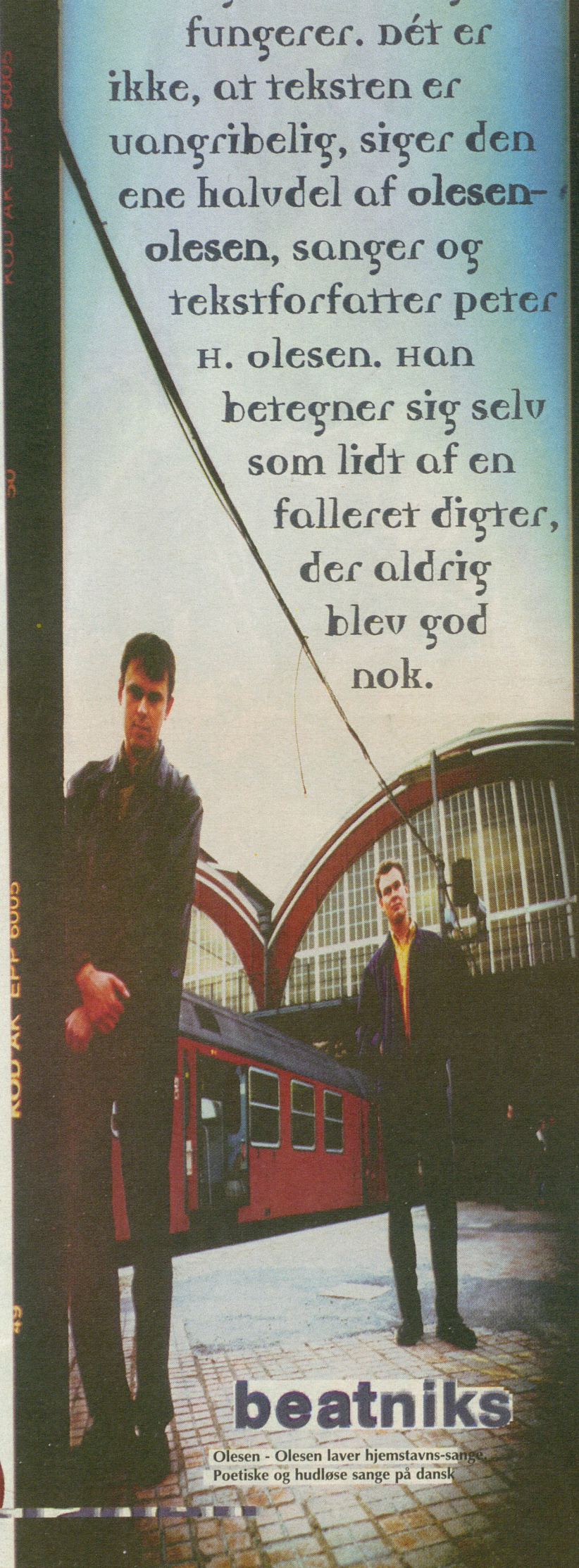
Selv om sproget er på dansk, aner man stadig de musikalske bånd til Greene, hvor flotte korarrangementer, iørefaldende vemodige melodier og drømmende guitar figurer taler deres eget sprog.

- Det er noget med Henriks melodier, der er lidt melankolske som os selv, men vi er hele tiden på vagt, så det ikke bliver for meget flæberi. Når man laver popmusik er det vigtigste, at sangen fungerer, det er ikke, at teksten er uangribelig. Ordet popmusik definerer Peter således:

- Postkort passer meget godt på det, små korte indtryk med få sætninger, som beskriver stemninger, hvor man end befinder sig. En situationsrapport omkring Greene lyder på, at Henrik og Peter begynder at forberede gruppens næste album sidst på sommeren, hvor planerne er at gå tidligere i studiet end vanligt.

-Når man laver popmusik er det vigtigste, at sangen fungerer. Det er

ikke, at teksten er uangribelig, siger den ene halvdel af Olesen-Olesen, sanger og tekstforfatter Peter H. Olesen. Han betegner sig selv som lidt af en falleret digter, der aldrig blev god nok.

beatniks

Olesen - Olesen laver hjemstavns-sange. Poetiske og hudløse sange på dansk

Den svenske pops gudfædre

Den svenske gruppe Eggstone er en af bagmændene til Sveriges store succes på det internationale plademarked. Gruppen har sit eget pladeselskab og indspilningsstudie. Og ikke nok med det, de laver selv fremragende popmusik. Larsen & Larsen tog til Malmö for at møde de tre svenske pop-professorer.

Af Thomas Wrik Larsen

Foto Morten Larsen/Schiller

Eggstone er den svenske pops gudfædre. Ikke den form for pop, der omfatter Roxette, Lisa Nilsson og de andre velproducerede radiofavoritter, men en popmusik, der er både skæv og efter bogen. Blød og alligevel krads og kantet. På samme tid morsom og gravalvorlig. Trioen Eggstone, der i forskellige former har eksisteret i over ti år er blevet overdyngnet med rosede anmeldelser af deres tredje album *Vive La Différence*, som er indspillet i eget studie og udgivet på eget pladeselskab. For nylig spillede bandet på Rust i København med stor succes.

- Man ved aldrig hvordan reaktionen vil blive, når man kommer som svensk band til Danmark. Men det føltes som et godt Sveriges-job, siger Eggstones sanger og bassist Per Sunding med en mat stemme og læner sig helt tilbage i en stor lænestol. Hans sætninger bliver vejret med stor omhu, og man forfatter, at han sidst af alt vil opfattes som klichébilledet af en braldrende popsanger.

Leve det anderledes

Eggstone har siden udsendelsen af albummet *Summersault* for tre år siden blandt andet arbejdet hårdt på at få pladeselskabet Vibrafon op at stå, og deres eget Tambourine studie er nu blevet etableret som leverandør af en helt speciel lyd og stemning. Et af de kendteste navne på kundelisten hedder Cardigans, som har det til fælles med Eggstone, at de ikke rigtig lyder som nogen andre.

Eggstones sange er klar laboratoriepop, og den nye cd er et muntert mødested for hårde guitarribs, vibrafoner, træblæse og plasticstrygere. Over vandene svæver Per Sundings vemodige, lyse stemme.

- Vi har et meget bredt billede af hvad god pop er. Der er god hård rock, og gode, små søde countryballader, siger Per Sunding.

- Man har vel altid drømt om at blive popstjerne, smiler trommeslageren Maurits Carlsson generet. Han mødte den senere guitarist Patrik Bartosch i fjerde klasse. Et par år senere stødte Per til som medlem af en klike, der havde film som valgfag.

- Vi var afgjort både frækkere og hårdere end alle de andre, husker han. Det var tiden, hvor engelske bands som The Jam, Clash og The Smiths var sagen. Eggstone blev til Eggstone i 1990 og album-debuterede to år senere med cd'en *Eggstone in San Diego*.

Popgudfædre

- Det var det første vi lavede efter vi havde købt studiet. Vi producerede det hele selv, fortæller Per og Maurits. Al begyndelse er svær, og trioens medlemmer opgav deres private lejemål og overnattede i studiet for at få det hele til at løbe rundt. Efter debuten spillede Eggstone omkring 400 jobs, hvilket satte sit præg på efterfølgeren *Somersault* fra 1994.

- Det føles som om, den nye cd mere er et skridt tilbage til den første plade, siger Per Sunding. Eggstones udgangspunkt var, at de den gang intet anede om at indspille, men alligevel fik de pladen ud. Per forklarer, at den blev meget speciel, og faktisk blev den lidt af en ledestjerne i svensk popmusik, og etiketten "svensk indiepops gudfædre" beror i høj grad på den

Eget pladeselskab, pladestudie og ny cd. Det går jättebra for svenske Eggstone.

plade. Den anden plade var mere en del af samtiden; den amerikanske college-rock fra begyndelsen af 90'erne.

Tambourine studiet

Interessen for selv at indspille begyndte med små kassettebåndoptagere, siden voksede det til porta- og hjemmestudier. - I nogle studier er det som om, der er for meget udstyr. På os virkede miljøet tit kedeligt, og man blev anspændt, og der var altid nogle teknikere, som ikke fattede en brik, men alligevel lod som om de kunne det hele. Og vi turde ikke sige nej, for det var jo dem, der var de dygtige, siger Per.

Det førte til sidst til at Eggstone købte Tambourine studiet og den frihed, der fulgte med. Studiet er kendt for sit halvferds-erpræg, men i følge Per og Maurits handler det mere om stemning end om teknik:

- Vi har altid været... indspilningsromantikere! Når vi så andre indspille, så tænkte vi altid, at det måtte kunne gøres på en anden måde. Det var en slags pionérånd. Vi arbejder på mange måder lige som man gjorde for lang tid siden - men ført ind i 90'erne.

501® ORIGINAL SHRINK-TO-FIT™ JEANS

PUT THEM ON. GET THEM WET. WATCH THEM SHRINK. FEEL THE FIT.

Islandi

Der hænger en tung dis over Reykjavik og det meste af Island, da flyet trækker ind over Atlanterhavsøens vulkansorte klipper og glinsende gletcere. Goldt og øde. Det er fra disse bjerge, Björk mener, at bilerne stammer fra. De har nemlig altid eksisteret – det er bare indenfor de sidste 100 år, at de er kommet ud fra klippehulerne, siger hun.

Det var også Björk, der fik den internationale musikverdens øjne op for, at der overhovedet boede mennesker på øen midt mellem Europa og USA. Det gør der. En kvart million. Heraf lever de 100.000 i Reykjavik. Ni af dem har lavet et band, som de kalder Gus Gus. Opkaldt efter Fassbinders film *Angst Essen Seele Auf* fra 1973 om forholdet mellem en desillusioneret, marokkansk fremmedarbejder og en tysk luder, der både kan lave *cous cous* og give varm kærlighed.

Det forklarer gruppens ene forsanger, Daniel Ágúst, på følgende måde:
- Da Ali besøger kvinden, får han først *cous cous* – som han savner – og derefter elsker de. I Gus Gus fodrer vi hinanden med kreativitet, og det skaber kærlighed. Men vi har ikke nået målet endnu, siger Daniel Ágúst med en vis ironi i stemmen, da vi sidder på hotelværelset klokken fire om morgenen med udsigt til langtidsholdbare tømmermænd dagen efter.

Mens verden venter på det næste udspil fra Björk, er der et vulkanudbrud på vej fra hendes landsmænd i **Gus Gus**. Ni islændinge, der med vidt forskellig kunstnerisk baggrund har kastet sig over techno, dance, og trip-hop samt film, musikvideoer og syret scenografi. GAFFA var som eneste danske blad på besøg i Reykjavik, da gruppen blev præsenteret for verdenspressen.

Af Ole Hoff-Lund

lan, der står som en lysende grøn rumsonde på byens højeste klippetop, og blandt tilskuerne var over tredive journalister fra hele verden. De var inviteret af pladeselskabet 4AD, der netop har tegnet kontrakt på fem albums for et ukendt millionbeløb. Lidt af en satsning – bandets nærmest ikke-eksisterende ry taget i betragtning.

De ni medlemmer af Gus Gus mødtes i første omgang ikke med henblik på at lave musik. Optakten var en kortfilm med titlen *Pleasure*, som de to filmmagere i gruppen, Stefán Árni og Síggi Kjartansson, skulle i gang med i sommeren 1995. De har allerede modtaget adskillige filmpriser for deres eksperimentelle film og design, og de engagerede skuespillerne Dániel Ágúst, Magnús Jónsson og Hafdis Huld, som ligeledes er kendte navne i forskellige musik- og teatersammenhænge på Island.

Samarbejdet fungerede perfekt, og da filmens sidste scener var ved at være i kassen, besluttede de derfor at forlænge den følelse af magi, som de allesammen havde oplevet. Det tilfæl-

dige møde mellem kunstneriske personligheder skulle manifestes i andre former, og pludselig stod de med muligheden for at danne en nærmest Warhol-sk kunstnerfabrik anno 1990erne.

- Det viste sig, at vi havde så mange fælles interesser, så meget musikalent og kunstnerisk kreativitet iblandt os, at vi fik lyst til at gå i et musikstudie for at prøve nogle ting af. Vi fik ambition til at gå i et musikstudie med Herr Legowitz (Islands No. 1 DJ) og Biggi Thórarinsson med på ideen, og på 11 nightsessions havde vi færdigproduceret en plade. Vi er ikke en lukket, indspist cirkel, og hvis vi får lyst til at arbejde med andre musikere, så gør vi det, fortæller Baldúr Stefánsson, der af praktiske grunde er manager for Gus Gus, men han deltager på lige fod med de andre i den kreative proces.

Lysende rumsonde

Gus Gus er allerede omgivet af en kolossal interesse fra både islænderne og udlandet. Den sidste fredag i januar spillede deres fjerde koncert i det Star Wars inspirerede kulturhus *Per-*

Fra jungle til jazz

Pladen udkom på Island i 1.500 eksemplarer i efteråret 1995, og kort efter nytår modtog Baldúr Stefánsson en fax fra 4AD, der ad omveje havde fået fat i et bånd med Gus Gus.

KASHMIR

CRUZENTIAL

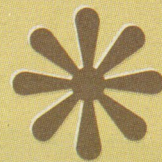
PART II

KASHMIR

CRUZENTIAL

NEW EDITION
INCLUDING TWO BRAND NEW
TRACKS "GLOOM" & "STAND"
SPECIAL PRICE

Baldur Stefansson

- Jeg tog over og fik et tilbud, som jeg ikke kunne sige nej til. Jeg mener, det her var virkelig et *one-off adventure*, fem plader. Så jeg tog hjem, og vi fandt ud af, at vi allesammen var indstillede på at forme vores lille, musikalske kollektiv. 4AD har givet os utroligt frie hænder, og jeg kan lide deres filosofi om kun at udsende ting, de kan stå inde for. De er hele tiden meget nærværende og opmærksomme, siger Baldur Stefansson.

Den første plade hedder *Polydistortion* og er næsten identisk med den islandske førsteudgivelse bortset fra nogle samples, som er blevet ændret for at sikre sig mod eventuelle retssager. Titlen *Polydistortion* afspejler de mange forskellige retninger, som Gus Gus bevæger sig i. Rock, triphop, techno, DJs, sangere, skuespillere, film og musikvideoer. Resultatet er overraskende og stilskabende.

- Jeg ved ikke, hvad det er, vi spiller. Icebeat, måske. Numrene veksler meget. Vores første single, *Believe*, er et totalt dance-track. *Polyesterday* er mere et groove, *Cold Breath '79* er meget elektrotechno orienteret, mens *Purple* nærmest er jungletechno. Og *Why* det kunne være en jazzet Dolly Parton," siger Baldur Stefansson og slår en islandsk vulkanlatter op.

ret med flere af Gus Gus' opsigtsvækkende beskeder. Et af dem er "Why would anyone need to think for themselves", et andet lyder "Whatever feels right for you is normal", og under et af de sejeste dancenumre, hvor en del af publikum har invaderet scenen, toner en mystisk sætning frem: "You have to make love to both of us"....

Dániel Águst kan eller vil ikke præcisere, hvad der er meningen med de slogans. De har tilsyneladende bare et liv for sig selv - læresætninger, som det er op til publikum at trække essensen ud af. På to store videoskærme kører der små, humoristiske kortfilm, som supplerer sangene, og på scenen fører de tre sangere sig frem i et lettere udsyret outfit med stramtsiddende velour og polyester.

Musikken fylder det store rum ud med klangbunde, der veksler mellem lyde fra et syngende, krystalliseret ishav eller tøbrudne gletschere og en tikkende techno med en hårdt pumpende nerve, der kommer væltende med en på én gang beroligende og foruroligende intensitet. Oveni kommer sangerne, der alle tre besidder flotte og bredspektrede vokaler.

bedsteforældre mærket livets hårdhed. Det kan ikke undgå at påvirke os. Men energien er høj, og det er som om, at alle har viljen og modet til at ville skabe noget. Selv buschaufføren er sikkert kunstmaler. Det summer af aktivitet, ingen er neutrale, siger Daniel Águst.

Hverken han eller Baldur Stefansson er i tvivl om, at Björk har spillet en altafgørende rolle for de unge islænderes selvforståelse.

- Hun har ikke bare influeret musikscenen. Alle elsker hende, og alle er stolte af, hvad hun har gjort. Ikke bare for at have opnået, hvad hun har, også for hendes ærlighed og måden, hun har gjort det på. Hun er så original, og på den måde har hun motiveret hele min generation til at forsøge at realisere vores drømme. Hun har lært os vigtigheden af at være ærlige omkring det, man laver, at stole på sig selv, og hun har bevist, at det er muligt at beholde sin identitet i en stor, kaotisk verden. Det beundrer jeg hende for. At hun samtidig kan lide vores musik er bare dejligt, og forhåbentlig kan vi arbejde sammen en gang i fremtiden, forklarer Baldur Stefansson.

Gus Gus håber på at komme på turne i Skandinavien til sommer, og de ni feststemte konceptmagere siger ikke nej, hvis Roskilde Festivalens programlæggere finder vej til Reykjaviks undergrund.

- Men vi tager det stille og roligt. I øjeblikket er vi bare lykkelige, og vi koncentrerer os om at skabe en *joyful spirit*, som gerne skulle komme til udtryk i vores musik og film, siger Daniel Águst og rejser sig for at gå hjem.

Elsk med os begge

"It's the sound that makes me come" står der pludselig på scenen over musikerne til koncerten i *Perlan*, der har været udsolgt i flere uger. Under koncerten bliver publikum konfrontere

Generation Björk

Gus Gus' musik er lige så uforudsigelig som det islandske vejr, og da vi kommer ud i den før så stille nat, er det stormvejr, og sneen flyger gennem luften.

- Island er virkelig karakteristisk. Vi er isoleret midt i oceanet, naturen giver os barske livsbetingelser, og eftersom Island først blev industrialiseret efter 2. verdenskrig, har vores forældre og

WILSON

501 ORIGINAL SHRINK-TO-FIT™ JEANS

1) WEAR. 2) SOAK. 3) SHRINK. 4) FIT.

DEPECHE MODE ULTRA

Efter en endeløs koncertturné, keyboardspilleren Alan Wilder's afsked med bandet og sanger Dave Gahan's flirt med døden er Depeche Mode igen dukket op til overfladen som et nyt produkt:

Depeche Mode Ultra.

Af Ulrich Lauridsen

Når Depeche Mode i begyndelsen af april udsender *Ultra*; gruppens niende studiealbum, er det fire år siden *Songs of Faith and Devotion* udløste gruppens hidtil eneste førsteplads på den engelske albumhitliste. *Songs of Faith and Devotion* udløste også Depeche Mode's hidtil længste verdensturné, en turné, som varede 14 måneder og næsten ødelagde gruppens fremtid.

Efter *Violator* (1990) turnerede Depeche Mode også verden over i mange måneder, og klog af skade medbragte de på *Songs of Faith and Devotion* turnéen en psykolog, der kunne hjælpe dem gennem det hårde pres og det stressende liv på turnéen. Mens turnéen var i gang, glemte alle undtagen bassisten Andy Fletcher de gode intensjoner om at besøge psykologen nu og da, og mens psykologen sikkert kom ud turnéen både rigere og meget mere berømt, var det fire hærgede musikere, som måtte helt ned at vende, inden den længe ret tvivlsomme fortsættelse nu endelig kan følge. På trods af Andy Fletchers besøg hos psykologen endte turnéen for ham fire måneder før de andre. Dybt deprimeret måtte han lade sig erstatte af en af gruppens lydfolk, og tage hjem for at pleje det nervesammenbrud, som den opslidende turné havde medført. Guitaristen Martin Gore, som er kendt for et massivt alkoholforbrug, oplevede flere gange slagtilfælde og angstanfald, men værst var dog sanger David Gahan's endnu mere massive forbrug af stoffer, som efter turnéen helt overtog hans liv. Keyboardspilleren Alan Wilder, hvis eneste problem på turnéen begrænsede sig til galdesten, kvittede i 1995 gruppen, der mere eller mindre var sat på stand by på grund af Gahan's liv som junkie, og det er som trio, Depeche Mode nu "sunde og raske" begynder på en frisk.

Ny begyndelse 2

- Vi føler ikke, at det er et comeback, men på mange måder er det en ny begyndelse for os. Det, vi har været igennem, har været et helvede, men vi føler, at vi er kommet ud på den anden side nu, og menneskeligt er vi stærkere nu end nogensinde før, fortæller Andy Fletcher, som sammen med Martin Gore er draget på gruppens eneste presse-turné i forbindelse med det nye album; en turné, som Gahan ikke deltager i, fordi han stadig kæmper for at holde sig fra stofferne, og ganske enkelt ikke tør løbe den risiko som livet på hotellerne i alverdens storbyer er for ham.

- Selvfølgelig har det meget med Dave at gøre, når vi ikke vil på turné denne gang, men Martin og jeg har jo også nogle forpligtelser overfor vores familier, som også

betyder meget for den beslutning, forklarer han uden at lyde undskyldende. Det er 17 år siden Depeche Mode blev dannet, og Andy Fletcher's og Martin Gore's venskab rækker endda endnu længere tilbage. Om venskabets betydning for at gruppen har holdt sammen, siger Andy Fletcher:

- Der hersker en bestemt ånd i Depeche Mode, som både handler om venskab og fælles baggrund. Vi har alle en arbejdsbaggrund, og vi føler, at vi sammen har skabt noget med Depeche Mode. Derfor tror jeg, at vores venskab både har været med til at skabe den ånd, som er i gruppen, men at den også har været med til at styrke vores venskab. Dave, Martin og jeg er i høj grad en enhed, en stærk enhed, som ikke hænger sammen hver eneste dag, men som, når vi samles, har en spænding mellem os, som skaber det, det hele handler om – nemlig den plade, der kommer ud i den sidste ende.

- Jeg tror, at vi mere er en familieenhed i dag. Vi fungerer mere som brødre end som venner, for vi har kendt hinanden i så lang tid nu, at vi hverken vil eller behøver at gå ud sammen hele tiden, tilføjer Martin Gore og fortsætter:

- Vi er tre personer, som har hvert vores liv, men også hvert vores forskellige bidrag til gruppen. Jeg har stadig en stor passion for musik og for at lave musik, mens det forretningsmæssige ikke interesserer mig overhovedet. Det går Andy til gengæld meget op i, og

på den måde er vores enhed stærk i kraft af vores indbyrdes forskelligheder. Andy Fletcher nikker enigt, inden han summerer op:

- Da vi begyndte, var vi hele tiden meget tætte på hinanden, for dengang havde vi ikke hvert vores omklædningsrum, og vi kørte rundt i små varebiler. Dengang var vores venskab meget vigtigt, for ellers kunne vi ikke have holdt hinanden ud. I dag behøver vi ikke at være så tætte, men efter 14 måneder sammen, har man på den anden side også fået nok af hinanden, og vi behøvede en masse tid, hvor vi ikke så hinanden. Men når vi så mødes igen, er det både som venner og kolleger, men det vigtigste er, at spændingen mellem os stadig er her.

Gode melodier blandet med teknologi

Ultra er det seneste resultat, og som det har været siden gruppens andet album *A Broken Frame* (1982), som var det første album med Martin Gore's sange, bærer *Ultra* den lyd, som så umiskendeligt er blevet Depeche Mode's.

- Depeche Mode har for mig altid været gode melodier blandet med teknologi, siger Martin Gore, og selv om det er en meget kort beskrivelse, er den vel den mest rammende for gruppens blanding af popmelodier og hårde synthesizerlyde.

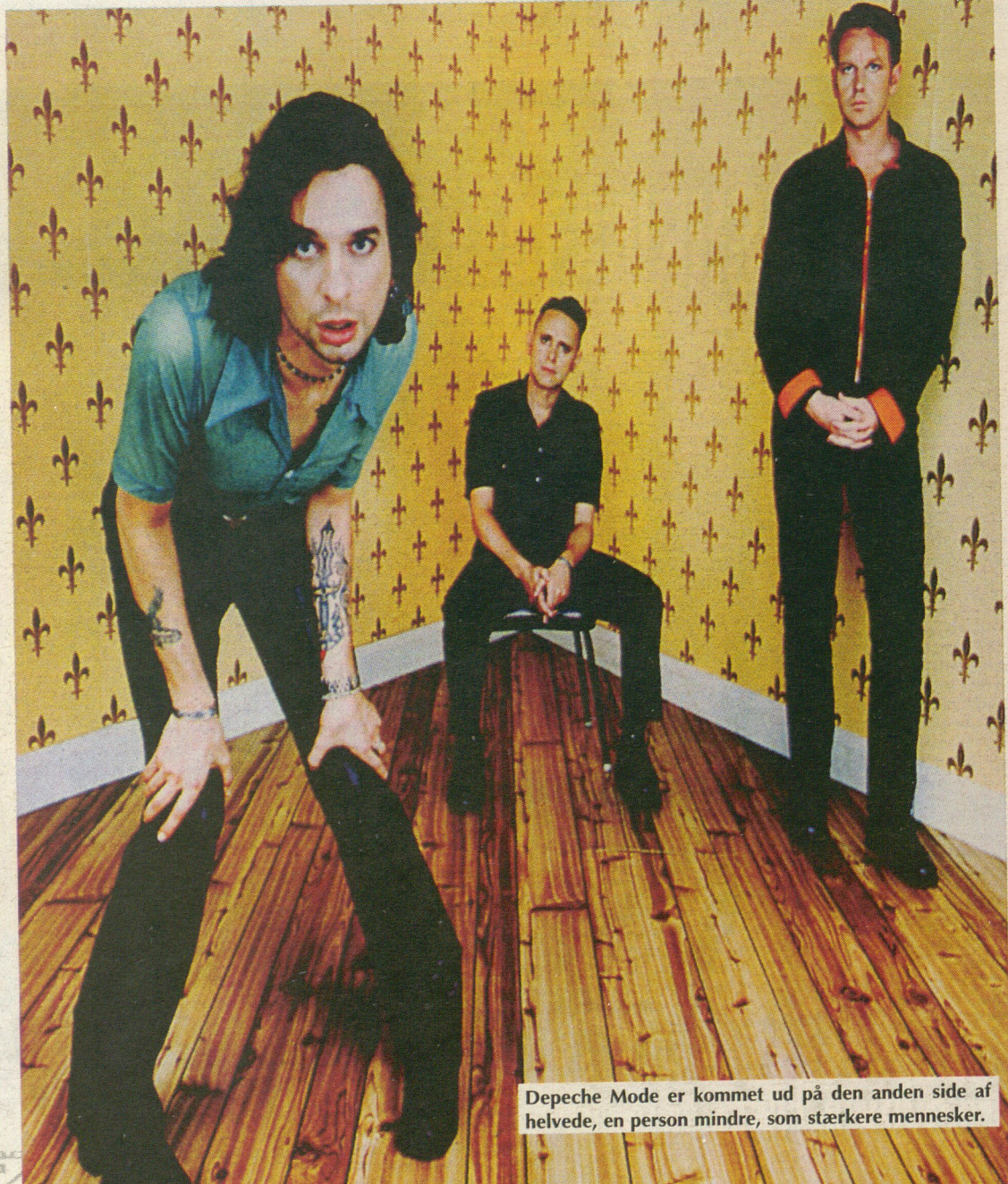
- Vi har altid stræbt efter den gode melodi, og for mig er det den vigtigste ingrediens i musikken. Men vores lyd er også disharmonier, og vi blander meget gerne det meget melodiske med for eksempel en skærende guitarlyd, for på den måde får musikken en kant, forklarer Andy Fletcher videre, inden Martin Gore igen tager ordet:

- Der er utrolig meget popmusik, som er for blødt og milddelmådigt, og som mangler nogle udfordringer i musikken. Tag for eksempel The Carpenters, som jeg virkelig elsker, og forestil dig, at de havde haft en kant – det havde jo nærmest været perfekt musik!

Der er nu langt fra The Carpenters til *Ultra*, der ifølge Gore selv nærmest er en finpudsning af den førnævnte Depeche mode-lyd:

- Vi har haft en tendens til at lægge mange lag af lyde på vores numre, men måske bliver de ikke bedre af den grund. Denne gang har vi gjort det modsatte, og selv om vi altid har forsøgt at være minimale, er *Ultra* mere minimal i sin lyd end tidligere. Dave Gahan siger, at han i modsætning til numrene på *Songs of Faith and Devotion*, hvor han følte, at han måtte kæmpe mod musikken, på *Ultra* har følt, at hans stemme har lagt sig ovenpå lydene og nærmest bare flyder med musikken. Det har gjort *Ultra* til et mere sjælfult album. Valget af titlen hænger også i nogen grad sammen med den nye minimale lyd, men ikke kun:

- *Ultra* er et godt ord, der, så vidt jeg ved, ikke er brugt før. Det ser godt ud på tryk, og så peger det jo også på vores nye line-up. Vi er jo blevet en person mindre, en slags Depeche Mode Ultra – et nyt produkt; Depeche Mode Ultraslim, siger Martin Gore og griner.

Depeche Mode er kommet ud på den anden side af helvede, en person mindre, som stærkere mennesker.

Skotske popkometer

Den skotske kvintet **Geneva** er en af de nye kometer på den britiske musikhimmel, og har inden de overhovedet har fået udsendt deres første album ryddet forsiderne på de engelske musikaviser.

Af **Kasper Simonsen**

Foto **Sandra Greig**

Jeg ved faktisk ikke, hvorfor vi hedder Geneva. Der er ikke noget specielt formål med det. Det lød bare rigtig godt i vores ører. Vi var faktisk tæt på at komme til at hedde Garland. Nu ved vi godt, at det er den gamle hovedstad i Schweiz. *And so fucking what*, grinede den polypramte guitarist Steven Dora på nærmest uforståeligt skotsk, mens han ydmygt her på spilledagen forsynede sig med endnu en cola.

Geneva er endnu et skud fra fra det engelske pladeselskab NUDE. De er ved at udvikle endnu en etableret *overnight sensation*, som skal kastes ud til den hungrige engelske musikpresse.

Sidst de gjorde det var særdeles overbevisende. Det var med Suede, der siden har afvist alle angreb fra en presse, som ynder at pille forsideidolerne ned.

Det sker endnu ikke for drengene fra Dundee, da de ganske enkelt ikke har udgivet deres første rigtige plade endnu.

En lille musikalsk utidig EP, *No One Speaks*, med et overbevisende og sympatisk drive henimod den alternative pop er det blevet til. Gruppens første hit *No One Speaks* blev diskret lempet ud på hitlisterne og bed sig straks fast på den engelske

Geneva - bizar pop med en vis falsettyngde

Top 30. Den samme skæbne ser ikke helt ud til at overgå Januar-udspillet *Into the blue*, hvilket den ellers kunne fortjene.

Sådan har jeg aldrig fået serveret pop før

- Vi er meget stolte af at spille den slags popmusik. Popmusik er bestemt ved at være stuerent igen, samtidig med, at jeg mærker en vis velvillighed overfor britisk musik igen. Jeg synes, at man i de senere år har fokuseret meget på amerikansk musik i disses subkulturer, men det er ved at vende nu.

De to singler, vi til dato har smidt ud, er jo meget forskellige. Jeg vil kalde det bizarpop med en vis falsettyngde, fortæller han lavt, mens han med en sidebemærkning afslører, at han synes, pladen skulle hedde *Stupid Beer*.

Steven - bare kald mig Steve - er meget fascineret af forsanger Andrew Montgomerys høje kraftfulde stemme.

- Han giver virkelig den stærke popmusik en ekstra dimension. Sådan har jeg aldrig fået serveret pop før. Og det er også dét, vi ustandselig får smidt i hovedet som vores varemærke. Uden, at det er bevidst.

Steven Dora selv er blevet fremhævet for at have Johnny Marr-fingre. Den samme hurtige dæmoniske musikalitet.

- Jeg elsker Johnny, men journalister skriver så meget. Jeg har ingen kommentarer til det. Det er bare endnu en bås. Du må gerne skrive, at vi som andre skotter elsker god anderledes støjende popmusik som for eksempel Jesus And Mary Chain eller Aztec Camera.

Det kan ikke gå galt

Geneva er et sammenrend af mænd i midten af tyverne fra den kedelige industriby Dundee. De drog som alle andre unge fra Dundee til Glasgow. Der var kun billige øvelokaler, så hvis man satser på pladekontrakt skal turen over London.

I den engelske presse har bandet flere gange skullet afkræfte, at de var involveret i religion. De påstande er opstået, på grund af bandets højtidelige og meget vokale spillefacon.

- Ja, det har faktisk været frustrerende, men det har ændret sig, når folk har set os live.

Der hersker ingen tvivl om at Geneva her få måneder inden deres reelle debut, har en bestemt cool attitude grundet i en tro på, at det ikke kan gå galt.

- Det kan det selvfølgelig, men det er ikke noget, vi gider at beskæftige os med lige nu. Hvis vi ikke bryder igennem kommercielt, vil det ikke være en katastrofe. Der er som bekendt andre ting i livet.

p.s. Genevas første og stadig ikke navngivne album er nu udsat til foreløbig juni måned.

501[®] ORIGINAL SHRINK-TO-FIT JEANS

TRY THEM. SOAK THEM. SHRINK THEM. WEAR THEM.

Nanna har fundet hjem

Nanna var i begyndelsen af 80'erne hele familien Danmarks storsælgende kæledægge, men da hun med pladen *Fanny's Hjerte* drejede karrieren ind på en mere ambitiøs kunstnerisk kurs forsvandt det brede pladekøbende publikum. Nu forsøger hun at samle det op igen med en plade, der er helt igennem hendes egen.

Af **Henrik Tuxen**

Foto **Sandra Greig**

Busters mor, Afrikas dronning, Prinsesse-himmel i mund, Fanny (med hjertet), højskolesangerinden – kært barn har mange navne – og Nanna har visitkortet fuldt. Prisen for at sætte kompromisløshed og kunstnerisk integritet øverst på dagsordenen har været et markant kommercielt dyk.

Efter en halv menneskealder på store velrenommerede selskaber kastede Nanna al sikkerhed overbord for halvandet år siden. Kontrakten med Sony udløb, og Nanna gik i studiet for egne penge og producerede det hele selv. Gennem en ven blev hun opfordret til at sende et bånd til danskejede CMC, og her ville begejstringen ingen ende tage.

I anledning af den nye friske konstellation, bydes der på te og kaffe, da albummet *Honey I'm Home* er lige på trapperne. Nanna er tilsyneladende i topform, og befinder sig strålende på et danskejet selskab, hovedsageligt bemandet med kvinder, hvor chefen træder gulvbrædderne flade i gode jyske Ecco-sko.

På trods af jordbunden, jovial danskhed til bristepunktet, er *Honey I'm Home* et 100 procent engelsksproget projekt. Nanna forklarer:

- For mig drejer det sig om et simpelt valg af materialer. Jeg skriver altid teksterne først, og har erfaret, at musikken udvikler sig forskelligt, alt efter om udgangspunktet er dansk eller engelsk. Det er sproget, der lokker musikken frem. Jeg synes selv, at man skal være lidt af en idiot for at fornægte, at engelsk er det ultimative popsangssprog, og så mener jeg faktisk også at min stemme lyder skide godt på engelsk.

Hvor ligger forskellen?

Det man kan bruge det danske sprog til, er at tale til danskerne om det at være dansker. Spørgsmålet er om man som kunstner vil bruge den danske mentalitet, eller om man føler det som en begrænsning, og det har jeg nok følt. De ting jeg gerne har villet formidle er nogle meget universelle følelser, og jeg synes de egner sig bedre til det engelske sprog, da det er mere naturligt at have de store armbevægelser fremme på engelsk. Det danske rocksprog er simpelthen så underdrevet – Det overlader jeg til Allan Olsen, der er fænomenal til at få stærke ting frem på dansk, og for den sags skyld også Lars Lilholt.

Tilbage til det folkelige

Du har med tiden vist mange forskellige ansigter i din karriere. Hvem er med denne gang?

- Jeg føler, at det hele er med. Lige fra *Buster* til *Fannys Hjerte* og til de gamle danske sange. Det er dét jeg mener med *Honey I'm Home*. I begyndelsen ville jeg lave musik for folket, det var noget, der kom fra min socialistiske opdragelse. Det var tiden omkring *Buster*, der så viste sig at give kommerciel succes. Herefter havde jeg i lang tid travlt med at eksperimentere og afsøge alle hjørner og kroge af mit talent i stedet for at måle mig selv i forhold til publikums krav. Med tiden er

Nanna gik med sit nye album *Honey I'm Home* i studiet for egne penge og producerede det hele selv.

jeg så kommet tilbage til noget af det folkelige, samtidig med at jeg har en masse andre ting i bagagen.

Har dine tidligere udgivelser ikke været selvstændige nok?

- Selv om jeg altid har haft en stærk vilje og aldrig har ladet andre presse ting ned over hovedet på mig, gik det op for mig, at jeg i alt for høj grad har overladt ansvar til andre i løbet af min karriere. Det har altid været mig, der har skrevet alle sangene men alligevel er der mange ting, som er blevet overladt til producerne og pladeselskabet. Dét, at jeg denne gang har taget den sidste psykologiske kamp op med alle de dominerende mænd i branchen gør, at denne plade betyder noget særligt for mig. Jeg oplever den selv som en utrolig intim og feminin plade, uden at være "kom-nu-her-og-pil-ved-mig-musik"

Vokset op i offentlighed

Du er nærmest vokset op i fuld offentlighed og har fået dine hug. Hvad har det betydet?

- Først og fremmest har det været som et eventyr. Jeg har fået lov til at udfolde mig og foretage mig de mest utrolige ting. I vuggegave har jeg fået to ting. Et musikalsk talent og et besynderligt mod – en knap der siger, "Jeg har ikke en skid respekt for noget som helst". Det gælder ikke over for andre mennesker, men over for autoriteter, begreber, fordomme, og alle de ting, der forhindrer mennesker i at udfolde sig selv. Det er de to egenskaber, der har båret mig igennem tilværelsen på godt og ondt. Jeg kan godt fortryde, at jeg ikke har været mere varsom med mit eget navn, da jeg var ung. Det har været lidt for let for pressen at fremstille mig som et hul i jorden, som den lille rødhætte. Det kan jeg stadigvæk godt lide under i dag. Det har været et hårdt arbejde at være ung. Der er simpelthen så mange fejl og mangler, som forhindrer én i at have et rigtigt godt liv. Alligevel syntes jeg, at det er dejligt at se tilbage

på, at jeg har været vanvittig, fanden-i-volds og klodset. Ung med stort U.

Formiddagspressen har ikke altid fremstillet dig lige flatterende?

- Faktisk er mange af skrivieme gået mig fuldstændigt forbi. Selv i dag kan folk fortælle mig om de mest mærkelige historier, der har stået i avisen, som jeg aldrig har hørt om. I en lang periode holdt jeg op med at læse aviser – ikke så meget fordi jeg selv var meget i medierne, jeg koncentrerede mig bare om andre ting. En dag var jeg så i studiet og pludselig læste produceren højt af en avis-spiseseddel på den anden side af gaden. "Nanna i fængsel" stod der (Nanna morer sig højlydt). Sådan har der været nogle fuldstændigt groteske situationer. Jeg lå ikke på toppen af hitlisterne på dette tidspunkt, men når man først har solgt over 200.000 eksemplarer af et album, så skal der ikke ret meget til for, at man kommer til at ligne én, der ligger og skyder sig selv i armen i rendestenen.

Den omvendte karriere

De fleste artister forsøger at bygge en succes op. Det virker mere som om at du har forsøgt at bryde din ned...

Det er jeg glad for, at du siger. Der er mange, som kommer og ser medlidende på mig. "Hvor er det synd for dig, Nanna. Du har jo ikke succes mere" (ha, ha, ha). De har ikke opfattet, at det rent faktisk er med vilje. Det er jo mig selv for fanden, der er skyld i alt hvad jeg har foretaget mig. Jeg kan ikke lave om på, at jeg har været kompromisløs i mit kunst-

neriske udtryk, og at det ikke altid har været det samme som kommerciel succes.

Dét, der skete med *Fanny's Hjerte* var ret paradoksalt, og et slags symbol på min karriere. Ud af en presseskabt fiasko på 24.000 solgte eksemplarer, voksede der en helt anden respekt for mit kunstneriske talent. Det betød, at jeg fik fat i et andet og mere trofast publikum, der ikke kun var til hitlisterock. Det var præcis dét jeg ønskede.

Hvor er du henne i dag, rent mentalt?

- Jeg synes, at det er et enormt privilegium at blive ældre, man har pludselig en anden ro og et helt andet overskud. Før oplevede jeg meget ofte, at jeg indtog en offerrolle i forhold til andre mennesker. Jeg kunne befinde mig i en krigslignende tilstand med mange af de mennesker jeg holdt allermest af, fanget i mine egne følelsers vold. Nu oplever jeg, at tingene er mere ligevægtige, og at det grundlag som både kærlighed og venskab hviler på, er gensidigt respekt.

Hvad er det vigtigste for dig ved at udgive plader?

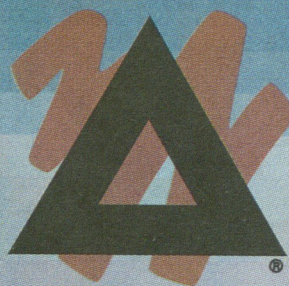
- Dybest set er det at forløse mig selv. Nogen gange oplever jeg nogle ting, som gør så forbandet ondt, eller frustrerer mig i så høj en grad, at jeg ikke kan få vejret før jeg har skrevet en sang om det. Så kan jeg lægge det fra mig og så kan jeg sove ordentligt om natten. Jeg bliver nødt til at føde en sang en gang imellem, som er direkte relateret til de knuder jeg slår på mig selv i min tilværelse. Så kan du også sige nogle ting i en sang, som giver dig et forspring frem for andre mennesker. Ret strengt, men hvem kan stå for en person, der bliver ved med at sige undskyld, mens strygerne hamrer ind fra højre, så det driver ned af væggene. At skrive en sang er sådan set den ultimative måde at rette op på et forhold på.

Latteren vil ingen ende tage, og kaffen er ved at blive kold. Exit Frihavn, enter Christianshavn. *Honey I'm Home* er på gaden i begyndelsen af april.

DELTA FEX™

DIGITAL STEREO EFFECTS PROCESSOR

THE DELTA
DIFFERENCE™

PERFORMANCE

Chorus
Flange
Phaser

7 Reverbs & 4 Delays -- Tails
Continue when Footswitched off

FEATURES

Parallel Delay-
Reverb Multi-FX

Rotary Speaker with Footswitchable
High/Low Morphing Speed Control

VALUE

2 User-Adjustable
Parameters per Effect

Stereo Inputs
and Outputs

PEAVEY®

THE TECHNOLOGY LEADER

1840 Kr.
SUGGESTED RETAIL

Peavey Electronics Limited • Great Folds Road • Oakley Hay • Corby • Northants • NN18 9ET • England

Tel: +44(0)1536 461234 Fax: +44(0)1536 747222 ©1997

Kemikaze Brødrene graver deres eget

Af René Thalund

Mange løftede øjenbrynene og endnu flere dansede, da duoen Chemical Brothers begyndte at lække deres numre til offentligheden. Talentet for dansabel cross-over blev

fastnaglet i 1995 med debut-lp'en *Exit Planet Dust*, der gav ordet breakbeat en helt ny betydning. Nu to år og et nummer 1 hit senere er de tilbage med et nyt album.

Mød gruppen for hvem sampling er en trosretning, som de selv bekender sig til.

Man kan jo vælge at se det som et lykketræf, når et interviewoffer har lige så mange tømmere som én selv. Denne alt for tidlige lørdag eftermiddag synes det i alt fald at bringe parterne på umiddelbar bølgelængde. Eller som Ed Simons (til højre på billedet) selv formulerer det:

– Det blev lidt sent i går.

Heldigvis kan tømmere mændene ikke overskygge lysten til at tale om det nye Chemical Brothers-album, der bærer titlen *Dig Your Own Hole*.

– Vi har arbejdet omkring et år på det nye album, hvilket er længere tid end med det sidste. Vi har vores eget studie nu, hvor vi hænger ud hele tiden. På den måde har vi kunnet arbejde meget mere metodisk, uden at have travlt. Jeg synes, at vores lyd har udviklet sig fra det første album, vi har leget mere med lydene denne gang og fundet en masse nye. Alle numrene synes at opå det, som de postulerer, så vi er meget tilfredse.

Ed taler på vegne af duoen, hvis anden halvpårt hedder Tom Rowlands.

Jeg følte, at de topgelede effekter havde fået en tand ekstra, da jeg nærmest snublede over fløjte-breaket i titelnummeret. Hører I til den slags mennesker, der tager fløjter med til raves?

– Nej, ikke længere, men vi gjorde det dengang vi boede i Manchester, forklarer Ed med et grin, og henviser til dengang, hvor de to mødtes som historiestuderende ved Manchester Universitet.

– **Vi plejede at tæske på tambouriner og trommer på klubberne. Det blev kedeligt efter to uger, så vi holdt op.** Og

ja, titelnummeret kører i en glad karnevalsagtig stil. Men jeg havde helt glemt fløjterne – det var bare et gammelt loop vi fandt.

Den nye plade afsluttes mere afdæmpet, lige som den sidste?

– Ja, vi holder det mere eller mindre opdelt for ikke at forvirre lytteren. Og i de mere stille numre sætter vi en ære i at kombinere nogle rigtig behagelige lyde med et godt beat og en funky psykedelisk backing.

Vores bud på danse musik

Chemical Brothers har med deres mere jordnære og rockede feeling formået at blande techno med rock og tage begge genrer lidt videre. Men er fusionen af stilarter et mål i sig selv?

– **Vi har intet overordnet mål, rent stilmæssigt. Vi sætter os ikke ned og siger "I dag skal vi fusionere rock og techno".** Så ville vi jo ende med at lyde som Jesus Jones. Så hvis der kryber rockdynamik ind i numrene er det tilfældigt. Det handler blot om, hvordan vi synes det fungerer bedst, og det er vores bud på, hvordan dansemusik burde lyde, hvor andre synes, den bør være mere ren og steril.

Ståstedet mellem rock og techno har givet jer tilhængerne i begge lejre.

– Ja, men vi forsøger ikke bevidst på at appellere bredt. Vi gør, hvad vi gør, og musikken holder i kraft af energien og talentet. Vi forsøger at være ambitiøse, fordi så meget dansemusik i dag mangler ambition og idéer. Jeg har ikke noget imod folk, som laver den rene elektroniske dansemusik, men jeg bliver træt af lydene og vil gerne nå videre, hvilket for få faktisk forsøger.

På den nye plade hører vi jeres sædvanlige arsenal af guitar og bas-loops. Spiller I noget af det selv?

– Tom spiller guitar på et par numre (*Elektro Bank* og *Where Do I Begin*). Vi sampler hans spil og laver loops ud af det. Derudover har vi brugt to gæstebassister.

Hvor stramt er oplægget til jeres gæstekunstnere. Giver I dem helt frie hænder, eller...?

– Vi har gerne indspillet en basis-ide på en keyboard-lyd, som vi lader dem spille og improvisere ud fra, hvorefter vi samler en stump, som vi kan manipulere videre med. Vi arbejder på samme måde med vokalerne – kører den relevante del af nummeret i et loop og lader sangeren synge sig frem til noget brugbart...

Global musik

Både det nye og det gamle album er udsendt på Virgin, som har vist en fin evne til at samle undergrundsnavne op og præsentere dem bredt. Succes'er som Future Sound of London og senest Daft Punk er sammen med Chemical Brothers beviser på denne evne.

Har det påvirket jeres måde at arbejde på at være på et større selskab?

– Selskabet blander sig ikke i selve musikken. De lader os gøre som vi selv synes bedst. Men det har givet os friheden til at have vores eget studie, hvilket jeg kun kunne drømme om da jeg var 17. Og det giver os tiden og incitamentet til at lave plader, og muligheden for at nå længere ud. Jeg holder af plader, som er globale. Ikke forstået således, at de er verdensnyheder, men at de når ud overalt og taler til mennesker fra hele verden.

– I begyndelsen var vi begejstrede fordi Andy Weatherall og andre DJ's spillede vores plader. Nu 3 - 4 år senere kan vi tillige glæde os over, at vores musik betyder noget for nogen rundt om i USA og Danmark for eksempel. Men musik er sært nok den eneste kunst, hvor det ikke er god tone at nå ud til en masse. Vi ser det på den måde, at når vi er omhyggelige og arbejder hårdt på noget er det rart at kunne vise det til en masse mennesker. Så vi er glade for at være på Virgin.

Men har tilhørsforholdet ikke gjort Jer mere forsigtige hvad angår sampling?

– Hvis vi kun lavede white-labels til undergrunden, ville pladerne nok lyde temmeligt anderledes. Når vi spiller som DJ's laver vi custom plader med vores egen musik blandet med ekstemt lange stykker af andres, typisk noget old school New York-hip hop. Rent samplingsmæssigt er disse plader totalt ulovlige – vi ville aldrig kunne udsende dem. På udgivelserne er vi selvfølgelig forsigtige – vi har fået clear'et flere samples på det nye album end på det gamle. Men nu er folk også begyndt også at sample os – jeg har hørt små stumper af vores plader på en del drum'n bass-numre, hvilket er helt OK. Vi går ind for sampling.

Gruppens samplings-glæde blev evident for to år siden på Roskilde Festival, hvor en lige lovlig lovlig vovet Beatles-sample på ét nummer forhindrede DR's P3 i at bringe brødrenes koncert i sin helhed.

Hjernevask

I 90'ernes brogede mediebillede er der stadig flere kanaler at formidle musik igennem. Således har Chemical Brothers sammen med blandt andre Underworld og Prodigy bidraget til lydsporet på PlayStation-spillet *WipeOut*. Spillet drejer sig om at vælge sig rundt i smalle gange i et svævende fartøj.

Er I selv hårde til at spille WipeOut?

– Det er et ret svært spil, ikke? Selvom den nye version (Med Chemical-nummeret *Loops of Fury*, red) er mere overkommelig. Men jeg foretrækker faktisk kampspillet *Tekken* og fodboldspillet. Men hvis jeg spiller *WipeOut* klarer jeg mig altid bedst til *Firestarter* (Prodigys nummer, som også forekommer i spillet, red). Jeg ved ikke hvorfor, men det nummer passer godt til spillet. Derudover er spillene helt sikkert en effektiv måde at formidle musikken på. Man bliver jo nærmest hjernevasket. **Jeg kan ikke lade være med at tænke på, hvad der sker den dag ungerne får kørekort og pludselig hører *Loops of Fury* på bilradioen.**

Nummer et på hitlisten

Det foreløbige kommercielle højdepunkt kom i efteråret 1996, hvor singlen *Setting Sun*, med Noel Gallagher fra Oasis på vokal, blev nummer 1 i England og solgte 300.000 eksemplarer.

I den forbindelse har makkerparret måttet lægge ører til hel vifte af beskyldninger – om at sælge ud og om at have tyvstjålet nummeret fra Beatles. Ed Simons er tydeligvis træt af emnet:

– Vi er ikke opportuniste som KLF, der spekulerede i, hvordan man bedst udnyttede en bestemt situation. Vi lavede pladen med Noel Gallagher fordi han er en ven, og fordi han ønskede, at vi skulle lave den. Vi bruger meget at tage én i studiet, som har et talent vi selv mangler. Man er privilegeret, når man kan få folk til at hjælpe sig med det, som man ikke selv kan finde ud af, i dette tilfælde at skrive tekster og synge. Derudover er det da rart at få chancen for at arbejde med én, som er virkelig beundret for det han gør.

– For os er hans stemme bare endnu en lydeffekt. Ligesom et godt keyboardriff. Og det ville være idioti at kalde nummeret kommercielt! Det er jo slet ikke skruet sammen som et popnummer – i den korte radioversion er der over ét minut i midten, hvor den forvrængede synth-lyd står helt alene!

Og om det påståede Beatles-lån lyder det renfærdigt:

– Vi lavede den med helt ærlige intentioner, og gik entusiastisk til værks. Og selv om vi havde en bestemt Beatlesagtig feeling i tankerne blev det alligevel en af de mest rå ting vi har lavet. Det ville være en fin øvelse i research at finde en hårdere nr. 1-single. En masse kritikere kan ikke lide den, hvilket er ærgeligt, men det er fint at se, at den appellerer til en masse mennesker, som ikke nødvendigvis er Chemical Brothers-fans.

Beat Dis var en stor plade

Chemical Brothers musik er af natur påvirket fra adskillige sider. Og rent rytmisk er det klart, at ikke blot hip hop'en, men også electro-scenen fra midtårerne står douens hjerter nær.

Forleden faldt jeg over Bomb the Bass' første LP fra '87. Jeg blev forbløffet over hvor meget nogle af numrene lød som dagens Chemicals.

– Det er ikke tilfældigt. Vi elsker virkelig perioden med M.A.R.R.S, Bomb the Bass og Coldcut. En plade som *Beat Dis* var stor for os, og det er i virkeligheden den samme kreative house-lomme vi forsøger at passe ned i, i dag, fortæller Ed og henviser til den tid, hvor Tim Simenon hærgede hitlisterne under dæk-navnet Bomb the Bass.

–Jeg har ikke hørt de plader så meget siden, men **Tim er en fin fyr. Vi har røget en del med ham...**

Dig Your Own Hole udkommer den 7. april.

Chemical Brothers prioriterer Glastonbury og bliver derfor ikke at finde på årets Roskilde line-up.

YELLOWBELLIES

AIR MAIL

DEBUTALBUMMET "AIR MAIL"

UDE NU!

Incl. RADIOHITTET

"CURLY KISS"

den største åbenbaring i musikhistorien

Engelske Gene er ofte blevet sammenlignet med The Smiths, ikke mindst på grund af frontfiguren Martin Rossiter's lighed med Morrissey. Selværdet er tilsvarende stort, Rossiter synes, at Oasis laver for-dummende musik, og at folk, der køber deres plader er tykpanede. GAFFA tog til London for at møde et af de større egoer i musikhistorien.

Af Morten Bagal

Da engelske Gene debuterede i Britpoppens år et, 1994, var det til store roser fra hele den engelske musikpresse. "De nye Smiths", og "Bedste band i de sidste 10 år" var nogle af de prædikater, der blev hæftet på bandet efter udgivelsen af den delvist selvfinansierede single *For The Dead*. Ikke mindst på grund af frontfiguren Martin Rossiter's lighed med den engelske musikscenes sidste store ikon, en vis Stephen Patrick Morrissey. Denne umiddelbart flatterende sammenligning skulle dog vise sig blive til lidt af en forbandelse for Gene, der ikke formåede at nå ud over fokuseringen på ligheden med helligdommen fra Manchester. En fokusering, der efterhånden gav bagslag hos de engelske anmeldere, der således nærmeste slagtede debutalbummet *Olympian* fra 1995. Alligevel opnåede pladen pæne salgstal, og blandt andet derfor vendte Rossiter og Co. tilbage i februar med opfølgeren *Drawn To The Deep End*. Det lykkedes GAFFA at få et interview med Gene's frontfigur i Londons Terminal Studios, hvor bandet i øjeblikket pudser formen af til deres kommende Europa-turne. Der går ikke mange minutter før Genes sanger og sangskriver trapper op i en, for ham, usædvanlig bombet udgave. Tre dage gamle skægstubbe, løbesko og frem for alt morgenhår er ikke ligefrem noget man forbinder med pressebillederne af Martin Rossiter. Desuden virker han ikke ligefrem til at være i sit allerbedste humør, men gør da sit bedste for at se venlig ud mens han fører os op i tv-stuen, hvor interviewet skal foregå.

De unævnelige

I har ændrets jeres lyd en del på den nye plade. Hvordan vil du beskrive den i forhold til Olympian?

- Først og fremmest er det en mere modig plade end forgængeren. Vi var så heldige, at salget af *Olympian* tillod os at bruge væsentlig mere tid på den nye plade, og tiden i studiet har virkelig været et eventyr for os. Vi gjorde lige, hvad vi havde lyst til, og derfor er lyden også langt mere eksperimenterende end før, hvilket først og fremmest skyldes, at vi er blevet langt bedre som musikere og sangskrivere, siger Martin Rossiter.

Det kan høres ganske tydeligt allerede fra åbningsnummeret *New Amusements*, der med nye sin konstante vekslen mellem de musikalske ækvivalenter for lys og mørke signalerer en ny og mere nuanceret stil. En stil, der om ikke andet varsler en afstandtagen fra de efterhånden trættende sammenligninger med "det-der-andet-band".

- Åh ja, dem. Dem gider jeg altså ikke snakke om, men det er sjovt du nævner det, for det er jo lige præcis dét som vi har sagt hele tiden, men den nye stil har faktisk forvirret en del af dem, der har hørt *Drawn To The Deep End*. De fleste kan rigtig godt lide den, men der også nogen som simpelthen ikke forstår den. Sådan er det jo, siger han og ser ud som om han mangler noget helt utrolig vigtigt, der viser sig at være hans trofaste Silk Cut Ultra cigaretter som han høfligt undskyldende lusker afsted for at finde. Da han kommer tilbage, har han selvfølgelig glemt, hvad vi var ved at snakke om, så jeg beder ham venligst beskrive de nye sange i lidt flere detaljer end før. - For det første er de nye sange langt mere personlige end før. En stor del af dem af dem er endda selvbiografiske. Der er øjeblikke med kærlighed, øjeblikke med lyst, et par enkelte dødsange samt en del spredte referencer til biler, hvilket kan synes underligt, eftersom jeg ikke har noget kørekort! Desuden synes jeg, at der gennemgående er en fornemmelse af

Martin Rossiter fra Gene: - Der bliver set ned på intelligens for øjeblikket.

længsel, en fornemmelse af utilfredshed med tingenes tilstand. Af at ville lykkes med noget, men samtidig også en viden om, at det sandsynligvis aldrig kommer til at ske, siger Martin Rossiter.

Der bliver set ned på intelligens

Hvad er det, der gør Drawn To The Deep End til et langt bedre album end forgængeren?

- Det er vel både det, at sangene er blevet mere personlige, og at vi generelt er blevet bedre til alt hvad der har med sangskrivning at gøre. For første gang føler jeg rent faktisk, at jeg skriver deciderede tekster til sangene og ikke bare "ord og melodier", hvilket i mine øjne gør en stor forskel. Det er virkelig gået op for mig, hvor stor følelsesmæssig kraft, der ligger i at binde tekst og melodi sammen på den rigtige måde frem for at lade dem være adskilte enheder.

Hvis teksterne er så personlige og selvbiografiske, er det så ikke svært sådan bare at dele dem med alle andre? Er du slet ikke genert?

- Nej, ikke mere. Jeg ved godt, at der er mange bands, der er meget generte i forhold til deres tekster, men i langt de fleste tilfælde er det jo indlysende hvorfor; fordi det er noget forbandet lort! Jeg er ked at sige sandheden, men de fleste bands giver ikke en skid for deres tekster. For dem er det en distraktion, der helst skal overstås i løbet tyve minutter, og det er så synd, fordi popmusik er sådan en vidunderlig og stærk form for kommunikation. Det er bare så idiotisk at ignorere teksterne, at der burde være en eller en form for fængelsesstraf for det. Det er lige som at blive udsat for tortur, at skulle høre på deres forpulede nonsens!

Det lyder som om det virkelig er et problem for dig?

- Ja, for musik er det, som betyder allermost for mig, og i øjeblikket er moden inden for engelsk musik altså at være så dum som overhovedet muligt, hvilket forekommer virkelig utiltalende. Det er næsten som om, at der bliver set ned på intelligens i øjeblikket!

En del vil nok sige, at de bands du her snakker om er dukket op i slipstrømmen af Oasis?

- Ja, og lad os da endelig inkludere Oasis her som det bedste eksempel på det jeg lige har sagt!

Men det jo den slags musik folk kan lide, og frem for alt køber?

- Ja men folk er jo som regel rimelig tykpanede, og går oftest efter laveste fællesnævner..... Jeg er vist ikke ligefrem igang med at gøre mig selv helt vildt populær hver hva'?

Det må man nok sig nej til, men hvilkens slags musik er det mon så, der falder i den store mesters smag?

- For eksempel er jeg stor fan af The Divine Comedy. Ikke nødvendigvis, fordi vi har så meget til fælles hvad angår sangskrivningen, men jeg synes, at man fornemmer en omsorg for sproget hos dem, som man ikke ser ret mange steder idag. Jeg har også altid været en stor beundrer af The Pixies og Frank Black, som stilistisk ligger milevidt fra den musik jeg laver i Gene. Det skyldes primært Frank Blacks geniale tekster, der overfladisk betragtet ikke giver nogen mening, men når man hører dem er man aldrig i tvivl om, at de kommer fra en person med en dyb kærlighed til det engelske sprog. Det vigtigste i musik for mig er, at der både ligger følelser og omtanke bag musikken, at der ligger en virkelig indsats bag resultatet, og så er jeg ellers ligeglad med hvilken musikstil det end måtte være.

Det kan jeg fandme sagtens lave

Hvordan er det så virkelig at gøre en indsats selv, og så opdatte ens plader sælger mindre end alt det som du mener skulle forbydes?

- Der er sikkert ingen, der tror på det her, men jeg ville meget hellere ligge nr. 83 på hitlisten med 82 fantastiske plader foran i stedet for at ligge nr. 12 med 11 lorteplader foran. Popmusik er sådan en fantastisk kunstform, men lige nu er det altså sådan, at man kan sælge en halv million eksemplarer af det værste lort uden at gøre nogen indsats overhovedet, og jeg forstår simpelthen ikke hvorfor det skal være sådan. Det er det ikke inden for nogen andre kunstformer. Det er jo ikke sådan, at når man ser et kunstværk som "Mona Lisa" tænker: "Det kan jeg fandme sagtens lave, bare gi' mig en pensel!". Hvorfor er det så sådan, at når man hører et eller andet musik i radioen tænker: "Sikke noget pis, det ka' enhver idiot da vade ind fra gaden og lave" i stedet for "Det der er simpelthen for genialt. Jeg tror ikke jeg kan lave sådan noget selv, men det er da et forsøg værd". Sådan vil jeg gerne tænke når jeg hører popmusik. Det er virkelig det eneste jeg beder om her i livet, og det er da egentlig ikke særlig meget vel?, siger han og ser meget oprørt ud, og hvor usandsynligt det end måtte lyde virker det faktisk som om, at han virkelig mener det. At musikken virkelig er det, der betyder allermost for ham her i livet, at han med Gene virkelig kan ændre noget, og som man sidder der, er det faktisk ret svært ikke at tro på ham. Uanset om man så synes Martin Rossiter og Gene er den største åbenbaring i musikhistorien eller ej.

Gene giver koncert på Vega i København den 15. april.

 Ring 90 500 100 og vind
(Pris Pr. opkald 5,- kr.)

Vind en tur for 2 personer til London med fly, hotel, middag og Bowie-koncert

extrapremier: 10 x 1 David Bowie "Earthling" CD

Ring 90 500 100 og svar på nedenstående spørgsmål:

(Pris Pr. opkald 5,- kr.)

1 Hvad er David Bowies borgerlige navn?

1. David R. Albrechtslund
2. David Boe Sørensen
3. David R. Jones

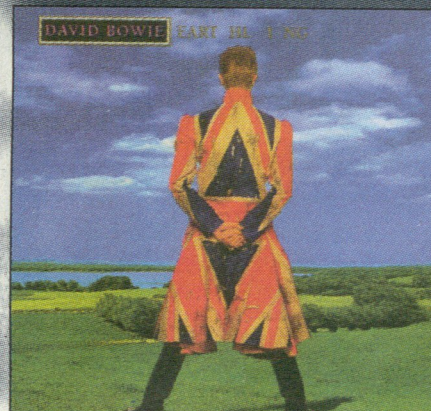
2 Hvilket år er David Bowie født?

1. 1927
2. 1947
3. 1977

3 Hvad hed den David Bowie-sang som blev spillet på amerikansk tv, da verden oplevede Apollo 9's månelanding i 1969?

1. Let's Dance
2. Space Oddity
3. Little Wonder

Sidste frist for besvarelse er 21.4.97 - vinderne bliver offentliggjort i GAFFA 1. maj

SPILLEREGLER:

Det kræver en trykknop-telefon at deltage. Sørg for at have GAFFA og dine svar parat når du ringer op. Ring 90 500 100. Indtast dit private telefonnummer, også selvom du ringer fra en anden telefon, derefter taster du dine svar. Når du bliver bedt om dit svar, taster du 1, 2, eller 3 som svar på spørgsmålene. Det koster 5,- kr. pr. opkald. Max 1 opkald pr. telefonnummer (pr. dag). Mobiltelefoner kan ikke benyttes. Blandt alle, der har svaret rigtig trækkes der 1 hovedpræmie + 10 extra-præmier.

Vinderne offentliggøres i GAFFA nr. 5 d. 1. maj.

VINDERE I U2 KONKURRENCE:

Ella Rindom · Kbh. Ø, Hanne Bielsen · Hanne Nielsen · Borup, Gunver Blom · Kolding, Louise V. Johansen · København Ø, Jørn Honum · Lejre, Tom Porsgård · Viborg, Kaj Hartvigsen · Horsens, Kurt B. Jensen · Svendborg, Lene Laursen · Vejle, Pernille I. Jensen Kbh. N, Thrøstur Leosson · Aalborg Ø, Kent Michelsen · Odense SØ, Sinton B. Olsen · Valby, John M. Olsen · Ballerup, Ove S. Sørensen · Struer, Lone Jensen · Egå, Martin Christoffersen · kbh. K.

DELTAGERE I DENNE KONKURRENCE SKAL VÆRE FYLDT 18 ÅR. – SORRY!

Der tages forbehold for aflysninger og ændring i David Bowies turnéplan. I tilfælde af aflysning er GAFFA ikke erstatningspligtig, men vil kompensere med tilsvarende koncertbillet. (7-9-13). Tjenesten er udarbejdet i et samarbejde mellem Musikmagasinet GAFFA og Mediapartner A/S, Åboulevarden 17, 8100 Århus C.

Blid som en ulv

Ingen grund til at være bange, tænkte GAFFA's udsendte inden formiddagsmødet med den fysisk bastante og velfunderede amerikanske punkrocker Henry Rollins. Det var der.

Af Kasper Simonsen

- Jeg smadrede en dør i morges på hotellet. Den fik én på lampen. Vi er på Hotel Scandinavia (ved de mon det med døren) i konferencerummet med den amerikanske hardpunk rocker Henry Rollins, der foruden at være hyperaggressiv også kan være både blid og poetisk. Forklaring følger senere. Historien om den smadrede dør skal lige afsluttes.

Jeg var interesseret i at vide, om al den omtale vedrørende Henry Rollins' påståede aggressive adfærd ikke var en smule belastende.

- Jeg må indrømme, at jeg er sgu stadig *fucking* agressiv nu og da. Døren på hotellet lavede denne ene lille fejl at gå op, mens Henry Rollins var i bad. Han fortæller meget levende, hvordan han ser en skygge komme forsigtig hen imod badeforhænget. Han venter. Knytter hånden. Dørhåndtaget rører badeforhænget og...BAM...så knalder den snart 40-årige (han siger selv han er 36 år...officielle håndbøger siger 38 år) musiker hånden ind i døren.

- Jeg følte mig ret så dum, men jeg troede virkelig, at der var en indbrudstøv på vej ind, forklarer han, men forsøger på ingen måde at se brødbetynt ud. For Henry Rollins behøver ikke at lefle for nogen. Det har aldrig været hans politik. Og det bliver det aldrig.

Elsker sproget

- Forskellen på mig i begyndelsen af tyverne og nu er, at nu værker ryggen, knæene gør ondt og jeg har fået flere rynker. Jeg er nok mindre frustreret i dag, end jeg var dengang, men min aggressivitet bliver jeg nok nødt til at leve med. Den går ikke væk.

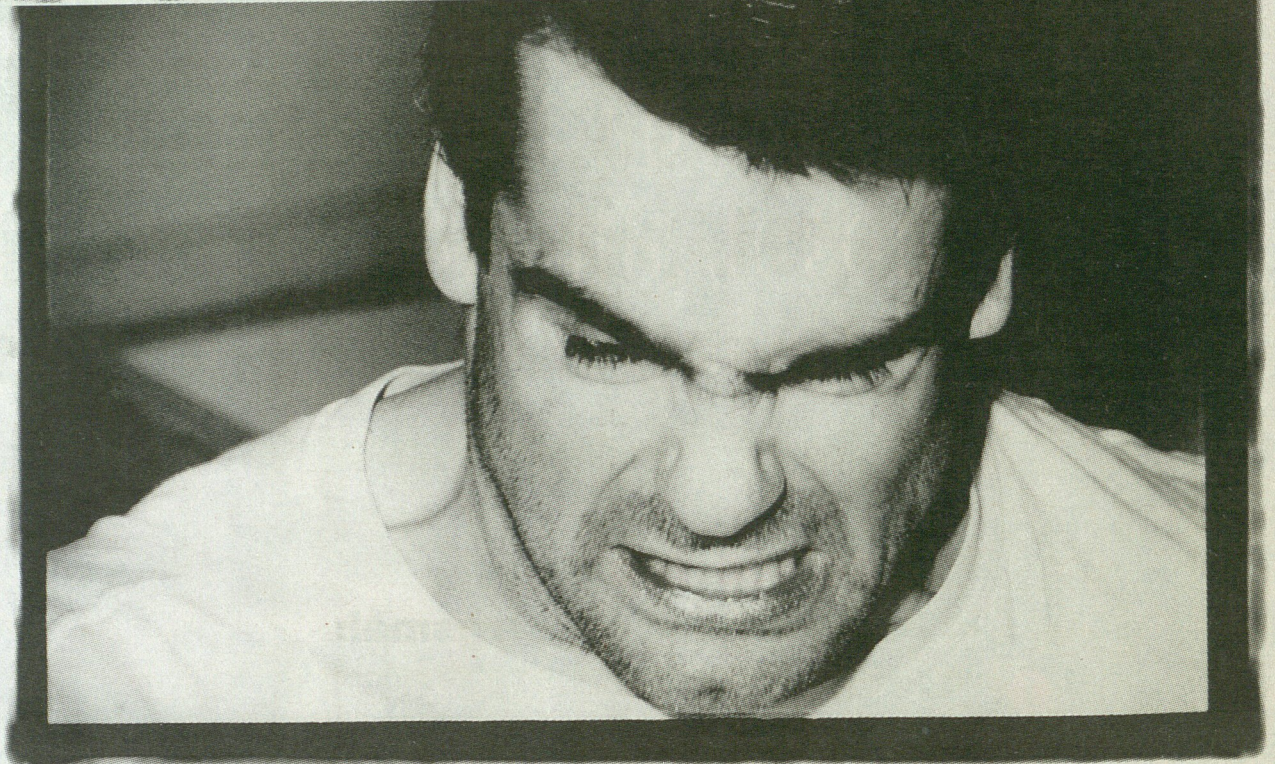
Come In And Burn er niende (hvis man da regner *Electro Convulsive Therapy* (1993) med, ellers kun udsendt i Japan) udgivelse fra The Rollins Band, der anføres og markedsføres ene og alene af firmaet Henry Rollins. Foruden at producere og skrive materiale til ni udkomne plader på ti år, så udgiver han stadig bøger og drager indimellem på oplæsningsturnéer med egne digte. Sidstnævnte sker ofte med venen Nick Cave, som han er en stor beundrer af og har kendt siden en privat sammenkomst i 1983.

- Han er simpelthen fantastisk. Man må virkelig anerkende hans evne til at komme ind under huden på folk. Jeg kan lide hans tekster og hans passion for musik. Hans nye album er fantastisk...jeg mangler ord.

Og ord er selve essensen for Henry Rollins. Kan man konkludere, at du er afhængig af ord?

- Du kan sige, at jeg elsker sproget generelt. Jeg er fabelagtig forelsket i sprog og musik. Det er faktisk, det eneste jeg bruger penge på. Bøger og plader.

- Jeg læser utrolig meget. Det holder mig

Hva' var det Kasper Simonsen du sagde, du hed?...

kørende, og aggressionerne fra døren. Typisk læser jeg et par bøger over Atlanten, alt fra Dostojevskij, Kafka, Henry Miller, Hemmingway til Knut Hamsun. Bøger om musik er meget interessante...for eksempel om jazzmusikere.

Hvad læser du i dag?

- I øjeblikket læser jeg *Airframe* af Michael Crichton. Nu kan jeg forstå, hvorfor han er så populær. Han skriver ekstremt spændende.

Ingen kompromiser

Kunst har en helt speciel plads i den ambivalente kunstner. Henry Rollins har et ry for at være intellektuelt interesseret i kunst. Det glider sammen med hans energiske og vrede udtryk, der blev grundlagt længe før, han overhovedet blev

tænkt på i punkgruppen Black Flag. Han ridser en person op, der går til ekstremere i både indlevelse og udtryk.

- Herovre i Europa har I en helt speciel fornemmelse af kultur. Kunst betyder virkelig noget for jer her. Hjemme i USA kan man sige, at malingen, i overført betydning, endnu ikke er tørt.

Jeg fortæller ham, at i Danmark kan kunstnere komme på livsvarig ydelse. Han skrider af grin.

...okay du ser jo ud som en sød og følsom fyr.

- Jeg ville fandme ikke støttes af den amerikanske regering til at udøve kunst.

Efterfølgende falder et par særdeles negative ladede gloser, der omhandler en korrupt regering, som efterhånden er ude af takt med befolkningen.

- Politikerlede er virkelig noget, der ligger mig kraftig på sinde. Jeg kan ikke forudsige udviklingen, men jeg kan sige så meget, at det går galt en dag, advarer Henry Rollins kryptisk.

- Musik er så betydningsfuldt for mig, at jeg ikke går på nogen kompromisser overhovedet. Det lader jeg andre om. Jeg hader for eksempel Mick Jagger.

Henry Rollins laver en grimasse, der til forveksling kunne ligne et akut opkastningsbehov.

- Jeg er kraftdme træt af hans krokodilletårer og hans *corny ass lyrics* med den hellige undertone. Han synger om fordærvet moral og om sultne mennesker. Folk sulter overalt...og det er fandme fordi du har så mange penge. Dagens andet store grin fylder det anonyme konferencelokale.

-Jeg kan huske, at jeg engang så en pressekonference før turnéen for *Steel Wheels*. En journalist spørger dem pludselig,

hvorfor de aldrig har lavet envelgørenhedskoncert. Og jeg tænkte wauuv...hvad skal de svare. Keith Richard grinede bare og sagde "Come on". Han havde den attitude, der sagde, vi er Rolling Stones, og vi kan pisse, hvor vi vil. Det var så fantastisk, men det har så ændret sig siden. Lad mig lige tilføje, at Neil Young bevarer sin integritet. Det kan jeg godt lide. Jeg vil skide på de nye bands. De kan fandme ikke holde stilen på syvende-ottende-niende album.

Hvem for eksempel?

- Offspring og Green Day. Er de her om ti-femten år? Jeg tvivler. Hvad med Pearl Jam? Det kan skide ad helvede til, formaner den halvgamle punkpoet. Til gengæld glæder jeg mig til de kommende albums fra P.J.Harvey. Hende har jeg desværre ikke mødt. Det vil jeg gerne en dag.

Nyt pladeselskab

Rollins Band har de senere år været på Imago Records, og da de gik til bunds stod han og skulle vælge et nyt sted at indspille sit materiale. Valget faldt på DreamWorks. Et selskab, der under kraftig mediebevågenhed i 1995 blev grundlagt af de to filmpersonligheder Jeffrey Katzenberg og Steven Spielberg samt bagmanden fra det hedengangne Geffen Records, David Geffen.

- Jeg skiftede på grund af Mo Austin, der i 32 år stod for Warner Records. Han har arbejdet med alt fra Frank Sinatra, Billie Holiday, Sabbath, Hendrix, ZZ Top, Van Halen og Madonna. Den mand har været hele raden rundt. Han har historier og anekdoter, der kan få din kæbe til at gå af led. Helt fantastiske historier. Om Sinatra og Marilyn Monroe...you name it...han er en gud. Og når han så selv ringer og spørger mig, om jeg vil på DreamWorks...

- Om jeg vil. Det er kunstnerisk meget interessant. Meget mere end hvis jeg kom til Sony. De vil sige: "Henry...who...sorry we have to spit out another 19 records the next 20 minutes".

Hvad med en fast kæreste?

(Der bliver musestille... selv fotografen holder en pause i knipseriet)

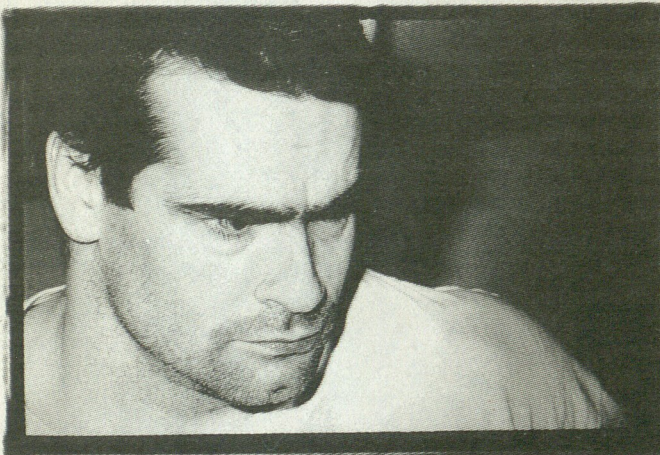
- Uhm...jeg kan egentlig godt forlige mig med tanken om et fast forhold, selv om jeg endnu ikke har formået at holde fast i et, men...det kommer måske nok en dag, spår Henry Rollins med blid og afdæmpet stemmeføring.

- Desuden er jeg fantastisk krævende. Hvis hun ryger eller drikker, så er jeg smuttet. Det kan jeg ikke klare. Hun må sat'ne ikke være dum.

GAFFA er et musikblad, så det koncentrerer vi os om det, men vi skylder lige at sige til de filminteresserede, at foruden overbevisende præstationer i både *Johnny Mnemonic* og *Heat* så er han aktuell til efteråret i danske biografer i *Lost Highway* instrueret af selvste David Lynch.

Rollins er tilbage med sit nye album *Come In And Burn*. Pas på dørene.

Henry Rollins giver koncert på Vega i København den 9. maj.

Hvad får man hvis man blander punk, disco og masser af billige plastikinstrumenter med tre skotske teenagere? Svaret er indlysende: **BIS.**

Af **Morten Bagai**

Ved denne tid sidste år skete der en mindre eksplosion på den engelske popscene. Det skete mere præcist, da BIS som det første band nogensinde uden pladekontrakt optrådte på BBC's prestigefyldte hitliveshow "Top Of The Pops" med singlen *Kandy Pop*. Naturligvis var dette i sig selv nok til mere end én uges forsidestof hos den sensationshungrende engelske musikpresse, og pladeselskaberne stod ligeledes i kø for at få skrevet kontrakt med bandet, der mod al forventning signede til det lille skotske pladeselskab Wiiiija. Nu har de netop udgivet deres debutalbum *The New Transistor Heroes*, og i den anledning mødte GAFFA to af de tre ombejlede skotter før deres koncert ved NME's Brat Shows i London Astoria. Nærmere betegnet de to brødre Sci-fi Steven (guitar) og John Disco (Bas, guitar). Det tredje medlem, Amanda alias Manda Rin (Keyboards og blokfløjte) undskyldte sig høfligt med, at hun var sulten...

Den første sætning, der falder én ind, når man for første gang stifter bekendtskab med BIS's pågående hybridmusik er "Hva' fanden er det?"

- Ahhh - det klassiske spørgsmål! Faktisk er det ret svært for mig at beskrive vores musik, for vi er stadig i en fase af konstant udvikling, men i sidste ende er det vel en slags popmusik - det er i hvert fald meningen. Nogle gange lyder det så som disco, og andre gange ret punkagtigt. Det som vi prøver er vel at blande stilarter og ting, som egentlig ikke passer sammen til noget, der på en eller anden måde lyder som popmusik. Det kan være mange forskellige ting, men i øjeblikket kan jeg godt lide underlige trommemaskiner og masser af elektroniske støjlyde. Man

kunne da godt kalde os et punkpop band, men vi vil helst ikke begrænse os til en eller anden forud-defineret genre...

Punkbands på nakken

Netop sammenblandingen af alle mulige og umulige ting har skabt røre i det meget genrebevidste og til tider ret konservative engelske musikmiljø, hvor indie er noget med guitarer, og disco er noget fra halvfjerdserne. Blandt andet er det lykkedes BIS at få en hel del punkbands på nakken, fordi de mener, at skotterne sælger ud af punkens ideer ved at gøre den til popmusik. Faktisk udartede det sig til en mindre krig i pressen mellem BIS og punkbandet The D.I.Y. Corps. I det hele taget handler en stor del af sangene om ting BIS ikke kan lide:

- Sangene handler oftest om os selv som helhed. Mange gange er det os mod et eller andet som eksempelvis *BIS vs. The D.I.Y. Corpse*, men det er vel det sange handler om; ting som man elsker eller hader! Vi er jo

næsten lige blevet færdig med skolen, så vores verden ikke så stor endnu. Den sidste single *Starbright Boy* handlede om, at vi godt kunne tænke os at være med i en amerikansk b-film, og på *Sweetshop Avengerz* anmelder vi slikbutikker i Glasgow, siger Sci-fi Steven.

Stilistisk skødesløshed

Sangenes indhold er i virkeligheden ikke det mest interessante ved BIS, men snarere dét, at deres stilistiske skødesløshed på en måde repræsenterer det endelige opgør med britpop-pens meget stramme og selvcentrerede udtryk. I BIS's musikalske univers er alt tilladt, og tilsvarende skal idolerne heller ikke findes på de sidste to års engelske musikscene, men længere ude i periferien som eksempelvis Linus og Stereolab. De allerstørste idoler er dog Beastie Boys, der netop har taget BIS under vingerne på deres eget pladeselskab Grand Royal.

- Kontrakten med Grand Royal er som en drøm der er gået i opfyldelse. Beastie Boys er simpelthen geniale og vi får lov til at gøre lige hvad, der passer os. Vi har allerede planlagt at bruge det meste året i USA lige som vi også skal til Japan, hvor der har været så stor efterspørgsel på pladen, at selskabet er blevet nødt til at rykke udgivelsen en uge frem.

Hvorfor lige Japan?

- Jeg tror egentlig mest det er på grund af Amanda. Hun er helt vild med alt hvad, der er japansk og har altid en masse underligt japansk legetøj med på scenen og den slags....

Japansk legetøj er dog ikke lige det vi ser mest til senere på aftenen, da BIS spiller et kort, men ultra-energisik live-sæt, hvor det er svært ikke at overgive sig lige som de par tusinde pogo'ende teenagere, der tilsyneladende slet ikke kan få nok af det musikalske vanvid som bandet repræsenterer live. Om det vil gå lige sådan i Danmark er nok tvivlsomt, men en ting er i hvert fald sikkert: Når man først har fået musikken ind i hovedet er det forbandet svært at slippe af med den igen, hvad enten man vil det eller ej.

Brødrene Bis - Skal du ha' soya i rullen? Fuk.

Nyt album - ny dansk sanger

Kim Schwartz

D. 8. april udkommer albummet

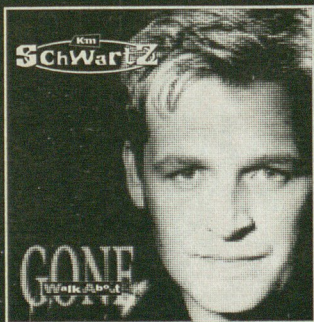
"GONE WALKABOUT"

Album-genren betegnes bedst som stemningsfuld country-rock i den gode amerikanske stil, med tekster der rummer gode historier.

Musikken er levende og indspillet i Feedback studiet med nogle af landets dygtigste musikere, bl.a. N.O. Thorning, Anders Fromberg, Erik Jepsen, Per Kolling og Kim Sagild (nogle af musikere bag bl.a. Krebs, Stærk og Johnny Madsen). Kim Sagild har produceret og John Stærk har mixet.

I løbet af foråret og sommeren kan du opleve KIM SCHWARTZ og bandet rundt om på landets festivaler og koncertsteder.

RELEASE D. 8. APRIL - Fås overalt!

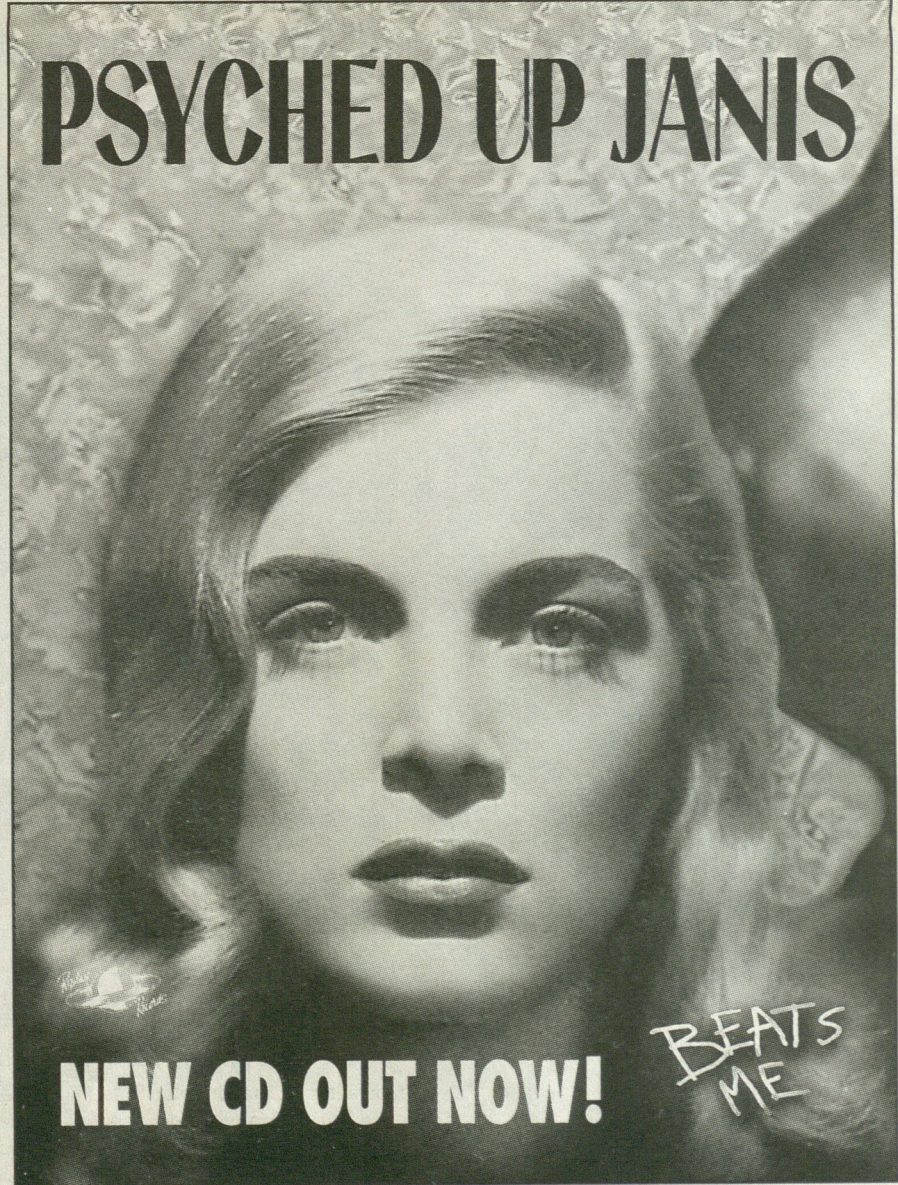
- I'VE GOT YOUR NUMBER (ny single)
- MAYBE NOT (single)
- HE NEVER FORGETS
- IF YOU'VE GOT LOVE
- WHAT THE COWGIRLS DO
- STEP BY STEP
- IF I COULD MAKE A LIVIN'
- FOOL'S GOLDMINE
- TAKE MY HAND, TAKE MY HEART
- MAKIN' LOVE FOR LOSA TIME

Distribution: KAVAN A/S 86 62 70 00

Management: Christoffer Entertainment 86 84 65 00

PSYCHED UP JANIS

NEW CD OUT NOW!

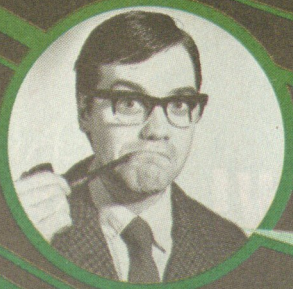
BEATS ME

CRAZY HANGOVERS

Du kan aldrig vide, hvem du vågner op med
- eller hvor du vågner op - efter en nat på Crazy Daisy.
Så fyr op under charmen og drop hæmningerne.

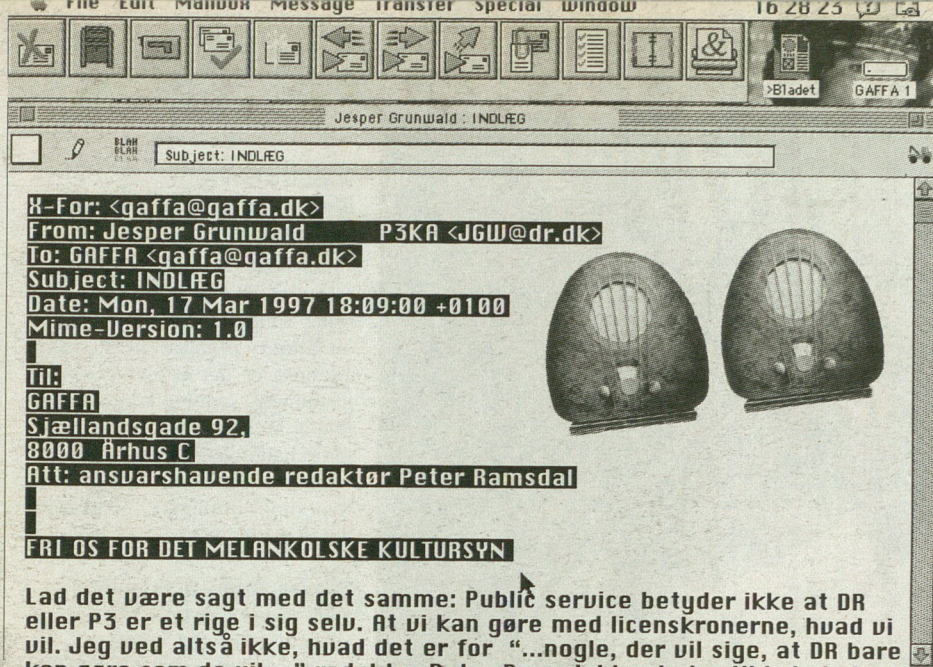
Du lever kun én gang - indtil andet er bevist.

Hvor mange små grå skal
man drikke for at komme
på universitetet?

CRAZY DAISY

SÅ LÆNGE VI ER STIVE
ER VI I LIVE

Lad det være sagt med det samme: Public service betyder ikke at DR eller P3 er et rige i sig selv. At vi kan gøre med licenskronerne, hvad vi vil. Jeg ved altså ikke, hvad det er for "...nogle, der vil sige, at DR bare kan gøre som de vil..." redaktør Peter Ramsdal hentyder til i sin leder i martsnummeret af GAFFA. Det er i hvert fald ikke vores egen opfattelse på P3, at vi automatisk skovler licensmidler ind i den ene ende - og så bruger pengene som vi vil i den anden. Og det nærmest melankolske medie- og kultursyn, at "...så får vi mere af alting, mere musik, mere underholdning og flere nyheder, men mindre kvalitet..." er værd at give ord med på vejen, fordi dette syn breder sig blandt kulturens kommentatorer i takt med mangfoldigheden på mediemarkedet.

Det er rigtigt, at markedsforholdene på kultur, medie og underholdningsområdet i sig selv bærer et fremtrædende gån af monoton og gentagelse. Ud fra den simple kendsgerning, at kommercielle foretagender grundlæggende koncentrerer sig om de produkter, der giver penge.

Det er selvfølgelig også rigtigt, at Danmarks største radiokanal, P3, følger analyserer og gør brug af de mekanismer, som fortsat kan gøre os toneangivende på radiofronten. Men netop fordi vi så at sige er finansieret af brugerne - af licensmidler - ville det være dødbringende at lave en radiokanal, som var identisk med en kommerciel station. Hvad skulle være vores interesse i at lave et samlet udsendelsestilbud, som kunne laves lige så godt - og formentlig billigere på en reklamefinansieret station? Personligt ville jeg da ikke betale for det, hvis jeg kunne få det "gratis".

Det er derfor også en ubegrundet spådom, at fremragende programtyper som Rockens Danmarkshistorie skal udslettes til fordel for lalende underholdning eller et forudsigeligt musiktapet. Vi er på P3 ubeskedne nok til at påstå, at den grundlæggende tankegang om at vi laver radio i folkets tjeneste, fremgår mange steder i vores programflade. Som debatprogrammer indenfor diverse rytmiske musikformer. Som "usexede" debatter om pensionsforhold, racisme, udlængsel, tro midt i den forjættede primetime. Som et "tæskehold", der garanteret ikke er stuerent nok til de tusedrenge-formater vi ser blandt de fleste af vore konkurrenter. Som en minutios dækning af vidt forskellige genrer i det danske musikliv på festivaler og ved koncerter året rundt. Som en række "MED ET Z" -programmer, der i dette forår forsøger at genopdyrke og nyudvikle livekoncerten og showprogrammet i radioen.

Om vi gør det godt nok, skal naturligvis hele tiden sættes til debat af os i DR-P3 og af lyttere og andre medlevende. Derfor skal denne opremsning ikke forstås som endnu et lod på selvtilfredshedens vægtskål. Men når nogen tror, at vores fremtid simpelthen består i at surfe på en kommerciel megabølge, må vi sige: DET VIL VI IKKE.

TIL GENGÆLD vil vi til enhver tid bekæmpe den puritanisme, der ligger lige under kulturmelankolien: Jo, vi synes faktisk det er sjovt at have succes med kvalitetsprogrammer. Og det er ikke et mål alene at lave niche-udsendelser til de få. Det er muligt, at ånden fra tresserne fortsat trives i kulturlivet som en forståelse af, at markeds succes og kvalitet er et paradoks. Vi har valgt at gøre paradokset til den store udfordring for P3. Og det spændende er jo, at der ligner vi andre, moderne kulturinstitutioner i for eksempel teater- og musikliv. Guderne skal vide, at vi ikke har fundet det endegyldige svar. Det er heller ikke vores agt. Vi vil derimod tilstræbe at være i en permanent udviklingsproces, hvor kritik, ligefrem øretæver - men også gennemslagskraft hos vore lyttere skal være med til at guide os.

Det er Peter Ramsdals udsagn i GAFFA, at der "...ikke skal megen fantasi til at forestille sig, hvordan konkurrencen mellem de to kanaler vil udvikle sig..." Her kunne det - vil jeg indrømme - være interessant, hvad for eksempel Radio 2 vil gøre for at demtere kommerciellens forudsigelighed. -

Hvis de vil?
Hvis de kan?

Vi kan love, at vi vil bruge masser af fantasi i fornyelsen af P3 i det kommende radiolandskab. For vi kan simpelthen ikke overleve uden.

Jesper Grunwald

Kanalchef, P3.

INXS KONKURRENCE

TIP EN TRÉER...

- HVILKET ÅR BLEV INXS DANNET?
 1974 1976 1978
- HVILKET LAND KOMMER INXS FRA ?
 NEW ZEALAND AUSTRALIEN ENGLAND
- HVOR MANGE BRØDRE ER DER I BANDET?
 INGEN TO TRE

...OG VIND:

5 1. PRÆMIER: EXCLUSIVE INXS PAKKER: CD-ROM, CARDIGAN, INXS CD "ELEGANTLY WASTED"

5 2. PRÆMIER: 5 INXS CD'ER "ELEGANTLY WASTED"

VI TRÆKKER LOD BLANDT DE RIGTIGE INSENDTE BESVARELSER. VINDERNE OFFENLIGGØRES I GAFFA /MAJ

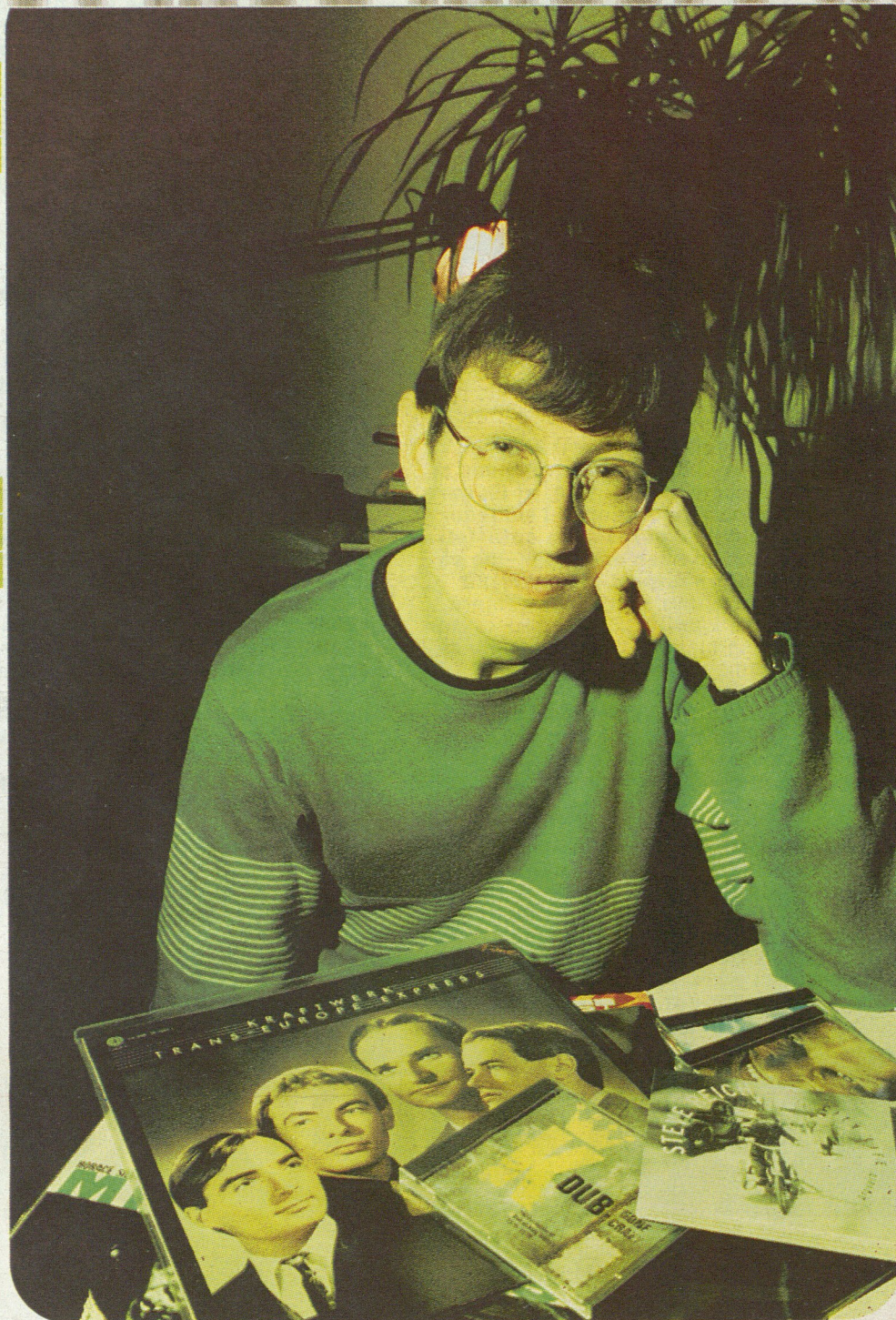
Send et postkort med dine svar, navn, adresse og telefonnummer inden 16. april - til: GAFFA, Sjællandsgade 92, 8000 Århus C eller E-mail: gaffa@gaffa.dk

Stereotest med Anders Remmer

Electropioneren Anders Remmer har netop udsendt sit houseprojekt CPH 2000 under navnet JET. GAFFA bad ham fortælle om sine ti yndlingsplader, og fik samtidig sat en nål i hvad begreberne "luftighed", "renhed" og "lethed" betyder for en minimalistisk loopmager

Af Morten Buschmann

Foto Per Houby

Mange vil kalde hans instrumental-musik for "kold". Men Anders Remmer er ikke i musikkøbmændsbranchen, og er kun kendt i en lille inderkreds i et musikmiljø omkring pladeselskabet April Records. Undergrund vil nogen kalde hans mission, men cd'erne med Sølvpil, Dub Tractor, Future 3 og ikke mindst i indierockbandet How Do I har ved hver udgivelse udløst anmeldelser med superlativer.

Anders Remmer var en af de første herhjemme, som tog de nye stilarter techno, ambient og electro til sig. Nu har han udgivet endnu en solo-cd, titlen er CPH 2000, og projektet hedder JET. Selv rubricerer den 33-årige cand. mag i dansk og matematik sig i den specielle kasse "minimalist".

Remmers univers består af maskiner, loops og samplere – helt uden brug af akustiske instrumenter. Og hans varemærke er "stringent minimalisme" – musik skal være "let, luftigt og rent".

Men hvad betyder de – i rocksammenhæng – mærkelige ord? Forklaringen findes blandt disse ti værker udvalgt i Remmers pladesamling.

1. Kraftwerk: Trans Europe Express.

- Capitol Records.

Når musik er rigtig god, oplever man det store tomme univers. Den lethed har denne her plade, Kraftwerks bedste. De har en utrolig sans for det ikke-menneskelige. Og for maskiner, som ikke er fyldt med menneskelige følelser. Strukturerne står meget rent, og der er ingen blød humanisme imellem. Det er både elektronisk og meget tysk og dramatisk. Kraftwerk er bandet – det er mine Beatles – men de er bedre, større og stærkere. De opfandt electro'en, og der er ingen over eller ved siden af Kraftwerk.

2. Steve Reich and Theatre Of Voice: Proverb.

- Nonesuch Records.

Steve Reich er minimalist uden at vide det, og så er han stamfar til technomusikken. Hans rytmer minder meget om de synkoperinger man bruger i ambient. Han har ikke noget forhold til ambient, men han har undladt at søge The Orb på trods af, at de har samlet ham uden at spørge om lov. Steve Reich er, hvad jeg kan holde ud at høre af klassisk musik – plus J. S. Bach. Jeg synes ellers, at det er irriterende den måde klassiske musikere blander sig i værket. Jo flere musikere – jo mere ødelagt bliver værket. Komponisten har ingen kontrol over hvad han laver.

3. Aphex Twin: Richard D. James Album.

- Warp Records.

Denne gang har han overgået sig selv med korte præcise popsange. Det er meget plasticagtige og korte numre. Du arbejder kun på keyboards og med computere og trommemaskiner?

Ja, tanken om at skrive noder for at håbe på, at nogle musikere rammer slagene, det virker fjært for mig. Det er smartere at få maskinerne til det, så er man sikker på at det bliver gjort ordentligt.

4. Compilation #1: Boredom Is Deep And Mysterious.

- April Records.

Denne her compilation startede April Records, og satte for alvor gang i vores del af den københavnske ambientscene. Jeg kan lide alle numrene, det er primitive, klare og enkle numre. Hvad betyder "Boredom Is..."?

Det er et citat fra den franske komponist Erik Satie (1866 – 1925). Det betyder, at der i dét at kede sig – eller ikke at være rettet mod noget – ligger en mystisk oplevelse. Man skal ikke altid have et mål, man kan også være centrumløs og uden retning. Det er noget, man kan opnå med musik, det er kedsomhed – man mediterer.

5. Karl Heinz Stockhausen: Gesang der Jünglinge.

- Deutsche Grammophon 1955 – 56.

Stockhausen inspirerede også Kraftwerk. Han arbejdede med båndgeneratorer, og til denne her indspilning optog han børnesang. Det her er virkelig electro, og Stockhausen var en af pionerne. Jeg er glad for hans spaceagtige luftighed.

6. Miles Davis:

Blue Note Vol. 2. Indspilninger fra perioden 1952- 54.

- Blue Note

Her er alle jazzklassikerne, og Miles spillede så coolt og havde en enorm distance til sig selv. Trumpet er det eneste akustiske instrument, som jeg kunne tænke mig at få med i min musik. Saxofoner hader jeg, de ødelægger en masse musik. De er for svulstige, hvorimod trompet er skønne kolde metalstænger.

7. King Tubby & Friends:

Dub Gone Crazy.

- Blood & Fire Ltd, Jamaica.

Jeg kan altid godt lide dub. Jamaicanerne var i 70'erne knaldgode til at lave nye versioner af numre uden sang og med stort brug af ekko og effekter. Det har inspireret hele remix-tingen og b-side-versionerne. Dub er noget af det letteste og luftigste musik, der findes.

8. Daft Punk: Homework.

- Daftmusic / Zomba Music 1996.

Daft Punk hører jeg lige nu. De er gode, fordi de er enkle og minimale. Det er god housemusik, og har også lidt med JET at gøre, som er min første house-cd. Og så er Daft Punk et af de få technobands, der er ved at blive popstjerner.

9. Future Three:

We Are Future Three.

- April Records.

For at være ubeskeden, har jeg tilladt mig at holde af vores første cd, fordi det ikke kun er min egen musik. Jeg kender den ikke så godt og bliver overrasket hver gang jeg hører den. Det er det hemmelige og mystiske ved musik – der skal være et eller andet, som man ikke kan huske, hvordan man lavede.

Det opnår man lettest ved improvisation og lethed. Letthed betyder ikke dumt. Det betyder, at tingene ikke er tvunget frem, og at der er intelligens, selvbevidsthed og ironisk distance i musikken: "Det er kun musik, og det varer så og så længe".

Du er dansklærer, men har næsten kun valgt instrumental musik. Er der noget galt med tekster?

Sangstemmer fylder alt for meget. Stemmen dækker over musikstrukturen, og vokal går alt for direkte ind i øret, så man ikke får hørt tonerne. Musik er toner – kunstværker lavet med ord er digte.

Stemmer og tekst er en slags oversættelse for folk, der ikke forstår toner?

Ja, og derfor er det interessant at fjerne vokalen, for det gør musikken sværere. Jeg har opdaget, at det at kommunikere instrumentalt er mindre let at modtage, og derfor bliver lytteren også mere opmærksom på hvordan tonerne er skruet sammen.

Instrumental musik giver en kritisk distance til sig selv, det er ikke så indsmigrende som vokalmusik, og derfor bliver det mere luftigt.

10. Nikolaj Nørnlund: Navnløs.

- Exlibris Forlag.

Nikolajs musik til Michael Strunge's digte er virkelig flot, og adskiller sig meget fra dansk musik. Men generelt er dansk musik røvkedeligt.

Er der nogen, du savner?

**Super Rød Billet.
Rejs Danmark tyndt for 139 kr.**

Hvorfor sidde og længes derhjemme? For kun 139 kr. kan du om få timer få et stort velkomstkus af din udkårne, din familie eller dine venner. Uanset hvor i landet de bor. En Super Rød Billet gælder til S-tog, regionaltog og udvalgte InterCitytog, når

du stiger på mellem 9 og 12 eller efter kl. 18. I weekenden er der oven i købet ekstra afgang. Husk, at du på visse afgang skal have pladsbillet til InterCity. Hør nærmere om Super Røde afgang på stationen.

DSB

Peter Ramsdal Bedst lige nu

Dinosaur Jr.: Hand It Over
J. Mascis fra Dinosaur Jr. i frugtbart samarbejde med Kevin Shields fra My Bloody Valentine. To gode typer...

Chemical Brothers: Dig Your Own Hole
Heavy rotation til fodbalderne.

Bølgen af plader med danske tekster.
Jeg håber, at tendensen, ligesom sex, er kommet for at blive.

Værst lige nu

Stig Møller: Nu Får Brøndby Mål
Sikke en hæsleg dag det er i dag, nu får Tenerife mål...

INXS: Elegantly Wasted

Mercury
Intet er mere interessant end en forsanger med Mick Jagger-appeal, som kan ses i sladderbladene med først en australsk poppig, senere en dansk supermodel og til sidst falde til ro med en tidligere MTV-værtinde. Sangeren Michael Hutchence har i hvert fald siden *Kick* i 1987 formået konstant at trække opmærksomheden væk fra gruppens musik til fordel for livet blandt berømtheder. Med *Elegantly Wasted* prøver INXS igen at trække opmærksomheden tilbage mod deres letgenkendelige blanding af pågående rock og skarpt skåret pop. Selv uden hit på niveau med *Need You Tonight* og *New Sensation* er det lykkes det 18 år gamle band fra Australien at lave et album, der lyder af vilje og lyst til at pumpe ny kraft og kreativitet ind i de livstrætte jetsæt-årer. Lyden er stor og klar, arrangementer er enkle og minder om *Kick*, og Michael Hutchence synger ud over sin Jagger-imitation. Så på trods af, at få af de nye sange hænger ved, har INXS fundet vejen ud af sladderbladene og væk fra deres musikalske dødvande.

Lars Nielsen

De som ikke er særlig cyber går i denne måned glip af de fede anmeldelser af Apollo Four Forty & Sharon Stoned. De andre finder dem på www.gaffa.dk

Nanna: Honey I'm Home

- CMC
Hvis der er nogen, som har været på sikker slingrekurs gennem hele sin musikalske karriere, er det Nanna. Hun har været en kometsucces blandt publikum, udskældt og skamrost af anmelderne, en dundrende publikumsfiasco, totalt overset og ikke værd at bemærke. Med *Honey I'm Home*, der er Nannas helt egen produktion, kunne man håbe på, at dette lysende sangtalent endelig havde fundet hjem. Det mener hun helt sikkert selv, men hjemme hos Nanna er der mildest talt ikke særligt ophidsende. Det er en ordinær pigebyel i de typiske pastelfarver. På stereoer kører hendes gamle elskede Joni Mitchell-plader, men ellers foretrækker Nanna at slappe af til lidt fuglekvidderpop. Det passer fint til Nanna, der selv mener, at hun har fundet den længe savnede indre ro. Når Nanna keder sig rigtig meget, slukker hun for lyden af klukkende vandløb, og hiver sin gamle akustiske guitar ned fra væggen. Så spiller og synger hun et par sange, der både har melodi og potentiale til noget mere. Men det er Nanna ikke længere interesseret i. *Honey I'm Home* hvisker hun sanseligt til spejlet på væggen og lukker drømmende sine øjne.

Jan Opstrup Poulsen

White Town: Women In Technology

- EMI
Bag White Town finder vi Jyoti Mishra, der fra at have været en Mister Nobody nu kanonhitter med den spøjse *Your Woman* på alverdens radiostationer. Hans debutalbum *Women In Technology* er ikke mindre spøjst uden dog på nogen måde at minde om hittet. Den indiskfødte englænder har en udpræget hang til teknologi og distingveret engelsk popmusik, der stjæler en del fra 80'ernes new romance. *Women In Technology* er skruet sammen af en række vidt forskellige melodistumper, der trækker på en lang række musikalske genrer, men er kendetegnet af en meget enkel og maskinel produktion, som Jyoti Mishra egenhændigt styrer. Et album, der balancerer på grænsen mellem plagiat og originalitet, og kun fremtiden kan fortælle os om på hvilken side White Town ender.

Jan Opstrup Poulsen

Henning Stærk: Somewhere Someone's Falling In Love

BMG
Når røgen ligger tæt på den lokale bodega, øllet i glasset er lunken og hende den lyshårede med de sørgmodige øjne er gået, så er jukeboxen den eneste redning fra drukdepressionen. Og hvis man oven i købet kan vælge Henning Stærks version af *Somewhere Someone's Falling In Love* er man klar til den ægte befriende sentimentalitet. Den der renser sindet og hæver enhver op over ynkelig selvmelidenhed. Henning Stærk har specialiseret sig i en køntant og kvalitetskontrolleret udgave af countryrock, som han på udgivelse efter udgivelse udforsker, forfiner og gør til sin egen. På det felt er der ingen over eller bare ved siden af ham i Danmark, og den nye plade befæster hans position. Med et all-american hold i ryggen har den tårnhøje sanger endda formået at afdæmpe og intensivere sit udtryk. Der er selvfølgelig de sædvanlige up-tempo numre som *You Got The Look I Like*, og dem synger Henning Stærk med overlegen kompetence. Men det er på balladerne som *All The Best*, *Little Town Flirt* og *When You Say Nothing At All*, at Stærks udvikling og mod som sanger kommer til sin åbenlyse ret. Få kan som han synge sig direkte ind i hjertets blødeste sted og grave glemte følelser frem. Det er traditionelt, men hold kæft, hvor er det lige til at tude over.

Lars Nielsen

Eric Gadd: The Right Way

Pladecompagniet
Den svenske soul-dengsed-reng Eric Gadd spurgte engang: *Do you believe in Gadd*. Og det gør jeg. Jeg tror på, at den velsyngende, flot skrivende og smagfulde arrangerende blanding af bleg Prince og smeltende Michael Jackson bliver genfødt som en ultrablød bamse-line-agtig soulsofa. Et stykke møbel, hvor enhver krop med glæde vil kaste sig ned i den dybe lyserøde hynde og svømme væk i velpudset velvære. På Eric Gadds nye *The Right Way* giver han en flot fornemmelse af, hvordan det vil føles. Der er ikke en finger at sætte på de 14 blide soul-sange. De kæler og smyger sig ind og ud mellem fingrene, men de er umulige at nynne bagefter, for de mangler næsten allesammen en rigtig god melodi.

Lars Nielsen

Depeche Mode : Ultra

- MD

Døden tur retur. Sådan var de faktiske forhold omkring sanger Dave Gahan, da hans mere end seks årige heroinforbrug eskalerede i, at han sidste sommer tog en speedball (en blanding af heroin og kokain) og flatlinede i et par minutter. Derfor var en plade mere med verdens mest personlige og skelsættende synth-rockgruppe gennem tiderne, Depeche Mode, på det tidspunkt temmelig usandsynlig. Alligevel er det lykkedes bandets leder og sangskriver Martin Gore at samle Andrew Fletcher og Dave Gahan til indspilningerne af gruppens første album i fire år. Allerede på *Violator* fra 1990 begyndte de at arbejde sig hen på en mere legmild lyd, hvor guitarer og et percussion mættet udtryk gjorde sig gældende, noget, der kulminerede på mesterværket *Songs of Faith and Devotion*, hvis religiøse undertoner og ætsende desperation gjorde den til en nervepirrende oplevelse. *Ultra* er nærmest det modsatte både musi-

kalsk og tekstmæssigt, bortset fra den frembrusende og vrængende *Barrel Of A Gun*, er numrene afdæmpede og virker mere som en slags skæbnesange, der søger om svar. Således er *The Love Thieves* en harmonisk soul-ballade fyldt med sjælefred og en smukt glidende guitar-solo i bedste jazz-stil, mens *Home* besidder den storladne lyd, der er bandets varemærke "Finally I found that I belong / feels like home / I should have known from my first breath" synger Dave Gahan i forløselsens time, mens højtravende strygere giver det sidste skub over i skæbnens symfoni. Selvom Martin Gore har udtalt, at teksterne ikke har noget overordnet tema, så reflekterer de fleste numre alligevel de problemer og de sindstilstande, som især Dave Gahan har gennemgået.

Ultra er i sin helhed et album med en intensiv dybde, hvor der dykkes ned i en verden med mange storladne og musikalske lag, *It's No Good* er som et flimrende tv, hvor de tunge trommer og den dunkende bas slår piskesmæld til de maskinelle keyboardflader, *Freestate* giver med sin tvang guitar en landlig fornemmelse lige indtil den samlede rytmebund sættes ind sammen med Dave Gahans utroligt smukt spundne vokal. På forgængeren lød hans vokal desperat og rådvild, på *Ultra* synger han med en passion og indlevelse af pureste renhed. Derfor står *Insight* som et af albummets højdepunkter, de tistemige og søgende vokaler bliver båret af en guldrandet melodi, hvor et ocean af en dyblåstemning omslutter sig om en. *Ultra* er lyden af et band, som er vendt tilbage til livet og indenfor 60 minutter forløser kravet om endnu et imponerende album båret af en fremragende sangskriver, sanger og lydskulptør.

Finn P. Madsen

Scorn: [zAndEr]

- Kk / Voices Of Wonder
Enmandsorkestret Scorn kombinerer på *[zAndEr]* en række forskellige trommemønstre med vekslende basetemaer. De industrialiserede hip hop rytmer og monotont tilbagevendende lydfigurer, ledsaget og suppleret af diverse elektronisk og metal-lisk fyldstof, danner tilsam-

men et glimrende urbant scenarie, og det varer et godt stykke tid inden det går op for mig, at den fræsede vinkelsliber befinder sig nede på gaden under mig, og ikke på Scorns *[zAndEr]*, som i det lange løb bliver lidt vel tung og ubevægelig.

Mark Lewis

luksus: luksus

- Lidocaine

Mew: A Triumph For Man

- Exlibris

De to københavnske bands luksus og Mew har op til flere fælles træk på deres visitkort, de er debutanter, de har begge fundet dyb inspiration hos den engelske shoegazer-scene, og deres musik handler lige så meget om stemninger som udtryk. Kvartetten luksus' seks-numres album, som blot bærer bandets navn, fastfryser det melankolske med en spindelvævsagtig rock spundet op omkring sangerinden Lise Westzynthius' engle-vokal og guitaristen Mikael Simpsons hypnotiske guitarfigurer. Den sværmeriske *Particularly Lucky* svæver let afsted som nyfalden dug på en morgengeng, mens *My Late Twin (piano)* med sine dryppende klaverstrofer og Lise Westzynthius sofistikerede vokalarbejde bliver til ren opvisning i noget man kunne kalde drømmeballet. luksus har med deres debut begivet sig ind på en scene, som næsten har været uddøende, men får alligevel på en hæderlig måde vækket minderne om en svunden tid.

Et mere direkte og monotont skitseret udtryk finder man hos kvartetten Mew på *A Triumph For Man*, selv om de graver fra samme scene som luksus. Her er det grumsen fra den distordede guitar, der i numre som *Beautiful Ballon*, *Wherever* og *Then I Run*, som pludselig bryder det mediative lydbillede med en støjende og roterende kraft, der virker altopslugende. Det vel ingen tilfældighed, at Mew har fået Damon Tutunjian fra det amerikanske støjrockband Swirlies til at producere, der har forstået at indkapsle støjen og få den til at lyde som en centrifuge i fuld sving. Det er denne lyd sammen med de sarte noget navlepillende melodier, som er bandets force, til tider bliver der dog gået lidt for meget i de samme fodspor som Pale Saints og My Bloody Valentines satte i starten af 90'erne i engelsk rock. Men træder ved siden af gør de bestemt ikke, det samme gælder for luksus. Hele tiden fornemmes det spirende talent, som ligger klar til at skyde frem, så snart grupperne har fundet det endelige særpræg.

Finn P. Madsen

luksus

Mew

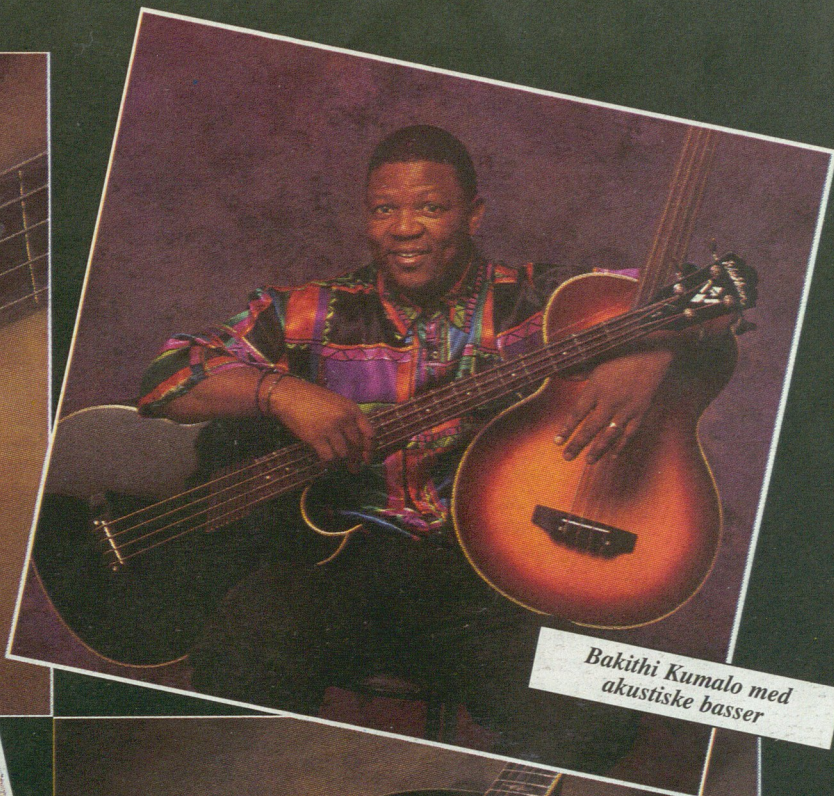
Amerikanske Washburn har siden 1883 opnået en position som verdens 3. største guitarproducent!

Stærkere end nogensinde...!

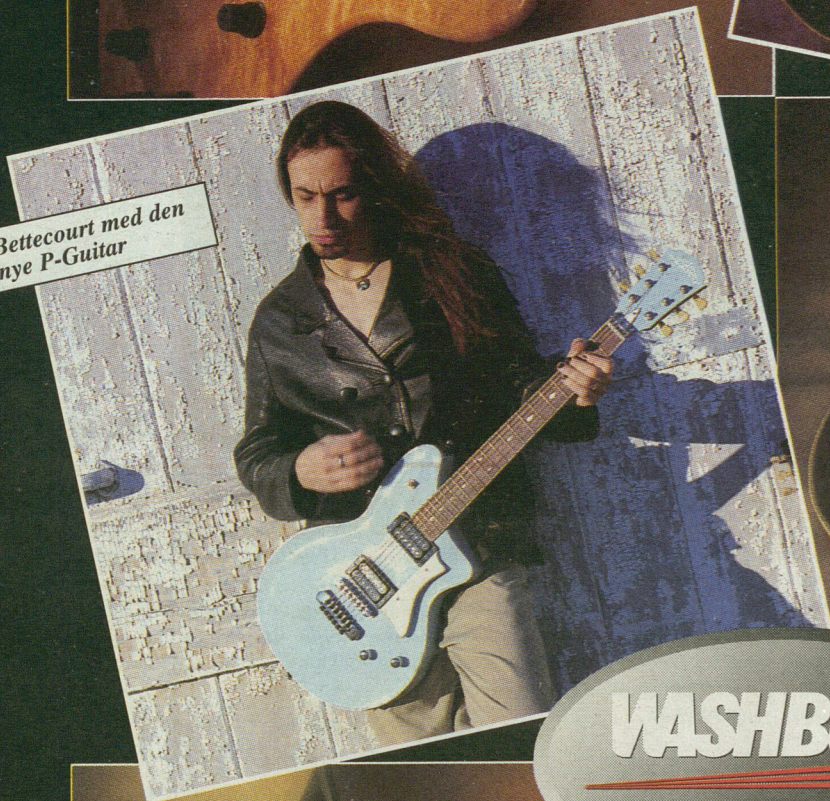
Både 4, 5 & 6-strengede
basser

Bakithi Kumalo med
akustiske basser

Nuno Bettencourt med den
nye P-Guitar

Halvakustiske Jazz/Blues
guitarer

Akustiske guitarer i
sublim finish

WASHBURN

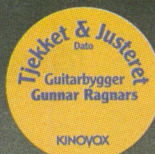
What A Great Guitar Should Be

SINCE 1883

El-akustiske guitarer m.
Equis (Fishman) pick-up
systemer

COVERSIGNSTUDIO

Washburn Guitar Workshop

Alle guitarer, uanset prisklasse, tjekkes og justeres af guitarbygger Gunnar Ragnars på vore nyindrettede "Washburn Guitar Workshop", før de forlader lageret. Dette er din garanti for et toptunet instrument!

KINOVOX

Et studie værd!

Marielundvej 29. 2730 Herlev.
Tel 44 53 30 11. Fax 44 53 30 06.

Rekvirér gratis farvekatalog! Nærmeste autoriserede Washburn-forhandler henvises på tel. 44 53 30 11.

Jan O. Poulsen Bedst lige nu

U2: Pop
Slet ikke så ringe, som de ville sige i Jylland

Yello & Stina Nordenstam: To The Sea
Dragene nordisk poesi forenes med schweizisk akkuratesse

Poul Krebs og det danske sprog

Værst lige nu

Lars Lilholt og det danske sprog

Mikkel Nordsø Band: #5 - Replay Records

Fusion er død, siger nogen. Men så firkantet kan det ikke skæres ud med Mikkel Nordsø Band, hvilket kollektivet endnu engang beviser på den nye cd #5. Kodeordene er melodi og variation, og de to elementer findes til overflod på disse studieindspilninger. Mikkel Nordsø er komponisten bag og numrene groover, overrasker og er fyldt med smagfulde soli. På intet tidspunkt går numrene i tomgang, det bliver aldrig lirt, og man føler, at kapelmesteren, Ole Theil, Peter Danstrup, Jacob Andersen og Klavs Nordsø udtrykker deres virtuositet naturligt og økonomisk. Især de to sidstnævnte percussionister får virkelig plads og krydrer, farver og skubber til arrangementerne. Mikkel Nordsø Band har altid været en live-succés på trods af den instrumentale musik og de skæve taktarter, fordi bandet som grundlag laver gode melodier, medrivende latin-funk med indiske og arabiske klange. Min favorit er *Horizon*, hvor Nordsø spiller halvakkustisk guitar á la Wes Montgomery, og den lyd bringer minder om heden-gangne Buki-Yamaz, som Nordsø i 70'erne var primus motor i. Jeg har svært ved at finde nogle fejl ved denne cd, da musikken er så dejligt ude af trit med moden, at det er utroligt forfriskende. Det skulle da lige være *Face Off*, som lidt koger suppe på Sneakers-nummeret *Fire To My Telephone*. Men det forstyrrer ikke helhedsindtrykket: Overraskende og funky fusion.

Morten Buschmann.

Thau: Swish

- Crunchy Frog

Efter at Psyched Up Janis har udsendt det glimrende album *Beats Me*, følger det københavnske undergrundsorkester Thau op med albummet *Swish*, som befinder sig i den samme side af vejen som Psyched Up Janis og en række alternative amerikanske orkestre som blandt andre Pavement.

Thau følger dem med *Swish* et pænt stykke hen ad vejen, men efter at have lyttet til hele albummet sidder man tilbage med en fornemmelse af, at Thau ikke helt har lukket op for posen, at der mangler en snert af galskab og vildskab for at Thau kan slå igennem til et større publikum end en håndfuld undergrundsentusiaster.

Swish er et helstøbt album, som er meget stemningsmættet, og hvor det især er guitarerne, der taler, oftest i et *low fi* sprog, som ind imellem brydes af en mere massiv støjvæg, og når man hører indledningsnummeret *Very Moment*, der er en lille afdæmpet perle, er der stillet forventninger i udsigt, som resten af albummet desværre ikke kan indfri, fordi pladen som helhed mangler afveksling, vildskab og mere iørefaldende melodier.

Peter Ramsdal

Bowery Electric: Beat

- Kranky / Beggars Banquet / MD

Som mange andre, er Martha Schwendener og Lawrence Chandler vokset ud af rockskabelonen, og er i stedet begyndt at komponere musik ud fra samlinger og sekvenser. *Beat* er den meget ram-mende titel på deres samling af 11 tracks med ambiente og støvsugende guitar- og keyboard-droner, akkompagneret af lavmeldt vokal og holdt på plads af tunge, vuggende beats – enten helt centralt placereret som på den hårdt huggende trip-hop-komposition *Fear Of Flying*, med My Bloody Valentine-overdubbet guitar og solid basfigur – eller fuldstændigt fraværende som på det summende og gennem 16 minutter umærkeligt foranderlige og svævende *Postscript*.

Alting foregår i et drømmende og halvt tempo hos Bowery Electric, hvor orienterings-evnen bliver sat i bero af farve-fede lydflader, der fylder rummet helt ud.

Mark Lewis

The Divine Comedy: A Short Album About Love

- Setanta

The Divine Comedy alias Neil Hannon har efterhånden tre albums på bagen, men gjorde først for alvor opmærksom på sig selv med sidste års *Casanova*. Nu er han på banen igen med mini-albummet *A Short Album About Love*, der er et udpluk af alle de kærlighedssange som Hannon har skrevet gennem de sidste mange år, men ikke fundet tiden moden til at udgive. Nu har han så fået råd til at indspille dem med fuldt 30-mands orkester komplet med strygersektion *und alles*, og det er der faktisk kommet en rigtig god plade ud af. På de syv skæringer kombineres den klassiske musiks stort opsatte melodrama effektivt med enkle popmelodier, og lægger grunden for Hannons elegante croon, der må siges at være helt uden sammenligning. Det kan lyde som en frygtlig prætentios og selvhøjtidelig affære, og det ville det nok også være, hvis det ikke var for Neil Hannons altid humoristiske omgang med den klassiske kærlighedserklæring. Han er en sangskriver med en sans for den sproglige detalje, der bringer mindelser om en Morrissey i topform, som for eksempel på *If...: If you were a man I would still love you/ If your name was Jack I'd change mine to Jill for you...* Desværre er det nok de færreste, der kommer til at stifte bekendtskab med The Divine Comedy i denne omgang, eftersom pladen indtil videre kun er ude i import.

Morten Bagai

Jamie Walters: Ride

- Warner

Denne anmeldelses form og dom er nok mere forudsigelig end selve Jamie Walters nye CD. Det kan nemlig være svært at holde de objektive øreklapper fri for fordomme, når det drejer sig om dette amerikanske "rockidol", der har iscenesat sin egen succes gennem en kendt amerikansk ungdomsserie, hvor han vist spillede en lidt pusse-nuttet loverboy. Jamie Walters fortsætter som sød loverboy i sin nye karriere, og fordomme eller ej, så snøfter han sig gennem en række talentløse og yderst velproducerede sange, hvor han demonstrerer sin udstrakte mangel på sangstemme. Hvis Jamie ikke snart finder tilbage til en kendt ungdomsserie, vil vi snart sige Jamie hvem?

Jan Opstrup Poulsen

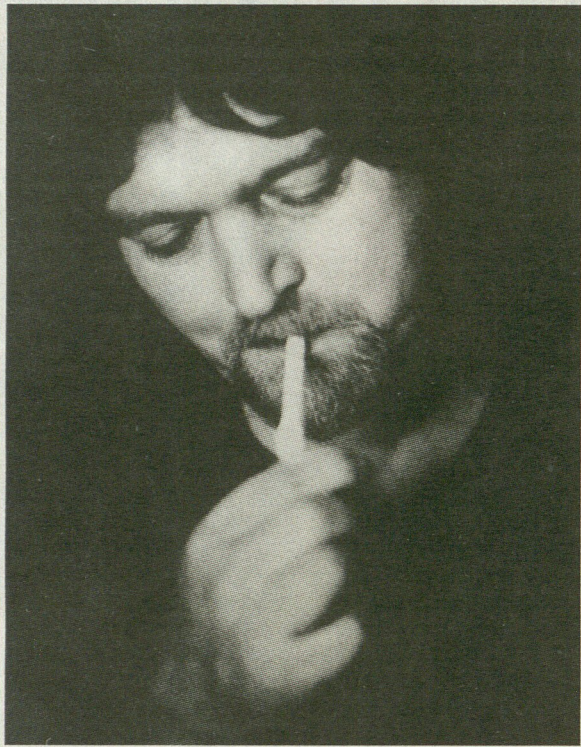

Johnny Madsen: Room Service

Pladecompagniet

Tjek ind på Madsens hotel. Der er ingen garanti for høflig betjening eller rene håndklæder. Til gengæld er der room service døgnet rundt, og det er leveringsdygtig i vesterhavspoesi med direkte forbindelse til det regnvåde Warszawa, en potent Cadillac og Van Gogh.

Johnny Madsen er stadig en ener i dansk rockmusik, og med *Room Service* fortsætter han sin uendelige fortælling om skæve eksistenser som Lenny, der "tog sig lidt sex på berusede dyr" og grønlandereren som "spillede negermusik, hans sax-

ofon var bundet op af hans hjemstavnssejer". Ingen skriver tekster som den egenrådige fanøbo, og det er hans største styrke. Musikken på *Room Service* er en lidt for pæn, opdateret og samlet blanding af John Hiatt og sen Lou Reed. Både arrangement og produktion mangler det skæve, gale og beskidte, som kendetegnede Madsens forrige *Ses vi i Slesvig*. De bedste numre er den fantastisk intense *Moulin Rouge* – en af Madsens flotteste sange, den flabede rocktur *Cadillac* og den meget smukke *Den rejsendes dag*.

Lars Nielsen

Kreidler: Weekend

- kiffSM / MD

Med skrabe og nedbarberede melodifragmenter og båndsløjfer i skøn forening med små rytmiske og tematiske forskydninger, præsenterer Düsseldorf-kvartetten sig med et malerisk, halvakkustisk og hallucinerende sekvensmageri. Spinkle og æteriske toner føjes sammen af beherskede trippende trommeslag, fremtrædende hi hat og hård og blød bas. Det er en uimodståelig vokalløs blanding, beslægtet med tidlige tyske eksperimentalorkestre som Kraftwerk og Can, og med engländerne fra firsernes Mudhutters. Kreidlers hermetiske kammerespil fokuserer vedvarende på detaljen, og hele det maskinbrummede lydbillede bliver båret gennem gentagelser, varierede gentagelser og udeblivende gentagelser, og er hele tiden i færd med at blive til i enkeltdelens genkomst og stadige nuancering.

Mark Lewis

Jet: CPH 2000

- April / Voices Of Wonder

Som noget nyt har den mangefacetterede elektronikmusiker Anders Remmer med Jet begivet sig ud og ind i house. Og det er slet ikke til at høre – at det er noget nyt altså: Jet betjener tangenterne og knapperne med en kompetence, der fravrister ham selv og maskinerne både smukke temaer og detaljerige lydbilleder – for eksempel den knap hørligt snorkende *Let's Go!*, indhyllet i et fint klang-slør.

Remmer iklæder sin tørre house en spinkel skrøbelighed, som er særdeles klædelig og i høj grad medvirkende til at give musikken et flot snit til eksportmarkedet. Hele albummet *CPH 2000* er præget af en elegant og stramt komponeret minimalisme, som ikke engang mister taget på det mere sprællende og orgeldampende breakbeat-nummer *Aluminium And Wood* med et lille lån fra Rhonda Harris. Til vinylfolket er der lavet en 4-track album sampler med titlen *Jet #1* og en lille håndfuld af albummets meget dansable perler – heldigvis også det inciterende *Nova 3*.

Mark Lewis

Dinosaur Jr.: Hand It Over

- Blanco Y Negro / Warner

Nogle gange hænger man fast ved sine idoler for gammel musiks skyld. Sådan et orkester er den amerikanske gruppe Dinosaur Jr. efterhånden gået hen og blevet. Siden de udsendte *Bug* og *Green Mind* i slutningen af firserne og begyndelsen af halvfemserne er tiden løbet en smule fra bandet, som har udsendt album af høj, omend faldende kvalitet. De sidste to album fra gruppen har markeret gruppen som et næsten folkrock band, som især har levet højt på forsangeren J. Mascis' vokale kvaliteter, mens den vrængende aggressivitet fra gruppens tidligere værker har været gemt væk. *Hand It Over* markerer en tilbagevenden til Dinosaur Jr.'s tidlige album med Mascis' karakteriske guitarsoli som en solid støjmur. Samtidig har gruppen allieret sig med Kevin Shields fra My Bloody Valentine, som bidrager med overjordiske guitarloops på en række numre, og det klæder Mascis' musik, som har fået en tiltrængt indsprøjtning af nye musikalske idéer.

Peter Ramsdal

Run On: No Way

- *Matador / Voices of Wonder*
Kvartetten Run On fra New York leverer et kantet og til tider melodisk bud på hvordan moderne amerikansk elektrisk folkrock kan lyde. På deres andet album *No Way* opdaterer Run On stilen fra blandt andre the Walkabouts og Patti Smith til senhalvfemserne.

Run On ledes af Sue Garnes og Rick Brown, der har spillet sammen i over ti år i grupper som V-Effect, Timber og Fish & Roses og sideløbende ledet et mindre pladeselskab. Kodeordene for deres nye band Run On er målrettet eksperimenteren og improvisation. En sidegevinst ved musikernes store rutine er, at de kan spille næsten ethvert tænkeligt instrument til husbehov. Således ringler *No Way* af blandt andet ko-klokke, marimba, violin og orgel. Fremhæves skal den tilbage-lænedede ballade *Anything You Say* og coverversionen af Nick Drake sangen *Road*. *No Way* er ikke en plade man fatter øjeblikkelig kærlighed til, men giver man melodierne tid til at trænge ind, er de tilpas langtidsholdbare til at være anstrengelsen værd.

Peter Studstrup

Handsome: Handsome

- *Sony / Epic*
De sort/hvide-billeder af storbyscenerier, der dominerer artworket på *Handsome's* debut, taler højt og tydeligt om kvintettens musik. Pladen åbnes med store bredsider af forvrænget guitar, der slår mod lytteren, mens en desperat og dog melodisk vokal synger *Dogs of the mirrored glass, in the filthy city lick and lap at your face*. Det er beskidt og svingende hardcore i stil med Helmet, Quicksand og Only Living Witness med rødderne solidt plantet i New Yorks asfalt. Guitarerne bliver da også slået an af ingen ringere end Peter Mengede (ex-Helmet) og Tom Capone (ex-Quicksand). Og det siger ikke så lidt om kvaliteten af *Handsome's* debut. Der er ikke et overflødig sekund. Ikke en tone for meget. Det hele er så forbandet kompakt og koncentreret, at vaske- og opvaske-middelsproducenterne må vride sig i hænderne af misundelse. Vi andre kan nøjes med at klappe i hænderne af glæde over den fremragende debut.

Keld Rud Nielsen

Laurent Garnier: 30

- *F Communication / MD*
Måske er det fordi fransk technos *grand old man* for ikke så længe siden selv rundede de 30, at albummet har fået dette tal som sin titel. I hvert tilfælde forekommer analogien til alderen at være ganske velvalgt når man hører den fint afrundede og slebne elektroniske musik på 30, der er præget af en slags modent mådehold.

Albummet favner på sin egen underspillede måde om et bredt udsnit af den elektroniske musiks efterhånden klassiske muligheder: house, techno, ambient og endda et sjovt dub-agtigt nummer med 1960'er svævende tværflytje. Altsammen bundet sammen af snigende strygere og et voksent overblik, der fører ny aktualitet til digteren Goethes ord om, at den sande mester først viser sig i sin evne til at begrænse sig. Albummet indeholder det svært opdrivelige 12" hit *Crispy Bacon*, men henter efter min mening sine kvaliteter helt andre steder, for eksempel i det smukke *Sweet Mellow D* med robotsamtale og stærkt arrangement. Her viser Laurent Garnier hvor langt man kan nå med uhyre simple midler, og demonstrerer en spændvidde, der bliver holdt ud i den anden ende af det drivende dovne hip hop nummer *Formax*, som næsten klinger helt fjernøstligt, og *I Funk Up*, der introducerer og tematiserer herlig datalyd fra Commodore 64-dagene.

Mark Lewis

Chemical Brothers: Dig Your Own Hole

- *Virgin*
"Who is this doin' this substantial type of aggravated psychedelic funk?" lyder spørgsmålet igen og igen på nummeret *Elektro Bank*. Svaret er naturligvis Chemical Brothers, og citatet stammer deres nye CD *Dig Your Own Hole*.

Den maniske stemme omkranses af den blanding af vilde basloops, hårde guitarriifs og funky breakbeats, som er gruppens kendetegn. LP'er er skåret over samme skabelon som debut'en fra 1995, men krudtet er disponeret anderledes. Der er flere numre med party-appel, effekterne og de vilde cuts er skærpede, mens selve rytterne kører i vanlig stil. Men om Chemicals gælder det, at det ikke så meget er de ting, de sætter sammen, som det er måden de gør det på!

Vi finder endnu en smuk sjæler med sangerinden Beth Orson, som viser en anden side af duoen formåen, foruden selvfølgelig Noel Gallagher-singlen *Setting Sun*, der strøg til tops i England på

trods af den mest kantede lyde og det mest forvrængede breakbeat længe hørt. Mange af numrene får lov til at lyde længe, og det er godt, selvom det er lige ved at kamme over til sidst. Det citar-befængte afslutningsnummer *The Private Psychedelic Reel* lyder næsten ligesom Cornershop og det er meget kedeligt...

I et engelsk musikblad læste jeg en kvindelig klummeskriver forklare en sikker måde at få bank i en klub: Man skal bare danse ligeså dårligt som fyrene fra Chemical Brothers. Det er sjovt nok med musikken som dansen - med deres utidige, vilde indfald må de virke øretæveindbydende på den ofte meget selvophøjede dansescene.

Det er alt i alt forbandet effektivt, og under lytningen har jeg flere gange måttet kigge ned og se mine ben danse ganske ubehersket.

René Thalund

Olesen - Olesen: Indenlands Udenbys

- *Exlibris*
Brødrene Henrik og Peter Olesen fra Greene har med *Indenlands Udenbys* begået et album, der bedst kan beskrives som frygtelig umoderne. Andre vil måske sige tidløs, men de to brødre ro i sig selv i kvarterene omkring Nørrebro, og lagt utilpassetheden og den sortklædte surmulerkult bag sig. Derfor vil de sikkert springe op og falde ned på at blive kaldt umoderne, de har i hvert fald ikke skelet til tidens toneklang på *Indenlands Udenbys*, ikke lyttet til nye udenlandske strømninger, til gengæld er der akustisk guitar, gulvtam og håndklap. Albummets helt store force er de danske tekster, som i kvalitet ligger milevidt over, hvad man ellers må lægge ører til når man lytter til danske plader. Tekstuniverset er hentet i brødrenes opvækst og ungdom i Jylland, og tidlige år i København. Fra *Lykkelige år på den store plæne / under en vold-som jysk sol til Han kom fra provinsen, men glemte snart sit sprog / hvem gider tale en dialekt ingen kan forstå*.

Svagheden ved pladen er Peter Olesen's sang, som er mere speciel end egentlig god, og manglen på instrumental afveksling og temposkift gør, at *Indenlands Udenbys* kommer til at gå i tomgang efter at have hørt fem - seks numre, men på den anden side understreger det blot det umoderne, den skulde have været udsendt på vinyl, så man kunne nøjes med en pladeside ad gangen.

Peter Ramsdal

Momb: Momb

- *BMG*

Den danske gruppe Momb har allerede sat sig lokalradiospor med hittet *Sea Of Time* fra debutalbumet *Momb*. En sang, der består af en krystallklar popmelodi, flot harmoniarbejde og energiske guitarudladninger. Umiddelbart lyder det som 90'ernes kedelige og anonymiserende recept på succes med ultrakort holdbarhed. Heldigvis viser *Momb's* ti sange, at sangeren Kaare Thøgersen, guitaristen Anton Plesner, bassisten Morten Jakobsen og trommeslageren Kenni A.J. har ambitioner om at forlænge holdbarheden på deres musik, så den også kan høres næste år. Selv om de fire bruger kvaliteterne fra *Sea Of Time* gennem alle deres numre, formår de at variere, udforske, lege og eksperimentere med formen, så øret hænger ved. Det sker bedst i den fine sang *Where Will She Wander*, som udvikler og ændre sig gennem sine fire minutter, så den vrider sig ud af den forudsigelige popkabelon. Til gengæld er *Open Your Eyes* så pæn sovset ind i vokalharmonier og intetsigende guitar, at den glider i et med et hvert lydtafet. Mellem de to ydre punkter bevæger Momb sig. Så hvis de undgår at blive fanget af tendensen til pæn popheavy og lader fantasien råde, forlænger de holdbarheden udover næste år.

Lars Nielsen

Pigeonhed: The Full Sentence

- *Warner*

Seattletrioen Pigeonheds andet udspil *The Full Sentence* osrer langt væk af ægte studieprojekt, hvor det teknologiske isenkram i første omgang syntes at have overtaget, men det som får det legemliggjort og opløst grænserne mellem maskine og menneske, er en stemme gjort af kød, blod og en absolut knivskarp evne til at mestre det hudløse, navnet er Shawn Smith. Den fremragende og yderst talentfulde sanger fører os gennem en oase af dampende funk, i *Battleflag*, drømmende lydlandskaber i *Mary Me* og en himmelsk pulserende gospel i *Glory Bound*. For år tilbage udgav han albummet *Shame* med bandet Brad, og sidste år udsendte han sammen med Satchel den pinligt oversete *The Family*. Sammen med produceren Steve Fisk, der betjener keyboards, loops og programmeringen har han i Pigeonhed fundet sin egen lille legeplads, her er der plads til alle de krumspring, det daglige ikke bringer, og på *The Full Sentence* er de absolut værd at hoppe med på.

Finn P. Madsen

Cindy Lauper: Sisters of Avalon

- *Sony Music*

Amerikanske Cindy Lauper har skrevet et ægte tygge-gummipophit og en ægte klassiker. Den første hedder *Girls Just Want To Have Fun* og sendte hende direkte ind på de globale hitlister. Den anden hedder *Time After Time* og blev nærmest udo-deliggjort af jazz-trompetisten Miles Davis i en tindrende smuk udgave. Alt dette skete i midten af 80'erne, og siden er det ikke blevet til hverken store hits eller flere klassikere. Men nu er popstøsen med den melodiske åre blevet en moden rockkvinde på 43 år. Det kan høres på hendes nye udspil, den sympatiske, men ujævne *Sisters of Avalon*. Cindy Laupers stemme lyder stadig lidt som den frække teenagerpige henne om hjørnet, der mod betaling løfter lidt op i kjolen. Til gengæld handler det ikke længere bare om at have det sjovt. Et liv i rockbranchen har gjort Cindy Lauper til en illusionsløs og gennemskuede betragter, der fortæller historier om uopnåelige drømme, falske forhold og skuffede forventninger. Heldigvis ender det ikke kun i kynisme. Flere sange er fyldt med sympati for de små menneskers drømme, og håbet ligger blandt andet i en nyfunden søstersolidaritet, som ikke lugter af brændt bh. Styrken i *Sisters of Avalon* ligger i teksterne og ikke i musikken. Cindy Lauper skriver energisk fremadrettet rock og pæne melodiose ballader, men denne gang har hun hverken ramt hittet eller klassikeren.

Lars Nielsen

DJ Cam: Substances

- *Inflamable / Sony*

DJ Cam udgav sit første album i 1995 og åbnede året efter med nummeret *Life*, den fremragende og fabelagtige *Musique pour les plant verts* som Laurent Garnier kompilerede for det franske selskab F Communication. Med *Substances* lukker han op for et univers af traskende hip hopbeats og filmisk følelsesfyldte sekvenser af acid-jazzet saxofon og klaver, og behageligt tilbageholdende brug af keyboards og strygere. Inde mellem albummets 8 fuld-længde tracks dukker der små 30-40 sekunders stil-figurer op ("essence part one - six"), der gennemspiller albummets minimalistiske gentagelsestvang en *miniature*. *Substances* skaber i de fleste af sine numre en intim og varm substans, der kunne tilhøre en jazz-trio, og helhedsindtrykket er et album af næsten gennemsigtigt doven blød musik, der dog i sin minimale enkelhed efter-

hånden truer med at svinge over i monoton, og som kun accelererer i det nærmest husede *Sound System Children* og hen imod slutningen i det sært vederkvægende *Twilight Zone*, udført i en stil man måske kan kalde cinematografisk jungle eller drum'n'strings.

Mark Lewis

The Soundtrack Of Our Lives: Welcome To The Infant Freebase

- *Warner*

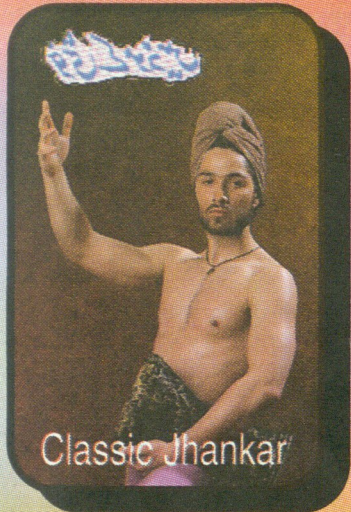
Drivkraften i Göteborg sekstetten *The Soundtrack Of Our Lives* består af lige dele syre og psykedelika, og tegner et levende spejlbillede 68'ernes rockscene. Med debutalbumet *Welcome To The Infant Freebase* er scenen sat til et comeback i fortiden for de tre tidligere medlemmer af det nu hedengangne garageband Union Carbide Productions, med Ebbot Lundberg på vokal og guitaristerne Bjørn Olsson og Ian Persson. De euforiserede stoffer som de bruger til at drive rusen med er magien hentet fra *The Doors* og den rigtige rock'n'roll attitude fra *The Rolling Stones*, og det er noget, der virker, hvis man forstår at bruge den rigtige dose. Og det gør *The Soundtrack Of Our Lives*, for selv om de musikalsk ser næsten 30 år tilbage i tiden, så forstår de med Hammondorgel, slideguitar, spinet og citar at spille helt ind til benet af noget, der i begyndelsen virker som en anmasen på forbillederne, men ved utallige genhør lyder som sprællevende gennemtrængning til nutiden. Fortjenesten skal især tillægges den karismatiske sanger Ebbot Lundberg, hvis stemme besidder en dynamik, som er fyldt af mystik og visionære strømninger, og når han i *Fernant Vacation* forkynder "gonna build a dimension and make a soundtrack of our lives", er man allerede med på det trip, der hedder "Break on through to the other side".

Finn P. Madsen

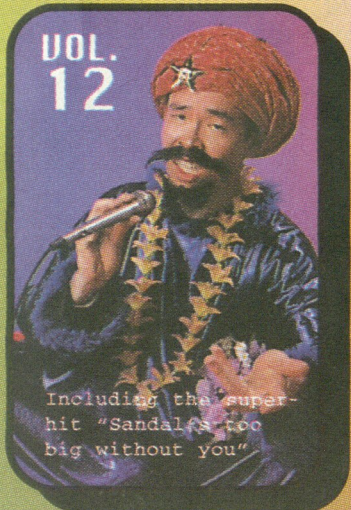
★ GRAND MOFF TARKIN®

AL E S T A R S ★ B A N D ★

Classic Jhankar

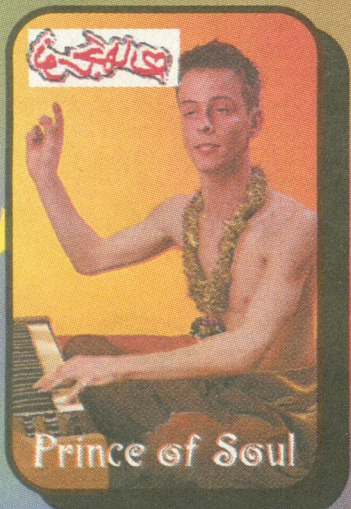
cassette no. 12-43a

VOL. 12

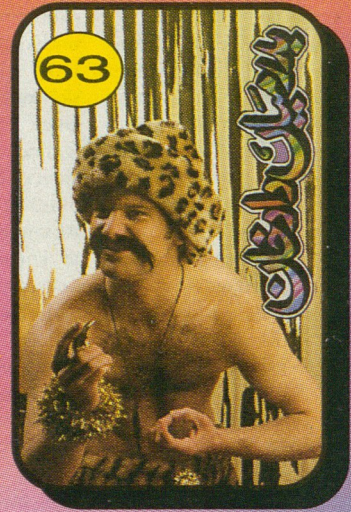
Including the super-hit "Sandal's too big without you"

cassette no. Q4231

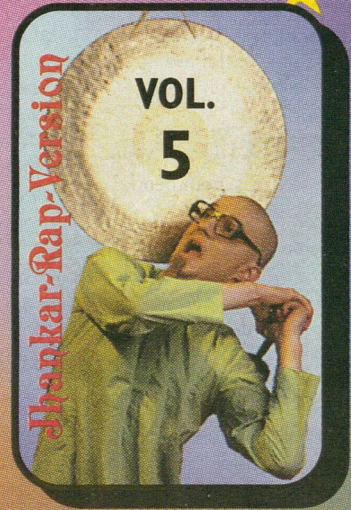
Prince of Soul

cassette no. B-65

63

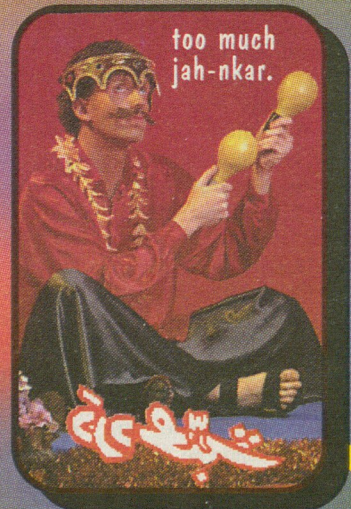
cassette no. 5689

Jhankar-Rap-Version

VOL. 5

cassette no. df345

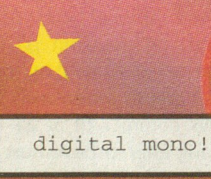

too much jah-nkar.

cassette no. 321.65y

special 4-track recording!

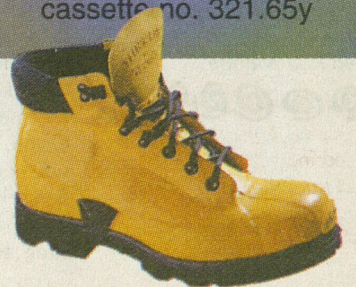
digital mono!

Order at local Yellow Cab dealer phone 354-37617. Digital homepage at www.yellowcab.dk We love you.

If you have to do it - do it with style.

YELLOW CAB®

the incredible car-tyre shoe company

Veruca Salt : Eight Arms To Hold You

- Geffen / Universal
Valget af producer kan have stor betydning for det endelige udtryk, og det har det absolut haft for Chicago kvartetten Veruca Salt's andet udspil *Eight Arms To Hold You*. Desværre med en negativ effekt, fordi manden bag knapperne overskygger deres kunstneriske kvaliteter, og har lavet så radikale ændringer i bandets struktur, at det kun kan gå galt. Bob Rock (Metallica, Bon Jovi, Skid Row) lyder som om han har bundet en betonklods om benet på gruppen, og derefter sat dem fast i et selvrotterende skruestik, hvor de gang på gang lyder som en gentagelse af sig selv. Væk er den æggen- de lyd og det alternative kælder- puds, som kendetegnede den glimrende debut *American Thighs* fra 1994. Med det forsvandt de fængende melodier også. De to frontfigurer, guitaristen og sangerinden Nina Gordon og Louise Post har efter tre års pause absolut intet at byde på. Bob Rock har formået at få gruppen til at lyde som et stadionrockband med en heavy attitude, der buldrer lige så tomt som en hul tønde. Hvis Veruca Salt har ønsket at lave et monster album, så skal de til at drysse lidt mere salt i særet, for det her virker ærligt talt ikke særligt skræmmende.

Finn P. Madsen
@ @ @ @ @

Rollins Band: Come In And Burn

- Dreamworks / Universal
Henry Rollins er en mand med mange talenter. Han skriver bøger, laver konfronterende og anderledes stand-up, har sit eget pladeselskab, er morsom i interviews og medvirker også i diverse spillefilm. Ja og så laver han musik. Denne del af hans enorme produktivitet har jeg hidtil været noget tvivlende overfor. Men med *Come In And Burn* er der noget, der er lykkedes. Rollins kan stadig ikke synge. Han prøver godt nok denne gang og ender ind i mellem med at lyde som Glen Danzig, men musikken er blevet kontant og afregnende præcis som den store mands lyd, når han for eksempel synger *If I saw your body burning in the street I'd put it out with gasolin*. Og resultatet er derfor langt mere tilfredsstillende end førhen. Ingen langtrukne avantgarde hardcoreudflugter her, nej Rollins' tre medsamsvorene nøjes nu med at spille svingende og groovende fedt. Der er stadig en indbygget kejthed i sangskrivningen, der forhindrer at bandet når de helt store højder. Men helt klart en forbedring.

Keld Rud Nielsen
@ @ @ @ @

Bitch Boys: Bitch Boys

Mega Records
Få kvinder i dansk rockmusik har været så langt rundt på hele paletten som tidligere Montmartre-ejer, Anne Linnet. Først var det præcise og drillende penselstrøg i *Shit & Chanel*, så blev det røde streger på bagdelen med pladen *Marquis De Sade* og senere blev det de pæne blege farver i *Barndommens Gade* og *Hvid Magi*. Senest har hun forsøgt sig med opera, og nu forsøger hun sig med skrigen- de kast på lærredet og højtråbende guitarrock i den rene kvindegruppe Bitch Boys. Det er godt forsøgt. Anne Linnet kan stadig skrive sine sange, så de har hendes helt specielle ørehængende kvalitet, men denne gang begravdes de under en opskruet lyd mur skabt af produceren Peter Glenister og Anne Linnet selv. Bassisten Jette Schandorf, guitaristen Berit Fridahl og trommeslageren Rikke Veth spiller højt og pænt larmende, som de skal. Problemet er, at Anne Linnet stadig synger som på *Barndommens Gade*. Hendes stemme lyder hverken rå, rivende eller larmende. Musikken halser afsted i hælende på en eller anden misforstået opfattelse af moderne guitarrock, og det kan hverken Anne Linnets stemme eller sange bære.

Lars Nielsen
@ @ @ @ @

Live: Secret Samadhi

- BMG
Efter at have solgt over seks millioner af deres forrige album *Throwing Copper*, være udråbt som endnu et af Michael Stipe's favoritbands og valgt som rock artist of the year ved Billboard Music Awards i 1995, var det nemt at tro, at Pennsylvania kvartetten Live med deres tredje udspil *Secret Samadhi* ville tage succes for givet, og lave en nem opfølger. Dette er dog langt fra tilfældet, for her er hverken hitlistenvenlige numre som *I Alone*, *Selling The Drama* eller *Lightning Crashes*, og de kunstneriske krav er hele tiden i højsædet. De gener, som trak store sammenligninger til netop R.E.M. er næsten fuldstændigt visket ud til fordel for et rå og lædret udtryk, som slår om sig med metalliske splinter. I *Rattlesnake* og *Graze* spilles der afventende med uhyggelig fornemmelse af storm ventende forude, og ganske rigtigt eksploderer bandet i et gnistrende inferno af overstyrede guitarer sammen med sanger Ed Kowalezyk sans for det dramatiske i omkvædene. Noget, som kommer til fuldt udtryk i

Düreforsög: Knee

- Mega Records
Herregud. Hvilken planet er Düreforsög dumpet ned fra? Hvis de virkelig er aliens, som jeg mistænker dem for at være, taler vi *Independence Day* og ikke *Närkontakt af tredje grad*. Disse fem marsmænd er ikke kommet med gode intentioner i posen, men for at ødelægge din dag med dissonant og nervepirrende musik. Jeg ved virkelig ikke, hvad Mega vil stille op med dette rablende gale band, for musikken giver kategorien svært tilgængelig en hel nü dübde. Selv har jeg også svært at finde ud af, hvad jeg skal stille op med denne omgang antimusik. Når

Düreforsög en gang i mellem får de finkede elementer i deres musik til at svinge slår de straks over i en dødsmetal / blackmetalting, og når man har vænnet sig til denne stil rüger man lige lukt tilbage til den fjollede Primus-funk igen. Düreforsög punkterer bevidst numrene, når de begynder at rükke, og det munder ærlig talt ud i en meget frustrerende lütteoplevelse. Det er imponerende, at de er i stand til det rent musikalsk, men en fusion mellem stilarterne havde været klart at foretrække frem for denne skizofrene vaklen mellem to stole.

Keld Rud Nielsen
@ @ @ @ @

Lakinis Juice, hvor følelsen af, at himmel og hav smelter sammen med stort opsatte strygere, en dunkende forvrænget bas og smældende trommer. *Secret Samadhi* handler netop om de højere universelle og spirituelle magter, hvor det hele tiden gælder om at søge nye grænser, og det er noget den karismatiske Ed Kowalezyk formår til fulde med sine tve-tydige og mytologiske tekster. Samtidig er albummet som en spøgelsesrejse gennem et Amerika tynget af skyld og selvbedrag, derfor al den vrede, afmagt og frustration, som de fleste numre besidder. Der findes dog forløsende momenter som i den storladne *Ghost* og den inderlige smukke *Turn My Head*, som tvinger én fuldkommen i knæ.

Der bliver ikke noget foræret på *Secret Samdhi*, det kræver tålmodighed og utallige genhør, før sangene åbner op. Men når det er sket, har man et fuldblods rockalbum, som sparker fra sig med næsten alt, hvad remmer og tøjler kan holde.

Finn P. Madsen
@ @ @ @ @

Silkworm: Developer

- Matador / Voices of wonder
Der er bands, som man aldrig har hørt en kæft om, selv om de har udgivet op til flere albums og eksisteret i mere end et halvt årti. Det kan skyldes, at deres plader udkommer på små støvede og uafhængige kælderselskaber eller, at de ligger så langt borte fra mainstreamens hovedvej, at de er umulige at hale ind på. Et sådan band er trioën Silkworm, med deres fjerde udspil *Developer* et godt eksempel på. I 1990 trak de teltpælene op og flyttede fra den lille flække Missoula i Montana til det regnfulde Seattle for at komme nærmere på ny amerikansk rocks kardinalpunkt. Det har dog ikke hjulpet meget på deres musikalske udtryk. Numrene kaster sig stadig rundt mellem lo-fi og tumult-agtig garage rock, hvor slingrende akkord skift og en grundstemning af tungsind indimellem er lige så mørk som i et kælderrum. Silkworm kommer på *Developer* ikke rigtig ud af stedet, i modsætning til artsfællerne i Sebadoh, dertil bliver der nørket for meget med at bibeholde det amatør-prægede snit.

Finn P. Madsen
@ @ @ @ @

Bis : The new Transistor Heroes

- MD
De har proklameret deres egen Teen C-Revolution for at frigøre sig fra ungdommens lænker, spillet på Top of The Pops uden at have en pladekontrakt og udgiver små fanzines, hvor de skriver om deres idoler. Bis er navnet på Glasgow trioën, der sammen med en bunke nye bands som Kenickie, Symposion og Tiger gør en dyd ud af lyde mere irriterende end tilnærmelige. Alligevel forstår de på deres debut *The New Transistor Heroes* indimellem at lyde som små uimodståelige babydjævle med horn i panden. Manda Rin (vokal, synthesizer, blokfløjte), Sci-Fi Steven (vokal, guitar) og John Disco (vokal, bas), der ikke er en dag over 20, smider prompte alle hæmminger over bord og går lige i kødet på det etablerede popstjerneliv i *Popstar Kill*, "Hey popstar you look real silly / I wanna kill you now / Hey popstar you're such a fake / You really look a joke". Og sådan kører de på det meste af albummet deres eget lille naive oprør mod håbløse forældre, overfladiske skole-diskoteker, falske venskaber og den uholdbare kærlighed. Det har selvfølgelig sat sit præg på musikken, som virker komplet skizofren, her mødes bippende keyboardlyde, tempofyldte guitarer og gjaldende slagordsvokaler i en blanding af discopolka og minimalistisk punk. I små doser er Bis et ganske et ganske spøjst bekendtskab, men i længden minder de mere om Muppet Show på speed, som man indimellem bliver nødt til at zappe væk fra for at kunne klare morskerne.

Finn P. Madsen
@ @ @ @ @

Republica: Republica

- BMG
Det hippe engelske band Republica fik et misilagtigt afsæt på deres karriere med hittet *Ready To Go*, og meget mere kommer vi nok ikke til at høre til dette band, der virker designet ned til sidste detalje i form og indhold. På deres debut viser de en god fornemmelse for et hårdtslående beat, men meget mere end *Ready To Go* er der ikke rigtig i Republica. Eneste sande aktiv er sangerinden Saffrons pigevokal, der lyser op i den ellers bastante technorock, som har mere tilfælles med 80'ernes tungsindige nyrock end 90'ernes rastløse technorytmer.

Jan Opstrup Poulsen
@ @ @ @ @

Finn P. Madsen Bedst lige nu

Depeche Mode : Ultra Tilbage til livet med endnu et mesterligt album

Swell: To Many Days Without Thinking Akustisk storhedsvanvid med skarpe kanter

Olesen-Olesen: Indenlands Udenbys Tak for sangen

luksus: Particularly Lucky Så forbandet smuk, at den ikke lader sig fortrænge

Værst lige nu

Veruca Salt: Eight Arms To Hold You Når alternativ rock gøres til flommet stadionrock, velkomme

Mansun: Attack Of The Grey Lantern

- EMI
Mens britpoppen efterhånden vrider sig i de sidste trættende krampetrækninger har den engelske musikpresse travlt med at køre nye navne i stilling. Her er det unge band fra Chester kommet som sendt fra himlen. Med en musikalsk overdådighed a la popekvilibristerne Tears For Fears og en rockdistance, der nærmer sig Suede har Mansun imponeret og gjort dem til et af tidens mest succesfulde bands i hjemlandet. Og det er bestemt ikke den altid solide hype og rette markedsføring, der alene har gjort Mansun det nye engelske stjernesud. *Attack Of The Grey Lantern* er nemlig pakket med højloftede og stort anlagte popsange, der alle emmer af den slags drømme, der får os alle til at tage endnu en tårn ude i det virkelige liv. Eneste problem for disse bemærkelsesværdige debutanter er netop det overdådige popsnit, der er faretruende tæt på at kollidere med et vildfarent overlydsfly. Men Mansun er alligevel et berusende lyt, hvor specielt sange som *Taxloss* og *Wide Open Space* er de nøgterne beviser på et orginalt talent, der må overleve længere end den engelske musikpresses tålmodighed.

Jan Opstrup Poulsen
@ @ @ @ @

Värttinä: Kokko

- Nonesuch

Finske Värttinä ligger på andenpladsen af world music chart netop nu. Men det er ikke nyt for den finske gruppe. Siden 1992 har Värttinä haft topplaceringer, der har medført omfattende turnéaktivitet i USA og Europa, hvor de har præsenteret moderne nordisk rootsmusik. Det er ellers ikke fordi deres musik lyder specielt nordisk, så som svævende åbne klange og en tone i ny og næ, eller hvad man ellers forestiller sig karakteriserer den nordiske sound. Næh, Värttinä er hårdtslående og kontante med et nærværende dansebeat. Pågående trommer og percussion, og fire finske sanglærker, der mest bruger en volume indstilling: fff.

Kokko indeholder 11 sange, hvoraf en er instrumental og en acapella. Ud over fire sange, som er hentet i traditionel musik, er resten helt nye kompositioner og tekster. Og ingredienserne bærer helt klart Värttinä's stempel: klare skarpt og markante kvinstemmer, der indimellem kan lyde som "de bulgarske stemmer", skiftende taktarter, som ikke virker konstruerede, men naturligt følger de finurlige melodier og ørehængende omkvæd. Til forhæng fra den sidste cd - Aitara - er der her arbejdet mere med breakbeats og inspirationer fra den samlede verden.

Laula betyder sang, og sangen er det bærende element på cd'en, der selv om sproget er finsk, fænger kraftigt i danske ører. Musikken er svær at rubricere, og må vel betegnes som ny finsk fusionsmusik. Hvis du synes, at den nye musik du hører er endeløse variationer over et gammelt tema, så prøv Värttinä. Yksi, Kaksi, Kolme....

Jens Villy Pedersen

Swell: To Many Days Without Thinking

- MD

Nøjagtigt 4 forskellige producere, 4 studier på 551 dage måtte San Francisco trioen Swell operere med før, de kunne udsende *To Many Days Without Thinking*, som de påbegyndte indspilningerne til kort efter udsendelsen af deres forrige album 41 fra 1994. Det mundede ud i, at deres amerikanske pladeselskab nægtede at udgive cd'en, heldigvis sprang Beggars Banquet til, der hele tiden har udsendt deres plader i Europa. For *To many days without thinking* er et fremragende udspil fra et band bestående af David Freel (guitar, vokal), Monte Vallier (bas) og Sean Kirkpatrick (trommer), som i næsten et årti har spillet en underdrejet og sær skæv guitarrock, der lige så godt kunne

være hentet fra en roadmovie indspillet i et skur i Arizonas ørken. Cd'en er deres mest klarsynede til dato, hvor trådene fra de tre forrige er samlet til et mere gennemført udspil. Det skyldes især valget af den endelige producer Kurt Ralske (Ultra Vivid Scene), som i sit hjemmestudie i New York har givet dem et løft til noget, der mere lyder som helhed end flagrende musikalske brudstykker. Den cirkulende semi-akustiske guitar er stadig kendetegnet for Swell, der i numre som *Trow The Line*, *Make Mine You* og (*I know*) *The Trip* brydes op indefra med en forvrænget guitarlyd, som kløver sig lige igennem sangenes melodiose væv. De iørefaldende *What I Always Wanted* og *Sunshine Everyday* indhylles i nogle bølgende keyboardflader, som sammen med David Freels kølige stemme skaber en spøgelsesagtig mystik. Trods trængslerne er det lykkedes for Swell at lave et album, der ikke lader sig mærke af de mange forhindringer, tværtimod virker det som om gruppen er på vej mod et kunstnerisk højdepunkt.

Finn P. Madsen

Erasure : Cowboy

- Mute / MD

Noget som London duoen Erasure, bestående af Vince Clarke (keyboards) og Andy Bell (vokal), altid har forstået er at blæse deres sang op til det punkt, hvor de næsten springes af en stopmættende svulstighed. Sådant forholder det sig stadig på gruppens niende udspil *Cowboy*, her er denne discoutudgave af Depeche Mode på grænsen til at tangere det vulgære, som i længden virker mere plat end frastødende. Siden dannelsen i 1985 har Erasure haft det ene hit efter det andet. Det skyldes især Vince Clarke's tæft for at skrive dansable ørehængere, men også sanger Andy Bell's indlevende måde at synge disse småminimalistiske synthpop sange på. Det er hér problemet ligger, duoen virker, som om de er låst inde i deres maskinpark, her mangler en jordnær forbindelse til verden uden for. Godt nok krydres numrene med gospelkor og nogle anræk til at svæve ud i noget ambient-lignende, men på grund af snigende ensformighed i sangmaterialet, falder de fleste af sangene til jorden, og man husker ikke rigtigt, hvad vej vinden egentlig blæste. Inkarnerede fans vil sikkert falde til patten igen, når de hører de potentielle hit *In My Arms* og *Don't Say Your Love Is Killing Me*, for andre lyder Erasure som de altid har gjort, af for lidt organisme og for meget plastik. 2

Finn P. Madsen

U2: Pop

- Polygram

80'ernes største rockband insisterer hårdt på også at være 90'ernes største rockband. Og sandt at sige, er det svært at finde noget der er større end U2. Lyden er enorm, budskaberne er svulmende, konceptet er gigantisk, målet er stort og fremfor alt er originaliteten den største af de bærende kræfter bag kraftanstrengelsen U2.

Med *Pop* fejrer U2 al tvivl af bordet om deres eventuelle eksistensberettigelse med et album, der gentager bedriften *Achtung Baby*. *Pop* er et nådesløst møde med 90'ernes musikalske strømninger, der alle filtreres igennem U2's kompakte, men også fintmaskede net.

På *Pop* er 90'erne sat i lyd med så stor overbevisning, at det

gør den til et af årtiets musikalske hovedværker uden på nogen måde at aspirere til titlen som klassiker. U2 har nemlig aldrig spillet all time-klassikere. De har altid gået i et med tiden både på det musikalske og åndelige plan, hvor Bonos stærke religiøse/spirituelle bånd har spillet hovedrollen i U2's stort anlagte frelserforestillinger.

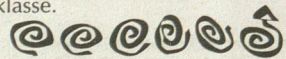
Med en meget velovervejet brug af technoens hektiske virkemidler i albummets mest fremtrædende og stikkende sange indfanger U2 netop tidsånden her på faldrebet af årtusindet. En tid hvor alt forgår, og intet består. På det nærmeste i panik anskriger Bono de religiøse og spirituelle værdier i et forfængeligt håb om, at kunne finde et fast holdepunkt i en zappende hverdag, hvor begreber som kærlighed og eksistens efterhånden er helt udvandet. Bono er nemlig som altid ude i en ideologisk frelsergerning, og U2 har bestemt ikke opgivet håbet om at redde denne til tider usle verden.

Som det kun er de få forundt, slipper U2 helskindet fra denne meget påtrængende frelserattitude, hvilket hovedsageligt skal tilskrives bandets imponerende musikalske troværdighed. Trods den kraftige inspiration fra technoen i adskillige afskyninger er U2 et rockband af den gamle skole, der kan skruer en fabelagtig god melodi sammen.

På *Pop* har selv de mest traditionelle rocksange tilmed fået et løft, der gør dem næsten ligeså musikalsk aktuelle, som det er tilfældet med den nye indpakning. The Edges guitar er efterhånden helt ude og kigge på vendpunkterne, og kan på ingen måde indfanges i et traditionelt guitarunivers. Det kan U2's stensolide bund til gengæld. Netop Adam Clayton og Larry Mullen er garant for, at U2 er verden største rockband, hvor Bono kan flakse omkring i skiftende og kaotiske udklædninger.

Pop er derfor musikalsk teamwork, og hvis pop er tidens lyd, så er *Pop* bestemt pop i særklasse.

Jan Opstrup Poulsen

Sick Of It All: Built To Last

- Elektra / Warner

O.K. Det er rimeligt forudsigeligt. Før *Built To Last* overhovedet er landet i CD-afspillerens skuffe, ved man, at den står på old school New York Hard Core af den slags man også kunne finde på Sick Of It Alls tre foregående skiver. Man ved også, at teksterne vil prædike solidaritet, integritet og andre forældede værdier, vi i dag hopper op

og falder ned på. Men den konsistens i kvalitet, der antydes med titlen, er god nok. Her er der ingen slinger i valsen. Kun fjorten knytnevelslags i ansigtet. Og så kan det egentlig være ligegyldigt, at Sick Of It All holder sig til deres læst og blæser på, at tænke i nye retninger, for de mestrer genren som få.

Keld Rud Nielsen

Lars Lilholt Band: Masai

- CMC

Den glade sangskjald Lars Lilholt holder på sit nye udspil fast i de gode gamle dyder. *Masai* byder på en række korrekt fodformede sange, der har titler som *Gør Hvad Dit Hjerte Fortæller Dig* og *Jesus - Muhammed Og Buddha*. Lars Lilholt er fuld af gode løftede pegefingerr både hvad angår næstekærlighed og verdenspolitik. Det må man bestemt tage hatten af for i en tid, hvor politisk korrekthed handler om at snakke udenom, men når Lilholts lystige spillemænd skræler "Kina voldtager Tibet" i omkvædet på *Dalai Lama*, så forekommer det ellers sandfærdige budskab ganske utroværdigt. På denne facon spænder Lilholt ben for sig selv, hvis han ikke foretrækker at tale til en lille indforstået personkreds, og Lilholt har bestemt tidligere vist potentiale til at være nationalskjald.

Der kan ikke herske tvivl om, at det talte ord fylder meget hos Lilholt, men i modsætning til mange andre tidligere agiterende sangere, har Lilholt altid haft kroppen med i musikken, og undervejs kandideret til det eneste seriøse bud på en dansk folkrocksanger. På *Masai* holder de folkemusikinspiredede melodier sig længst, og her er Lilholt stadig på vinderkurs. Men denne gang falder Lilholt for fristelsen til at lukke de så politisk korrekte verdensrytmer ind i sine sange, hvilket bestemt ikke klæder dem. Kombineret med en lige lovlig syntetisk lyd bliver sangene både klæbrige og uvedkommende. I sidste ende gør de farverige inspirationer *Masai* til et stilforvirret album, hvilket i Lilholts univers nok skal opfattes som mangfoldighed.

Jan Opstrup Poulsen

The Orb: Orblivion

- Polygram

The Orb er netop vågnet op efter fem års hyper-søvn. Gruppens sidste to albums - *Pomme Fritze* og *Orbvus Terrarvm* - kan bedst beskrives som 100 meter ambient for folk uden retningsans optaget i super-slowmotion. Ale-ne navnet Orb kan efterhånden aktivere gabe-refleksens hos selv de mest garvede chill-outere. Men på det nye album *Orblivion* gør Alex Patterson og makkeren Andy Hughes en ihærdig indsats for at få lukket kæften på deres døsiges fans. The Orb er og bliver The Orb, og de kan simpelt hen ikke dy sig for at pladre lytteren til med lag på lag på lag af synth-dyner og bizarre samples. Alligevel

virker *Orblivion* langt mere enkel og spændstig end gruppens to foregående udslip. *Orblivion's* rytmer er skarpe og til tider hektiske, temaerne i de enkelte numre er behageligt simple, og lydene er små elektroniske vidundere der er stablet oven på hinanden til meterhøje stakke af vellyd. The Orb har simpelt hen udført mirakler ved mixer-pulten - tjek for eksempel det kornfede stereoperspektiv i nummeret *Ubiquity*. Ja ja... Det er altså meget godt, men er der noget vi kan synge med på? Ja det er der faktisk. Hvis ellers du kan sige som et gammeldags futtog eller en bil der suser forbi med hornet i bund, så er single-udspillet *Toxygene* lige dig. *Toxygene* pumper derudaf i god gammeldags UFO-in-dub-style og nummeret kan sikkert gi The Orb et tiltrængt hit.

Carsten Heller

Muggs presents The Soul Assassins: Chapter 1

- Columbia / Sony

Musik mageren Dj Muggs fra Cypress Hill har det seneste års tid haft overskud til at lave denne combilationplade. Konceptet er det, at Muggs laver musikken & div.rap kunstnere laver tekst og rap hvilket har udmundet i denne unikke combilations skive, med Dj Muggs featuring følgende artister: Dr Dre & B-real, Goodie Mob, Rza & Gza, Cypress Hill, La The Darkman, MC Eith, KRS ONE, Mobb Deep, Imfamos Mobb, Call o'da Wild & Wycleff fra The Fugees. Jeg har tidligere skrevet her i bladet, at jeg for tiden er rimelig positivt indstillet for Dj Muggs på grund af hans arbejde på de seneste singler fra både KRS ONE & Xzibit som Muggs har leveret musikken til. Man må virkelig sige, at Muggs har forstået at følge med tiden ikke fordi, at det han har lavet for Cypress & House Of Pain er dårligt tværtimod, men det er for vildt når de "gamle" drenge forstår at følge med og stadig være stilskabende. Højdepunkterne på denne lp er helt klart når han samarbejder med Dr Dre & B-Real, KRS ONE og det bedste må være Rza & Gza fra Wu Tang Clan for ikke at glemme det alt for vilde track med Wycleff fra Fugees. En rimelig fed compilation kan man roligt kalde The Soul Assassins lp'en, der dog kan blive en smugle langtrukken hvis man vil høre den hele. Men det er jo sådan med compilations, at man har sine ynglingsnumre som man lytter mere til end andre ik? Michael C.U.P. Rasmussen

Warren G: Take A Look Over Your Shoulder

- Polygram

Warren G's andet album er på gaden hvilket betyder, at der er lagt i ovnen til endnu en omgang ultra west coast hip hop a la Snoop Doggy Dogg og 2 Pac med rolige dansevenlige rytmer. Warren G har overhovedet ikke formået at forny sig siden hans succes debut lp. På *Take A Look Over Your Shoulder* kører Warren G i samme rille som sidst. Han har sikkert tænkt, at det gik jo fint sidste gang, så hvorfor ikke fortsætte lidt endnu. Jeg skal lige tilføje, at undertegnede ikke bryder sig om kunstnere, som hviler for længe på laurbærene uden at anstrenge sig det mindste for sine fans. Warren G's problem er, at siden hans debut lp er der alt for mange rapkunstnere, som har brugt den speciale lyd som blandt andre Warren G høstede stor succes på. Den nye lp er utrolig ensformig og kedelig i længden. Det er som om pladen aldrig kommer i gang for eksempel på nummeret *Relax Your Mind* bruger eller rettere misbruger han i omkvædet den legendariske EPMD linje "Relax your mind and let your conscience be free /and get down to the sounds of EPMD". Her har Warren G dog udskiftet det sidste med sit eget navn. Værst går det for ham på Bob Marley's *I Shot The Sheriff* som han desværre har forvandlet til en g-funk version. Først og fremmest er det modigt af enhver kunstner, der tør fortolke en af Bob Marleys klassikere. For eksempel slap The Fugees helsskindet fra deres version af *No Woman No Cry*, men hvis man som Warren G ikke klarer skærene, så må man også stå til verbal nedsabling af diverse Bob Marley fans så som undertegnede.

Michael C.U.P. Rasmussen

18Wheeler : Year Zero

- Sony
Utallige gange er Alan McGee, boss for det banebrydende engelske pladeselskab Creation, blevet rådet til at droppe det sorte får i hans stald, 18Wheeler, som bestemt hverken har høstet anerkendelse eller succes, tværtimod er deres to forgående albums forduftet i al deres anonymitet. Hvad gør man så? Ja, i 18Wheeler's tilfælde skifter man klæder og søger ny inspiration. Den har de hentet i Londons undergrund på in-stederne i klub- og techno miljøet, derefter er kvartetten gået hjem i studiet og har overdænget deres smásode popsange

Aerosmith: Nine Lives

- Columbia

Hvis der findes en rocksjæl bor den i Steven Tylers store mund og Joe Perrys guitarfingre. De to Jagger / Richards-kloninger er frontfigurer og det kreative omdrejningspunkt i et af klodens bedste rockbands, det 27 år gamle Aerosmith. Gruppen er for USA, hvad The Rolling Stones var for England, og ligheden mellem de to monumentale rocksøjler i attitude, sangskrivning og karriereforløb er hårdtslående og indlysende. Nu har Aerosmith igen ladet sig besjæle og sendt et bragende, vrængende og sejlivet album på gaden. *Nine Lives* holder alt, hvad 1993-udgivelsen *Get A Grip* lovede. Der findes måske ikke ballader i klasse med *Cryin*, til gengæld er hele produktionen mere rå og live-agtig. Steven Tyler synger med alt, hvad der er tilbage i hans tynde og tidligere narkohærgede krop, mens Joe Perry rasper guitarriiffs og soloer af, så alle kattens ni

liv samtidig sættes på spil. Sangene er ikke alle fødte rockklassikere og *Falling Off* er grim misforståelse. Men niveauet er lige så højt som ambitionerne – og de er høje. Fra indisk inspiration i *Taste Of India* over keltiske klange i *Full Circle*, som kunne være 90'ernes udgave af Stones *Salt Of The Earth* til de frækt svingende *Ain't That A Bitch* og *Pink*. I *Crash* og *Nine Lives* sparker Aerosmith sig op i højeste gear og fræser blødende asfalt op, så enhver må overgive sig til overbevisningen om, at der findes en rocksjæl.

Lars Nielsen

med samples, loops og nogle pulserende dance beats. Det er der kommet deres tredje album *Year Zero* ud af. I begyndelsen virker det hele noget fortænkt og lidt for smart, men efterhånden arbejder numrene sig op til en stor organisk masse. Det skyldes især sanger, guitarist og sangskriver Sean Young's formidable evne til at skrive nogle iørefaldende sange, der er som skræddersyet til al den leg med teknologi. Hele albummet igennem trækkes der i sangskrivningen store veksler til The Beach Boys, især de aldeles fremragende *Stay* og *Grease* giver med deres løftede stemning associationer til Californiens varme og sol. Den musikalske form derimod er påvirket af et andet Creation band Primal Scream's mesterstykke *Sceamadelica*. Det personlige ståsted er dog langt fra fundet endnu, men med *Year Zero* er nedtællingen til, at man i år 1997 langt om længe får øjnene en smule op for 18Wheeler.

Finn P. Madsen

Peace/Love & Pitbulls: 3

- MVG Records / MD

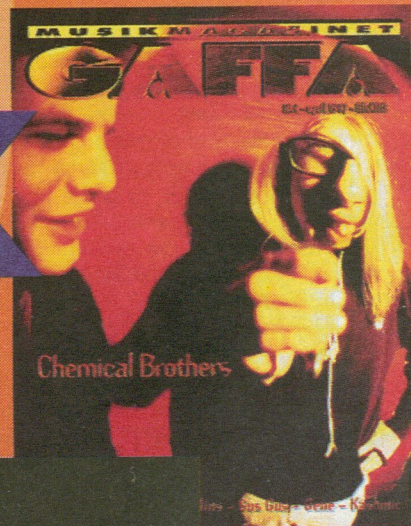
Peace/Love & Pitbulls' vokalist Joakim Thåström har allerede indskrevet sig i svensk rockhistorie som medlem af Imperiet og Ebba Grøn. Jeg har dog svært ved at se PLP gøre det samme. Den industrielle rock, trioen producerer på deres tredje album, er virkelig ganske solid. Men i en verden, der er præget af information overload, kan det være svært at få ørenlyd, når ens musik ikke er specielt spektakulær. PLP bliver aldrig rigtigt så intense, at man glemmer omverdenen og lader sig opluge af musikken. Der er for meget industrial light over 3, og under gennemlytning får jeg mest af alt lyst til at sætte mine Young Gods og Die Krupps-CD'er på. Kun den binære slagsang *Zeroes And Ones* formår at efterlade et indtryk, det er helt klart pladens bedste nummer. Den sang har både atmosfære og melodi. Det kan man desværre ikke sige om resten af numrene.

Keld Rud Nielsen

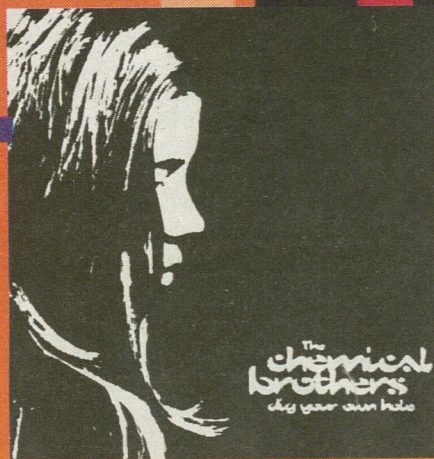

BLOCK' ROCKIN GIFT

12X

+

=KUN 150,- KR.

ABONNER PÅ GAFFA OG FÅ

CHEMICAL BROTHERS'

NYE ALBUM "DIG YOUR OWN HOLE"

SOM GAVE.

Ja tak - jeg tegner hermed et års abonnement på GAFFA.
Pris 150 kr. incl. Chemical Brothers CD.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./By: _____

Betaling er vedlagt på check indsat på giro 437 6897

Sendes til: Musikmagasinet GAFFA · Sjællandsgade 92 · 8000 Århus C

Fremtidens lyd fra Paris og Frankfurt

Har du aldrig været under varmere himmelstrøg end dit lokale solcenter eller har du ikke råd til nogle af delene, så køb en cd ved navn NU Yorican Soul, skru din radiator op på fuld styrke, placer en arkitektlampe lige i ansigtet og tænd en god havanacigar. Nu yorican Soul er produceret af Dj-makkerparret Kenny "Dope" Gonzalez og "Little" Louie Vega tilsammen "Masters at Work". Begge er de opvokset i New York City, hvor Vegas onkel var en legendarisk jazzmusiker, det bærer albummet også tydeligt præg af. Gæstemusikkerne tæller blandt andre Eddie Palmieri (piano), David Sanchez (trompet) og Tito Puente (Slagtøj).

Vokalerne leveres blandt andre af soul-legenden Jocelyn Brown, George Benson (guitar) og India på singlehittet *Runaway*. Pladen henvender sig måske til det modne publikum med hang til soul / jazz, men Masters At Works mangeårige DJ'ing og remixing af diverse pop og housekunstnere vidner om en alsidig og behagelig plade til "folk, som elsker musik". Fra USA til Frankrig hvor en stadig større bølge af god house, må betegnes som en reel trussel til den nationale "musette". For de fleste kan det endelige gennembrud for fransk dansemusik nok henføres direkte til den succes **Daft Punk** og **Dimitri From Paris** har lige nu; men skulle din interesse være til stede, med omkring 1/2 års forsinkelse, så kan opsamleren *Future Sound Of Paris* gøre kål på eventuelle misforståelser. **Motorbass**, **Bob Sinclair** og **Trankilou** er alle kunstnere med 12" udspil bag sig, og alle 3 fylder funkende fedt blandt de 11 andre "parisertracks". Lidt i samme stil er tyske *Housewarming*, hvor gode tracks som **Ian Pooley's Chord Memory** (Daft Punk rmx.), **Dj. Tonka's She knows you** og **Mousse T's Unreleased Project** står for skud. Hele herligheden står som de franske tracks i det funk- og discofusionerede huse-tegn. Hvad technoen angår, så fylder den legendariske Frankfurter klub Dorian Gray 18 år. Det fejrer de blandt andet med et dobbelt cdmix . **Dj. Talla 2x1**, **Dj. T** og **Dj. Bjørn** mixer house, techno og trance til en mindre guldmedalje. Man kunne få

lyst til at tage det næste fly til Frankfurt lufthavn og videre til Heathrow dagen efter. Smitten Rec. er engelsk acid / trance, som uden "mercy" hviner 10 rå acidpumpere af på ny compilation ved navn *Bitten*. Alle numrene er hentet i Dj. og producer **Chris Liberator's** regi, som blandt andre tæller de tre pladelabels Stay Up Forever, Routemaster og selvfølgelig Smitten Rec. Både **Starpower's Nothing can save us London** og **Lochi's London acid city** er at finde på denne fine cd. Mere kommerciel acid i **Quicksilver's** evindelige "Bau-Wauw"-stil er tyske Up-Beat Records opsamler og så er det *Vol.2*. Hamrer dit glubske hjerte stadig i takt til den psykedeliske trance, er der adskillige råd at hente. Første bud hedder **Shakta**, som med albummet *Silicon Trip* lever op til den høje standard Dragonfly Rec. stadig forsøger at holde i hævd. "Update" Goatrance med sans for de små kække lyde og med en charmerende rykkermentalitet uden det bliver plat eller decideret aggressivt. Også **O.O.O.D's A Live** album er værd at bruge bentøj på. Finurlige effekter på galoperende trommespor gør dette album både inspirerende og prisværdigt. Er ude på Flying U.K. Records. Tjek for en sikkerheds skyld også **Ololiuqui's** nye skive på Spirit Zone Records. Endnu et godt bud på alternativ trance, som ikke kun er dansabel, men også en hyggestund værdig.

Min sidste og bedste anbefaling må dog komme det længe ventede **Orichalcum/Deviant** album til gode. **Jeffrey D. Jensen**, **Byzught** og **Henrik Munch** har efter hårdt arbejde sagt god for otte nighttracks til dette nyskabende og konstant pulserende album. Du har måske allerede stødt på de to 12" udspil *Wicked Mille* og *Mururoa My Love*, og skulle du være i tvivl er de to gruppenavne ikke et udtryk for personlighedsspaltning, men lig det samarbejde Orichalcum har med Serge fra **Total Eclipse** (fjerde brik i The Deviant). Albummet er trykt på T.I.P. Records og tilgængeligt først i april.

I en roligere stund kunne de nedslidte ører vel trænge til *More Songs About Food And Revolutionary Art*. Det synes i hvert fald **Carl Craig** at mene med dette smukke elektroniske værk. Lige som sin '95-udgivelse *Landcruisin* lyder det som et drømmesoundtrack. Genremæssigt må det vel placeres på househylden, men er ikke af den slags du bare lalledanser til. Det

bliver måske netop derfor ikke nogen egentlig salgssucces for Planet E Records, men skid for en sikkerheds skyld hellere på det...

Nyt i drum'n'bass afdelingen er opsamleren **Anokha** (*Sounds Of The Asian Underground*). Ukendte kunstnere som **Kizmet** og **Shanghai** har måske siddet et eller andet varmt sted under en palme og lyttet til blandt andet LTJ Bukem. Stilmæssigt befinder du dig dejligt svævende på en ambient sky tilsat breakbeats og dub af alverdens slags. Som lukker og slukker er der **Mahasiddhi** fra tyske Paradise Productions. Her er tale om en ambient / trance opsamler, hvor blandt andet **Shiva Chandra**, **Genetic Drugs** og **Digi Snakes** i fællesskab giver dig en indre ro, samtidig med, at du støtter den antivoldelige kamp for et frit Tibet.

GET ELEGANTLY WASTED APRIL 7TH 1997

På vejen mod Paradis

UPLOAD

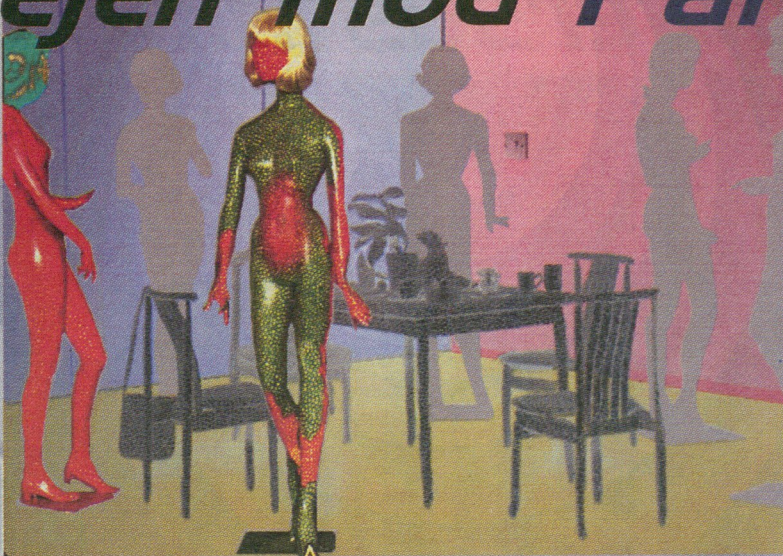
Af **Mark Lewis**

Med musen skubber jeg den sitrende sædcelle igennem æggets tynde hinde og bliver vidne til den gnist, der antænder hele Eve. På **Peter Gabriel** og RealWorlds nyeste CD-ROM, handler det om kærlighed: den mellem menneskene, den til naturen, til kunsten, til livet – og ganske som det er tilfældet med livet, er der i Peter Gabriels Eve ikke umiddelbart nogen rettesnor til det rigtige og det forkerte.

Det kan lyde besnærende, og det er det også – i begyndelsen. Alene bevæbnet med en næsten barnlig udforskningslyst, kaster jeg mig ud i og igennem et muddersølet *wasteland*, på jagt efter de utallige lydfragmenter og ditto loops, som Peter Gabriel har skåret ud af sine sange og gemt rundt omkring i den fantastisk flotte og grafisk uhyre fascinerende verden.

Jeg når frem til en tempellignende bygning, der trykker sig halvt ned i jorden, og kan her se og høre forskellige videooptagne mennesker komme med bemærkninger om troskab og løgn, og om andre begreber af relevans for kærlighedslivet. Jeg spæner efter en mand med en rød kuffert, og befinder mig med ét ved et lille vandhul, hvor jeg trykker på sprællende skaller og en aborre, der forsvinder og bliver til et skelet. Med boblende mudderpøle som løngange når jeg nye skærm billeder, og løfter på de indtørrede mudderkager for at se hvad der gemmer sig nedenunder, og jeg oplever hvordan det brunt smattede landskab ændrer sig og gradvist bliver frodigt.

Ret hurtigt får jeg adgang til den første af i alt tre 'mixerpulte', som sætter mig i stand til at afspille og remixe nogle af de mange lydsamples jeg kunne have fundet på min første færd rundt i Eve. Ovenikøbet kan jeg overdubbe dem, og jeg kan mixe en video i den karakteristiske Peter Gabriel-stil ved samme lejlighed, men jeg vil hellere ud igen, og have mere af den forunderlige verden.

Da Peter Gabriels RealWorld for 3 år siden udsendte *Xplora1*, satte den nye standarder for hvad der var muligt med CD-ROM mediet. Og med den nys udsendte *Eve*, følger folkene fra RealWorld succesen op: i samarbejde med 4 billedkunstnere har Peter Gabriel skabt en solid grafisk *state-of-the-art* oplevelse.

Sammenligningen med *Myst* ligger lige for: Der er ikke andre rettesnore end dem man selv skaber, hele tiden er alting nyt, og man er overladt til sin egen fantasi i en stiliseret og nogenlunde mennesketom verden som man skal komme overens med og få det bedste ud af. Det lyder næsten som et billede på livet selv, og det er nok også her man skal lede efter fascinationskraften i disse komplekse spil, der ligger milevidt fra både filmoplevelser og traditionelle *shoot 'em up-miljøer* som *Doom* og senere varianter.

Der er først og fremmest ingen identifikation, og dernæst handler det om at studere og om at udforske. Og her ligger det egentligt svage punkt i *Eve*: På trods af at plot-strukturen skulle være strammet gevaldigt op og forbedret i forhold til *Xplora1*, og at genvindelsen af det tabte paradys ligger som et orgelpunkt under hele *Eve*, indsniger der sig lidt efter lidt den

fornemmelse, at den megen faren frem og tilbage mellem smukt orkestrerede skærm billeder i tusindvis af farver og overdådige lydsider, ikke tjener andre formål end at indsamle lyddata til afspilning og mixning på de tre mixerpulte; og dermed en fornemmelse af at opdage et hul i spillokken – men Eve er jo når det kommer til stykket heller ikke noget spil, det er en slags eventyr.

Men hvor eventyret i *Myst* koncentrerer sig om – ved simple gåder – at anskueliggøre en verden, at lade alting stå frit fremme og udvikle selve spillet som en kombinatorik; der betjener Eve sig af en langt mere banal påfyldningslogik, der hele tiden kræver at blive mættet med de evindelige lydstumper og som for mit vedkommende har ført til, at jeg nu sidder

ubehjælpeligt fast et sted halvvejs mod Paradis. Jeg mangler simpelthen at finde de afgørende 2 sidste samples, der giver adgang til den følgende verden, og jeg har så småt opgivet at finde dem – selv ikke en minutiøs gennemgang af haven med en kraftig lup har givet resultat.

U R L - B O X

Peter Gabriel: *Eve*
min. 2X CD-ROM drev, Windows™ 95 (486/66) og
Machintosh (68040/33 ell. Power PC), min. 8 MB RAM
(16 MB hhv. 12 MB anbefales), 16 bit skærmkort, 16 bit
lydkort.

Vejl. udsalgspris kr. 399,-
Distribueres af Funsoft, tel. 8618 1822

Eve on-line hjælp m.m.
<http://realworld.no.net/eve>

KØLIG KAJ & KONEN, HVID SJOKOLADE, KONGEHUSET, VINDEREN AF DM I RAP MC CLEMENS, TAKT OG TONE, MALK DE K@JN

Det' bare nogle af de titler der findes på "De Grimme Ællinger - rappen fra undergrunden".

Albummet der bragte cremen af dansk hip-hop op til overfladen

SCANDINAVIAN records

Pop rap versus hip hop

Af Michael C.W.P. Rasmussen
- Hip hoppens svar på Mugge

Jeg har valgt at droppe nyhederne i denne måneds klumme for at tage et vigtigt emne op til debat. Det er et emne, som jeg har gået og gumlet på i snart et års tid. Det handler om hip hop musikens udvikling de seneste par år. Dansk rap er her det sidste års tid nærmest gået hen og blevet folke-eje, men på bekostning af hvad? Et svar kunne være at Østkyst Hustlers og Humleridderne's musik har været "let tilgængelig" for det brede publikum. Deres musik er blevet kaldt pop-rap, men der er en forskel på de to bands. Humlerne har nemlig formået at beholde respekten blandt hip hopperne, måske fordi at de aldrig har benægtet, at de laver hip hop musik, men et nummer som *Humle Bringer Hyggen* er jo ovre i sukker-afdelingen på grund af omkvædet, men teksten beskriver spændingen under en fodboldkamp, så det der med sukker er der blevet set gennem fingrene med i det tilfælde. Hovedsagen er, at det var hip hopperne, som allerførst var nede med humlerne og det er noget de altid vil være hip hop-miljøet taknemlig for, og på trods af deres store succes spillede de for eksempel gratis for hip hop miljøet til SUBKULT '96 i sommer. Østkyst Hustlers har derimod skuffet mange ved at nægte at kalde deres musik for hip hop, men beep bob og dermed vende ryggen til til en kultur, som har givet dem så meget gennem tiderne. De har nok tænkt, at hvis vi kalder os for hip hopperne, så gider folk ikke at høre på os og med et blev de lige pludselig beep bobbere, helt ærligt: *I don't get it*. Uanset hvad de selv kalder det, så vil jeg have lov til at kalde det "let tilgængelig hip hop", altså stadig hip hop, men i den bløde ende af skalaen. Det jeg prøver at sige er, at det er på tide, at vi sætter os ned og fatter, at vi lever i 1997, og vores kultur er blevet ti gange større end for ti år siden. I dag kan vi dele musikken op i en masse forskellige genrer. For at forklare mig lidt

Dj Noize går i krig imod pop rap.

bedre, så vil jeg her nævne nogle genrer, der findes i dag for eksempel: Politisk hip hop, jazz hip hop, gangsta rap, soul hip hop, knowledge rap, humor hip hop, rock rap, smooth rap, dertil kan disse genrer laves i east eller westcoast stil. Hov jeg glemte helt, at vi her i '97 har fået en ny genre nemlig grand prix rap. Så nu er det for alvor slut med at kalde hip hop for en indsnævret kultur og musik-genre, hvis man spørger en person hvilken musik han / hun laver, og personen svarer hip hop musik bliver man i dag nødt til at spørge hvilken slags hip hop musik. Det syntes jeg er alt for vildt for nu kan man ikke bare sætte en hip hop musiker i bås. Man kan derefter så diskutere om man er nede med alle former for hip hop. Det er nok de færreste der er det. Nu er det næsten det samme som rock, nogen er til pigtråds 60'er rock, mens andre tænder på **Rage Agianst The Machine** og i hop hoppen har vi vores forskelligheder nogen kan lide **Mobb Deep** andre tænder på **Ice Cube**, og så er der dem, som kan lide det hele, og hører det, de lige er i humor til. Hovedsagen er, at hip hoppen er blevet

voksen. Jeg ved, at der er kræfter i det danske hip hop miljø, der prøver at kæmpe imod den "let tilgængelige rap", indtil nu er der kun få personer, der vil stå offentligt frem med sådanne budskaber. Det er blandt andre **Dj Noize**, som i P3 prøvede at fucke **Kølig Kaj's** sejr op ved at påstå, at musikken var stjålet. Punkt 1: Jeg tror ikke, at **Chief 1** vil stille op til Melodi Grand Prix med en kopi melodi og samtidig tro, at han seriøst kunne slippe godt fra det uanset om han vandt eller ej. Så dum og naiv kan man ikke være. Punkt 2: Det folk som Noize gør, er, at de angriber deres egen kultur, og det gavner ingen af parterne. Hvis Noize har noget imod **Kølig Kaj** og **Chief 1's** Grand Prix move, så kan han da bare ordne det med dem og samtidig få deres side af historien i stedet for at piske en stemning op. Punkt 3: Så synes jeg, at **Kølig** var for vild, og at han kørte hip hop stilen med fuld skrue i et ellers røvkedeligt familie Grand Prix. Punkt 4: Så er *Stemmen I Mit Liv* ikke specielt poppet i forhold til **Kølig's** kærlighedsnummer til vejrpiggen **Signe Rye Pedersen Smukke Signe**, som han har været både i tv og radioen med. Jeg får en pludselig lyst til at spørge, hvor var alle skeptikerne henne dengang? Næ nu hvor der er kommet penge og succes ind i billedet, så dukker Janteloven op som en sort skygge over hip hop miljøet. Hvordan er den?

I thrash'ens tegn

Af Keld Rüd

Kan du huske, da thrashmetallen var det vildeste og totalt cutting edge? Da tempoet var i vejret og uniformen var jeans, lædderjakker, basketstøvler og langt fedtet garn? Hvis ja er du ikke den eneste.

En række af de bands, der producerede triolthrash i fiserne rører på sig her i foråret. Heriblandt de gamle Bay Area-Thrashere **Exodus**. Efter fem års tavshed gør de garvede gutter nu comeback. I første omgang med et livealbum optaget på et reunionshow den 8. marts i San Francisco og siden hen med et studiealbum begge på Centuria Media. Det er i øvrigt med en line-up meget tæt på den, der producerede '85 thrashklassikeren *Bonded By Blood*. Kun bassist Rob McKillop medvirker ikke fra dette album. Hvis klokken slet ikke ringer, når navnet Exodus lyder, så gør den det måske, når jeg fortæller, at Kirk Hammet startede med at svinge spaden i dette band, før han tiltrådte i Metallica. Og det band Metallica-bassist Jason Newsted tidligere gjorde tjeneste i, **Flotsam & Jetsam**, har skam også planer. I april udgiver de deres sjette album *High*. Og for at spinde den røde Metallica-tråd helt ud er tidligere Metallica-guitarist, Dave Mustaine, albumaktuel med **Megadeth** i april. Deres nye album, *Needles and Pins*, vil bevæge sig væk fra den rockede stil fra forrige album *Youthanasia* og slå en mere rå og hård utempo-stil an. Thrashkongerne **Slayer** har under indspilningen af

deres næste dræberskive, ikke synderligt overraskende, fyret trommeslager John Dette. Hans spil var ikke helt overbevisende, da de gæstede Roskilde-festivalen i '96. Dette's afløser i stolen er såmænd Paul Bostaph, selv samme mand som Dette i sin tid afløste.

Da vi ikke skal blive totalt amerikanofile i denne thrashupdate falder blikket på de tyske preuserthasere **Kreator**. Ligesom Slayer er genbrugstanken slået igennem i stor stil, når det drejer sig om at få trommestolen besat. Derfor har bandleder Mille hanket op i bandets gamle trommeslager Vantor, mens leadguitarist Frank Black og trommeslager Joe Cangelosi er ude. I maj kommer der en EP med fem numre fra Kreators hånd som en forsmag på deres næste fuldlængde udspil.

Powerman 5000: Mega! Kung Fu Radio

- Dreamworks

Powerman 5000 koger Red Hot Chili Peppers, Korn og White Zombie sammen på deres debut, men resultatet er besynderligt nok kedeligt. Der er kommet en weird og funky tegneseriebluesmetal ud af de spændende ingredienser, som desværre kun rykker i sjældne momenter.

Alastis: The Other Side

- Centuria Media / Nordic Metal

Helt klart over gennemsnittet af doom/goth-udgivelser. Numrene holdes korte, kontante og i et ikke alt for sløvt tempo. Hvis du tilbeder Paradise Lost må du checke Alastis ud.

Killing Culture: Killing Culture

- Concrete / Edelpitch

Killing Culture har meget at blære sig med. Scott Ian (Anthrax) optager producerstolen på deres debut og trommeslager Pat Magrath har åbenbart givet Dave Lombardo (Grip Inc., ex-Slayer) trommeundervisning. Men Power Groove-stilen er hørt mange gange før og meget bedre.

Karma To Burn: Karma To Burn

- Roadrunner / Edelpitch

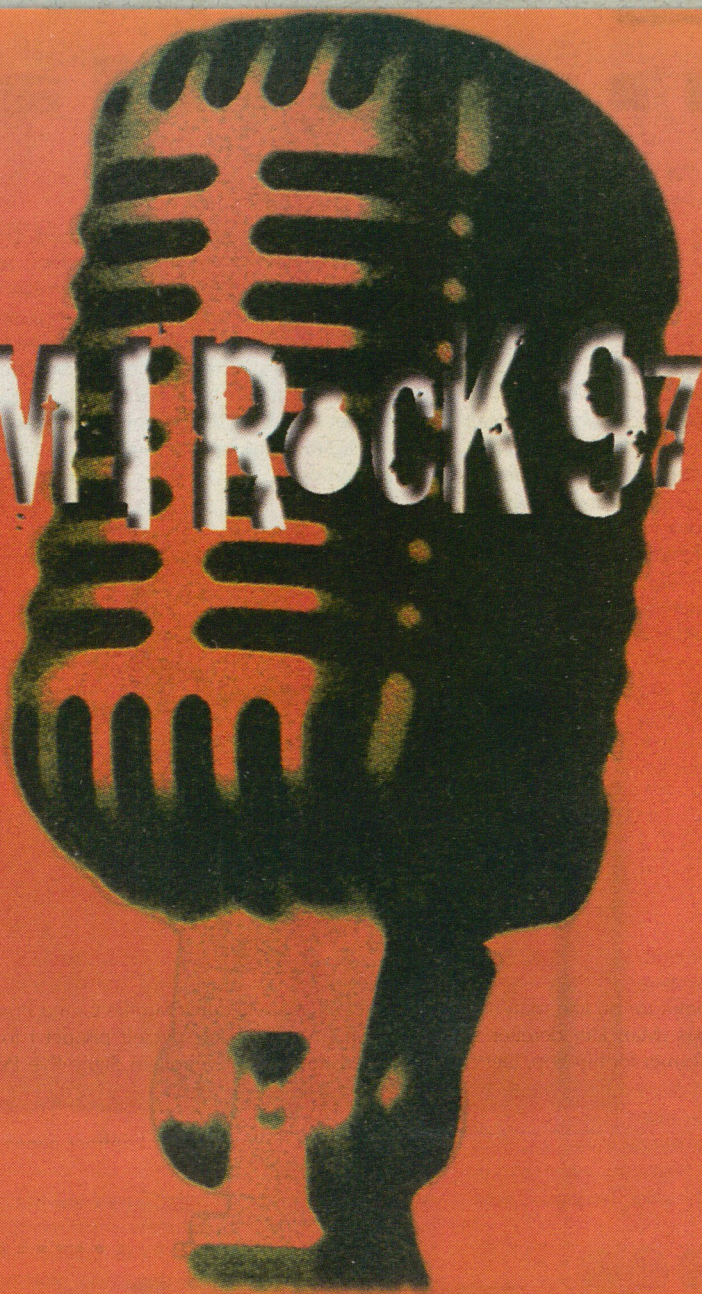
Denne debut osrer langt væk af dieselolie og brændende gummi. Grooven har Karma To Burn lånt af Kyuss, og den trippede stemning er sidst hørt hos Monster Magnet. Men Karma To Burn giver det hele et mere energisk biker rock'n'roll udtryk med en sydstatsrockting ind over. Uundværlig, hvis du elsker en tyk distorted bas.

Blood Hound Gang: One Fierce Beer Coaster

- Geffen / Universal

Metal, rap og collegemusic gnider skuldre hos Blood Hound Gang, der har haft smag nok til at lave en fed coverversion af Run DMC's It's Tricky. Teksterne er hylende morsomme, hvilket et par af sangtitlerne nok skal overbevise dig om. Her er et sample: *Kiss Me Where It Smells Funny, I Wish I Was Gay So I Could Get Chicks og Put Your Head Up High (And Blow Your Brains Out)*.

DMI ROCK 97

Koncerter i april

03. Stengade 30, København N.
KVARTFINALE

04. Stengade 30, København N.
KVARTFINALE

04. Blitz, Århus C.
KVARTFINALE

05. Pitstop, Kolding
KVARTFINALE

05. Gimle, Roskilde
KVARTFINALE

11. Stengade 30, København N.
KVARTFINALE

11. Blitz, Århus C.
KVARTFINALE

12. Blitz, Århus C.
KVARTFINALE

12. Forbrændningen, Albertslund
KVARTFINALE

18. Blitz, Århus C.
SEMIFINALE

19. Blitz, Århus C.
SEMIFINALE

19. Pumpehuset,
København
SEMIFINALE

20. Pumpehuset, København
SEMIFINALE

FINALE

26/4 Pumpehuset, København

Yderligere info: www.home4.inet.tele.dk/dmirock

Tlf. 31 21 46 99

TUBORG...gør noget ved MUSIKKEN.

DANMARKS SMUKKESTE FESTIVAL 97

MUSIK OG BØGETRÆER

Forsalg fra 1. april hos BilletNet

hos bl.a. posthusene og
Århus Billetbureau 86130544

Musik & Bøgetræer i Skanderborg for 18.gang 8-9-10 august 1997

Billet partout voksen kr. 680.00 + prov.

Børn 7-13år kr. 150.00 + prov.

Husk også billet til særarrangement torsdag 7/8
-se dagspressen

Døgninfo på tel.: 86522331

Internet web:

<http://www.smukfest.dk>

En tår af Jylland

ÆRØ FOLKEHØJSKOLE

Højskole for musik og teater

Rytmisk, klassisk og teater

Efterårskursus '97: 24. aug.-20. dec.

Forårskursus '98: 25. jan.-6. juni

Sommerkurser: juni-juli-august

Ring efter brochure:

tlf. 62 52 10 21 (kl. 9-12) · fax 62 52 10 45

Rytmisk sommer på Holstebro Højskole

Jazz 29. juni - 5. juli

Sammenspil • Improvisation • Arrangement •
Foredrag mm.

Medvirkende: Alex Riel, Carsten Dahl, Esbjerg Musik-
kons., Peter Brem Sørensen, Esbjerg Musikkons., Carsten
Ingemann, Holstebro Højskole

Pris: kr. 2.295,- alt incl.

Musical 10. - 23. august

"The Best Little Whorehouse in Texas".

Vær med til at lave Holstebro om til Broadway.

Sang • Musik • Dans • Scenografi mm.

Pris: 3.650,- alt incl.

Ring eller skriv efter brochure.

HOLSTEBRO HØJSKOLE

Bisgårdmark 18

7500 Holstebro

Tlf. 97 42 48 22

STEVEN

Steven-pyjamas for to

Parret deler en pyjamas fra Steven. Her er det manden, der har bukserne på, men man kunne også tænke sig det omvendte billede. Bomuld/satin med smart stribeeffekt. Fæses i farvekombinationer med orange eller kiwi. Vejledende pris 249 kr.

Båndsalat

Ved: Nils Harbo

A Sonic Incident

Info: 86 18 51 87

A Sonic Incident består af tre musikere fra det hedengangne dødsme-

talband Exhaust, plus en ekstra nytilkommen. Kvartetten blev dannet i '93 og spiller metalmusik, og har produceret et bånd med Jacob Hansen fra Invocator bag mikserpulten. Bandet har ikke nogen trommeslager og som noget højst usædvanligt bruger A Sonic Incident samplers og sequencer, der jo normalt mest betjenes af technomusikere. Men det høres ikke umiddelbart på musikken, der for det meste lyder som om den er spillet af levende musikere hele vejen. I et enkelt nummer sniger et breakbeat sig frem og det lyder ret fedt ...hip hop against metal! Der er masser af power og drift i A Sonic Incident. Teksterne adskiller sig fra de andre sædvanlige dødstekster ved at være positive og ikke at handle om det overnaturlige eller onde. Det siger de i hvert fald selv. Jeg har ikke haft mulighed for at kontrollere sandheden i dette udsagn, da jeg på grund af den sædvanlige growlende leadmetalkvokal ikke fatter et eneste ord af teksterne.

Beside Bible Band

Info: 31 22 17 73.

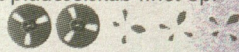
Beside Bible Band er tre gæve storbygtter, der finder inspiration på præriens store stepper. De spiller vaskeægte country på guitar, bas og banjo! Yihaa! Det swinger flot og sikke nogle herlige cowboysange. Accenten er som den skal være, kartofler i den ene side af munden og den anden side halvåben, mens drengene synger om freight trains, grandpa, Eisenhower og andre amerikanske begreber. Nice pickin, guys - stærkt anbefalelsesværdigt til caféer, bodegaer, sommerfestivaler og kvægfarme!.

Twang

Info: 33 25 11 42

De fleste guitarister ved, at den gearstang, der sidder på halvdelen af alle elektrisk guitarer ikke er en gearstang, men en vibratoarm. Den kaldes en Twang Bar på amerikansk, og jeg tror, at det er derfra, at det danske rock/punk-band Twang har taget deres navn. De påstår ganske vist at Twang står for Tender War Against Non-Groovers eller Terrific Wonderful Allround Nice Guys, men den tror jeg ikke helt på. Twang blev ifølge medlemmerne dannet "som et middel til at opnå at skabe musik, der ville få folk til at danse så fjollet, at dem, der er i dårligt humør, ikke kan andet end få den totale griner og selv begynde at danse". Et ædelt mål, som sandsynligvis opfyldes, når bandet spiller rundt omkring, da Twang trods de mange syrede indfald og støjende, punkede sound alligevel er nogle rigtige humørspredere. Twang er inspireret af bands som Pavement, Sonic Youth og ikke mindst Frank Zappa. Vi slipper da heller ikke for at høre lange fjolledede numre, der mere foredrages og fortælles til et langsomt beat og illustreres med corny musikalske indfald og syrede breaks, som for eksempel i liveversionen af *My Baby Is Dead (My baby eats to much fat)*. Vi slipper heller ikke for at høre tunesisk hyrdehorn og andre skøre påfund, der rent faktisk tjener det formål at lægge et stort røgslør ud over, at bandet reelt set ikke kan spille. Kvartetten har ellers spillet sammen siden 1993. Det har dog ikke været helt forgæves, for spørgsmålet er om ikke det ville blive totalt charmeforladt, hvis de lærte traditionelle musikalske normer, så som at stemme instrumenterne eller spille tight. Som det er nu lyder det nemlig som en mellemting mellem Psyched Up Janis på syre og Dan Turéll som forsanger i Sex Pistols. Twang drager i øvrigt snart til London for at indspille debutpladen. Rygtet vil vide, at Dave Goodman (ex-producer for Sex Pistols, nu new age musiker) skal producere, men der er endnu ikke noget pladeselskab linet op.

Nick E Band

Info: 20 76 60 70

Jeg har før skrevet om det amagerkanske band i disse spalter, men de får endnu en omgang, da Nick og vennerne lyder særdeles veloplagede på den nye demo. Kvartetten har virkelig oppej sig siden sidst med fire nye numre. Springsteen-inspireret rockmusik, der ikke forfalder til langsommelig højtidelighed, som når Bruce er værst. Fra første meter er sømmet i bund, og vi når mange spændende steder hen. Traditionelt og gammeldaws, javist, men spillet ungt og friskt. Jeg ønsker bandet det helt store genembrud: Stor berømmelse, rigdom, luksus - og jobs på sommerens festivaler.

Terry pænt klædt på

Terry

Info: 31 21 05 30

Ak! Terry har mistet sin hale. Terry's Tail har nemlig smidt efternavnet væk og lyder nu det mere enkle navn Terry. En ny promo-cd med flot layout-arbejde fra det københavnske band varsler også nye tider. Musikken er dog stadig firserinspireret, og bandet besidder noget så sjældent som en keyboardspiller; hvad alle rockbands jo brugte i firserne. Selv om numrene vinder ved genhør, synes jeg, at stilen er lige lovlig drævende og højstemt, og til tider virker vokalen anstrengt. Men elskere af Simple Minds og tidlig U2 vil sikkert svømme henført hen til de fire terryfic guys i orkesteret. De har tilmed fået vasket hår og det rene tøj på til ære for fotografen - så er de også klædt rigtigt på, hvis der skulle falde en Grammy af.

Og salaten kort:

Dr. Jekyll, tlf. 31 31 20 37, spiller rock og bruger guitarer, men blander også analog synthesizer ind i musikken, hvilket er ret interessant. De vokale præstationer og kompositionerne er til gengæld knap så spændende. Et andet spændende københavnsk projekt er **MuddyWave** (tlf. 31 35 21 37), der spiller melodisk støjrock inspireret af middelaldermusik, irsk folkemusik og Bach. Bandets virkelige hit er tværføjtevirtuosens Nicolaj Eriksen, der er i stand til at trænge igennem støjmuren med et virkelig flot og adræt fløjtespil. Lilholt go home! Det her er rockfløjte, der vil noget - og alligevel rent, let og rytmisk fraseret som en jomfruelig Michala Petri. Et meget inspirerende bekendtskab. Den svensk-danske eksperimenterende trio **3-d** (tlf. 31 31 77 16) består af tre fusionsmusikere på guitar, bas og trommer, anført af trommeslager og komponist Lars Wagner. Projektet begyndte som en jam og er nok også sjovest som sådan, det vil sige musikken er en del indadvendt. Sammenspiillet er fremragende og intenst, men et par ekstra musikere ville pynte gevaldigt på lyd-billedet. **Gone April** (tlf. 86 42 42 72) kommer fra Randers og spiller flot melodisk guitarrock med kryds ni akkorder (Hendrix). Drengene påstår, at bandet er indspillet i live øvelokalet på en firsports kassettebåndoptager og er det sandt (jeg tror ikke på dem) er det simpelthen den flotteste lyd jeg nogensinde har hørt, lavet på den måde!. Alle instrumenter står flot og klart, tromme-lyden er perfekt, vokalen står lige fremme i smagen uden at være for høj og bandet spiller rigtig godt. Godt gået drenge, men jeg savner lidt flere hits - forstået på den måde at kompositionerne kunne være mere spændende.

Tør du være med i Båndsalat, så send bånd, cd, presse materiale og fotos m.v. til båndsalatredaktør Nils Harbo, der lytter til al slags musik og bedømmer det nogenlunde retfærdigt - hvis han gider - ellers bruger han den uretfærdige metode og laver offentlig spanking af håbefulde uskyldige amatørbands, der derved får ødelagt en ellers lovende karriere som rockstjerner. Vigtigt: Mærk alt materiale med tydelig navn og telefonnummer. Ønsker du dit materiale retur, så vedlæg frankeret svarkuvert. Send dit bånd til: Musikmagasinet GAFFA, Sjøllandsgade 92, 8000 Århus C. Mærk kuverten "Båndsalat".

hør musikken fra båndsalat på www.gaffa.dk

Dit nye Stack!

**MEGA-lyd
til MIKRO-pris**

Roland har udviklet en forstærker med banebrydende funktioner og eminent lyd. Prisen er perfekt til begynderen, men specifikationer og lyd kan sagtens leve op til den professionelle krav.

På trods af det kompakte design lyder GC-405X (GC-405+extra kabinet) som meget større "Stacks". Den yder en kraftfuld og rig, dynamisk lyd!

GC-405 anvender Rolands banebrydende "Tube Logic Technology" bl.a. kendt fra Rolands nye og større BLUES CUBE-forstærkere.

Nu kan du få Heavy Distortion-lyde eller lyden fra de karakteristiske hårdt pumpede High-Gain rørforstærkere - i een og samme forstærker.

- 4 x 5" højttalere (GC-405) og 8 x 5" (GC-405X)
- 2-kanaler: Clean og Superhigh Gain
- Effektiv 3-bånds EQ
- Effekt Loop
 - Tilslut valgfrie effektenheder via Effect Send/Return Jack-stik (dette findes ikke i andre forstærkere i denne klasse)
 - - 20dBm skala: Perfekt til sammenkobling med BOSS-pedaler
- Aktiv Presence Control (dette findes ikke i andre forstærkere i denne klasse)
- Eksternt højttaler-stik (jack), så man kan samle et ægte stack (GC-405X) eller sætte den til et andet eksternt højttalerkabinet.
- Hovedtelefon-udgang med "Kabinet-lyden":
 - Øv dig med den ægte stack-lyd. Også ideel til indspilning.

*Check den ud hos din Autoriserede Roland
Forhandler allerede i dag!*

Roland®

Forhandleranvisning og yderligere oplysninger - kontakt:

Roland Scandinavia as, Postboks 1961, 1023 København K,

fax: 32 96 31 11 eller E-mail: roland@post3.tele.dk

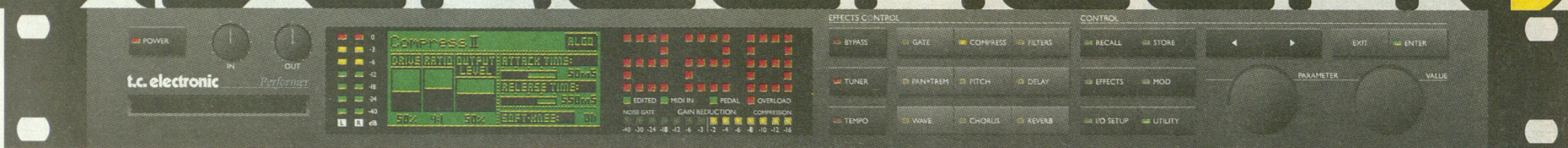
Hvis du er på internettet så check også: www.rolandcorp.com

GC-405 vejl. udsalgspris kr. 1.490

GC-405X vejl. udsalgspris
kr. 2.290 (stack)

Soundcheck 4

Performer vil se ud som denne tegning, bortset fra nogle små detaljer som teksten på knapperne. Læg mærke til det store Diode display ved siden af den grønne lcd skærm.

Den vil blive brugt som indikator for tuner, tempo og presetnummer. Hvem ved, måske vil man kunne skrive sjove meddelelser i feltet og lade den scrolle som en lysavis på rådhuspladsen!?

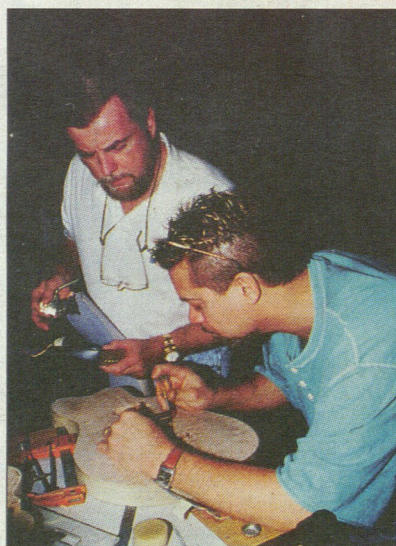
Siden tc.electronic lancerede deres vidt berømmede 2290 dynamic delay maskine, der i sin fødsel var beregnet på guitarister men fik større udbredelse i studierne, har tc udover de ligeså berømte gulvpedaler, ikke lavet en guitar effekt maskine. Men nu kan fans af de førnævnte effekter godt glæde sig til premieren på tc.electronic's første bud på en guitar multi effekt maskine. "Performer" som maskinen sansynligvis kommer til at hedde vil rumme 8 forskellige effekter der alle kan bruges på samme tid. Maskinen vil kunne skifte preset uden at klippe halen af de forrige effekter. Og man vil med eksterne/interne controlere kunne styre forskellige parametre, feks: lade Pitch styre tremolo hastighed!! Der vil være en intelligent pitcher i Performer, der er udviklet med hjælp fra tidligere Eventide programmører. En preset programmer-

bar støjreduktion vil også være at finde blandt maskinens funktioner. Ellers vil man sandsynligvis kunne finde videreudviklinger af kendte tc-effekter bla. Chorus/flanger/phaser, Rumklang, delays, compressor, Equalizer osv.

Vi har haft mulighed for at studere maskinens interface, og kan uden overdrivelse konstatere at Performer vil sætte ny standard når det drejer sig om brugervenlighed af denne slags produkter. På trods af maskinens komplicerede opbygning, fungerer alt ganske let og intuitivt. Man kan bla. placere sine effekter i tilfældig rækkefølge, serielt eller parallelt, ved at placere små kasser i et lille skema, ligesom man ville flytte rundt på sine pedaler på gulvet! Vi vil i Soundcheck vende tilbage med en test af "Performer" så snart den bliver tilgængelig for vore utålmodige øre og fingre.

Ved et eller andet bizart telekommunikations breakdown, eller bare en ganske almindelig herrebrosler, formåede vi i det seneste Soundcheck at teste en Peavey Wolfgang uden at bringe et billede af den! Nok kan ord give gode forestillinger om hvordan ting kan se ud i virkeligheden, men mon ikke et par eller to ville have fornøjet sig ved at kunne se hvad der blev målt og vejlet! så her er et billede af Wolfgang'en der blev væk, og for at gøre forvirringen total er det IKKE et billede af den testede Wolfgang, men en lidt dyrere udgave med Ahornræk, som jeg synes er den mest attråværdige blandt de mange forskellige udgaver der er at få af Eddie Van Halen's Signature serie.

I min test forklarede jeg også hvorfor jeg så ofte omtaler Eddie, her er så beviset på mine påstande, Eddie der i samarbejde med Hartley Peavey bygger den første prototype af Wolfgang'en!

Hallo båtnakker, skulle der ikke ha' været et billede af den her i Soundcheck sidste gang?

Soundcheck på Messe

I weekenden omkring 1. marts var Frankfurt am Main vært for den enorme grejmesse Sound+Light og Soundcheck-redaktionen var naturligvis på pletten. Messen bød ikke på nogen deciderede revolutioner, kun på en infam dyne af støj, som gjorde det umuligt at bedømme de nye produkter andet end helt overfladisk. Alligevel vil vi da ikke snyde dig for en stor Frankfurt-billed-nyheds-reportage. Den kan du finde i Soundcheck 09 som udkommer sammen med næste måneds GAFFA. René Thalund

HJÆLP!

Vi har travlt

Derfor søger vi et par salgsmedarbejdere til vores studioafdeling, og vores rockafdeling.

Du skal:

- have erfaring med studioregøj (studioafdeling)
- have et bredt kendskab til samplere og keyboards (studioafdeling)
- have erfaring med guitaregøj (rockafdeling)
- have en sælger i maven
- være pålidelig og omgængelig
- kunne bevare overblikket når vi runder kogepunktet

Du får ansvar, et godt og uhøjtideligt arbejdsmiljø, fuld knald på og gode kollegaer.

Løn efter aftale.

Skriv til:

Musikhuset Aage Jensen A/S
Att.: Peter Busk
Åbenrå 1-3
1124 København K

AAGE JENSEN

midiman®

GUARANTEED FOR LIFE

PC STUDIO HARDWARE PRODUKTER

DigiPatch	12 x 6 Digital Audio Patchbay 6 coaxial in & 6 optical in routed til 6 par coaxial og optical ud. S/PDIF, ADAT kompatibel	8.750,-
DMAN	Digital Audio Card, Full Duplex, indb. MIDI-interface	1.995,-
EQ MAN	PC ISA card, 7 bånd stereo EQ. board	1.095,-

PC MIDI INTERFACE

Winman 1x1	PC MIDI Interface 1 ind/1 ud	595,-
Winman 2x2	PC WIN/MIDI Interface 2 ind/2 ud	795,-
Winman 4x4S	PC MIDI interface/patchbay, SMPTE	2.450,-
MM-401	MPU MIDI interface til PC	690,-
Portman PC/P	1 ind/1 ud eksternt, parallel port	895,-
Portman PC/S	1 ind/1 ud eksternt, seriel port	1.095,-
Portman 2x4	2 ind/4 ud eksternt, parallel port	1.995,-
Portman 4x4/S	4 ind/4 ud eksternt, parallel port, SMPTE	2.995,-
MIDI kabel	1 ind/1 ud kabel til Sound Blaster kompatible lyd kort	195,-

MACINTOSH MIDI INTERFACE

MiniMacman	1 ind/1 ud	395,-
MacMan	1 ind/3 ud (16 kanaler)	590,-
MacSyncman	2 ind/6 ud, SMPTE (32 kanaler)	2.495,-

MIDI TILBEHØR

Thrubox	1 ind/3 ud midi thru box	495,-
Mergebox	2 ind/2 ud midi merge box	995,-

MIDI SYNC HARDWARE

Smartsync	Song Pointer Syncbox	1.395,-
Syncman	SMPTE/Song pointer/midi syncbox	2.195,-
Syncman Plus	SMPTE/Song pointer konvertering/midi syncbox	2.795,-
Syncman Pro	Professional rackmonterbar syncbox	4.895,-
Video Syncman	VITC/LTC/MTC Universal timecode translator	5.595,-
Video Producer	Video Syncbox PC indstikskort	2.495,-
SMPTE Window	SMPTE tidskode display	3.995,-

MIDI CONTROLLER KEYBOARD

KeyStation Pro	49 tangenter, normal størrelse, anslagsfølsomt	1.495,-
Keyman 49	49 tangenter, mini	995,-

TRÅDLØS MIDI

Transmidi	Trådløs midi, konverterer ethvert audio trådløst system til MIDI trådløst	5.595,-

KeyStation Pro

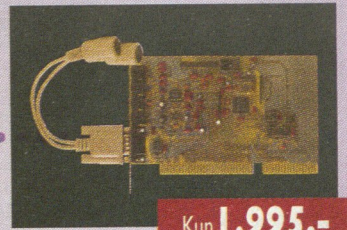
Anslagsfølsom MIDI-controller keyboard med 49 fuld størrelse tangenter. Oktav op/ ned transponering samt program- og bankselect knapper sidder let tilgængelige. Pitch- og modulationshjulene kan programmeres til at sende andre control-informationer. Understøtter GeneralMIDI mode.

Alle priser er inkl. moms. Der tages forbehold for trykfejl og prisændringer.

Kun 1.495,-

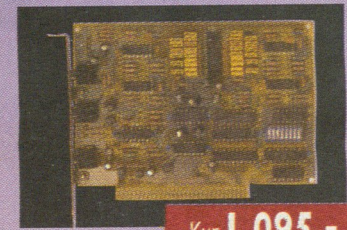
DMan Digitalt audio-kort

Kun 1.995,-

Med MIDI til PC (ISA/VLB) specielt beregnet til harddiskrecording (Win3.x/95-PnP). Kan indspille og afspille audio samtidigt i fremragende kvalitet (op til 48kHz). Den er desuden monteret med tilslutning til f.eks. en Sound Canvas WaveTable udvidelse.

EQMan MIDI-styret Stereo 7-bånds EQ

Kun 1.095,-

Equalizer/lydstyrke kort til PC (ISA/VLB). Man kan justere +/- 12 dB fra 60Hz - 15kHz, og så gemme indstillingerne på disk. Har desuden en aux-indgang til mixning af en ekstern lydkilde. Flere kort kan sættes i samme maskine.

AAGE JENSEN

GAFFA Kalenderen

Tirsdag 1 fredag 4

KØBENHAVN
ENDPAR
 21.00 Mist'ers & Misses, Krudtønden
ENDPAR
 20.30 Lars Jansson, Palle Mikkelborg Trio, Copenhagen Jazzhouse
 21.00 Svend Zetterberg & Mikael Falleryd, Mojo
 21.00 Add:Lip, Rust
 21.00 Soul Coughing, Vega
ENDPAR
ÅRHUS
 21.00 Jam V. Ole Frimer, Fatter Eskil
 22.00 You Name It, Gyngen
ENDPAR
AALBORG
 21.00 Mad Cows Sing, Studentehuset

onsdag 2

KØBENHAVN
 20.30 Jøkleba, Copenhagen Jazzhouse
 21.00 Tyg, Loppen
 21.00 Heine Andersen Band, Mojo
 22.00 Maceo Parker, Vega

ÅRHUS
 22.00 Salsa Meets Jazz, Musikcafeen
 22.00 Mad Cow Sings, Gyngen
FREDERICIA
 22.00 Psyched Up Janis, Fredericia Teater
HERNING
 20.00 Doky Brothers, Fermaten
ODENSE
 19.00 Provecto Latino, Studentehuset
 21.00 Cradle Of Filth, Rytmeposten

torsdag 3

KØBENHAVN
 20.30 Thomas Clausen/ Severi Pysalo/ Marilyn Mazur/ Alex Riel, Copenhagen Jazzhouse
 21.00 Texas Twisters, Mojo
 21.00 Eureka, Rust
 21.00 Tineke Noordhoek Quintet, Studentehuset
 21.00 DM i Rock kvartfinale, Stengade 30
 21.00 Blues Nite, Rock Ama'r
 21.00 Eric Gadd, Pumpehuset
 21.00 Mother Superior/ Pigeon Party, Loppen
 21.30 Dello's Dou, Cafe Pandemonium
 22.00 John Cale, Vega
 23.00 Popsene, Klaptræet
ÅRHUS
 21.30 Diva/ Girlfriend, Musikcafeen
 22.00 Groovy Toons, Fatter Eskil
 22.00 Mads Bærentzen Quintet, Gyngen
ALBERTSLUND
 21.00 Ibens/ Our 15 Minutes, Forbrændingen
ESBJERG
 20.00 Poul Krebs, Tobaksfabrikken
FREDERICIA
 20.00 Mad Cows Sing, Det Bruunske Pakhus
GREVE
 21.00 Bryan Adams Jam, Portalen
HORSENS
 21.00 Doky Brothers, Nørregade 51
 21.00 Monrad & Rislund, Horsens Ny Teater
ODENSE
 21.00 Maceo Parker, Magasinet
RANDERS
 20.00 Recurrection Band, Tante Olga

KØBENHAVN
 20.00 The Orb, Vega
 21.00 Eric Gadd, Pumpehuset
 21.00 DM i Rock kvartfinalen, Stengade 30
 21.00 Odd One Out/ Diva, Rock Ama'r
 21.00 Spencer Jazz Group, Blågårds Apotek
 21.00 Keith Hopcroft/ Neil Stanford/ James Exell, Cafe Svejk
 21.00 Børge Biceps' Blue Devils, Mojo
 21.00 Catherine, Rust
 21.00 Toto Jam, Krudtønden
 21.30 Bo Stief, Copenhagen Jazzhouse
 21.30 Blues Division, Cafe Pandemonium
 22.00 Tomblewird, Sløjfen
 22.00 Ebony Jam, Studentehuset
 22.00 Ten Foot Pole, Loppen
 23.00 World Of Wonders, Cafe Kelderdirk
ÅRHUS
 20.00 Finn Nørbygård, Musikhuset
 21.00 DM i Rock kvartfinale, Blitz
 21.30 Sloppy, Musikcafeen
 22.00 Tropic Cats, Valdemar
 22.00 Blues Meeting, Fatter Eskil
 22.00 The Nikolaj Bentzon Brotherhood, Gyngen
ALBERTSLUND
 21.00 Companiq, Forbrændingen
FREDERICIA
 20.00 Thorkil & Peter Vesth, Det Bruunske Pakhus
HELINGE
 22.00 Chimbo's Revival, Geviret
LYNGBY
 22.00 Ibens, Templet
ODENSE
 21.00 Henning Stærk, Magasinet
 21.00 John Cale, Rytmeposten
 22.00 Zoo-2, Studentehuset
RANDERS
 21.00 Doky Brothers, Turbinen
 22.00 TYG, Tante Olga
 22.00 Dead Mould, Cafe Von Hatten
ROSKILDE
 21.00 Perdiction, Twin Peaks
SØNDERBORG
 21.00 Jelly's Flesh/ Dark Graves/ Dam, Sønderborghus
VEJEN
 21.00 Tintin & Hårtørrerne, Cafe Nimbus
VEJLE
 21.00 Poul Krebs, Torvehallerne
AALBORG
 22.00 Psyched Up Janis, Studentehuset

Lørdag 5

KØBENHAVN
 21.00 Mikkel Nordstø Band, Pumpehuset
 21.00 Esben Just/ Børge Biceps, Cafe Svejk
 21.00 John Mogensen Jam, Rock Ama'r
 21.00 Trio D Blues, Blågårds Apotek
 21.00 Blue Birds, Mojo
 21.30 Velour, Kul Kaféen
 21.30 The Clown's, Cafe Pandemonium
 21.30 Nicolaj Bentzon Brotherhood, Barcelona
 21.30 Jacob Karlzon Trio, Copenhagen Jazzhouse
 22.00 Soul Quality, Bananrepublikken
 22.00 Tomblewird, Sløjfen
ÅRHUS
 20.00 Finn Nørbygård, Musikhuset
 20.00 Lars Hug, Scandinavian Center

21.00 Maravilla, Musikcafeen
 21.00 John Cale, Husets Musikteater
 22.00 Blues Meeting, Fatter Eskil
FREDERICIA
 20.00 Tineke Noordhoek, Det Bruunske Pakhus
HERLEV
 23.00 Chimbo's Revival, Hjortespringskollegiet
HERNING
 22.00 Ibens, Fermaten
HJØRRING
 22.00 Psyched Up Janis, Sysselet
KOLDING
 21.00 DM i Rock kvartfinale, Pitstop
ODENSE
 21.00 Poul Krebs, Magasinet
 21.00 Mogensen Frisk Quartet, Jazzhus Dexter
 21.00 Dead Mould, Rytmeposten
RANDERS
 22.00 Down Payment, Tante Olga
ROSKILDE
 21.00 DM i Rock kvartfinale, Gimle
 22.30 Kashmir, Katedralskolen
RØDOVRE
 21.00 Toto Jam, Viften
THISTED
 21.00 Peter & De Andre Kopier, Teatersalen
AALBORG
 21.00 Doky Brothers, Studentehuset
 21.30 Sloppy, 1000Fryd

søndag 6

KØBENHAVN
 20.00 Lars Hug, Vega
 20.30 Carlos Ward Quartet, Copenhagen Jazzhouse
 21.00 L.P. Simonsen, Mojo
ÅRHUS
 20.00 Finn Nørbygård, Musikhuset
FREDERICIA
 20.00 Doky Brothers, Det Bruunske Pakhus
RANDERS
 16.00 Mogensen Frisk Quartet, Von Hatten

mandag 7

KØBENHAVN
 20.00 Lars Hug, Vega
 20.00 Live, KB Hallen
 21.00 Thor Bachh/ Paul Banks/ Kristian Jørgensen, Mojo
 21.00 Nick Rainer, Rust
 21.00 Pavement, Loppen
ÅRHUS
 21.00 Mogensen Frisk Quartet, Bent J
 21.00 Ikke Vores Men Jeres, Gyngen
ODENSE
 21.00 Clemstrup & Co, Studentehuset

tirsdag 8

KØBENHAVN
 20.00 Blur, Valby Hallen
 21.00 Esben Just/ Michael Friis/ Ken Gudman, Mojo
 21.00 Doky Brothers feat. Gino Vannelli, Pumpehuset
 21.00 Larry Land, Rust
ÅRHUS
 21.00 Cradle Of Filth, Husets Musikteater
 21.00 Jam V. Ole Frimer, Fatter Eskil
ODENSE
 21.00 Jazz 4U, Studentehuset
AALBORG
 21.00 Fibers, Studentehuset
 21.00 King Biscuit & The Crackers, Mojo

onsdag 9

KØBENHAVN
 21.00 Doky Brothers feat. Gino Vannelli, Pumpehuset
 21.00 Candy Suck/ Satanic Surfers/ Why Anonymous, Loppen
 21.00 Laurel Aitkin, Rust
 21.00 Jamies Juke Joint, Rock Ama'r
 22.00 Giant Sand, Vega
ÅRHUS
 20.00 Svend Asmussen Kvartet, Musikhuset
 21.00 Dang, Fatter Eskil
 22.00 Marco Spallanzani/ Pia Boda Kvintet, Gyngen
HERNING
 20.00 Jesper Thilo, Fermaten

torsdag 10

KØBENHAVN
 20.30 Jonas Johansen, Copenha-

AALBØRG
 21.30 Chokebore/ Limbo Lounge, 1000Fryd

fredag 11

KØBENHAVN
 21.00 Ama'r Spot 97, Rock Ama'r
 21.00 DM i Rock kvartfinale, Stengade 30
 21.00 Red Warszawa/ Metallica Jam, Pumpehuset
 21.00 No Way Sis, Rust
 21.00 Esben Just Trio, Blågårds Apotek
 21.00 Cavmen/ Bror Bloms Trio, Sputnik
 21.00 Århus All Stars, Mojo
 21.30 Mad Cows Sing, Copenhagen Jazzhouse
 22.00 And A Little Something, Studentehuset
 22.00 Street Soul, Barcelona

ROSKILDE
 21.00 Poul Krebs, Kulturhuset
RØDOVRE
 22.15 Ibens, Viften
AALBØRG
 21.00 Mogensen Frisk Quartet, Huset
 22.00 Sorten Muld, Studentehuset

Lørdag 12

KØBENHAVN
 21.00 Gohlke & Rågaard, Blågårds Apotek
 21.00 Poul Krebs, Pumpehuset
 21.00 Tast Like Glue, Sputnik
 21.00 Cold Shot, Mojo
 21.00 Land, Rock Ama'r
 21.30 Mogensen Frisk Quartet, Copenhagen Jazzhouse
 21.30 Innocent Blood, Barcelona
 21.30 Croisztans, Kul Kaféen
 22.00 Clements Blue Corner, Bananrepublikken
 23.00 King Soul & David, Cafe Kelderdirk
ÅRHUS
 20.00 Roger Whittaker, Musikhuset
 21.00 Sorten Muld, Husets Musikteater
 21.00 DM i Rock kvartfinale, Blitz
 21.30 Dans Med Døden, Musikcafeen
 22.00 The Stuff, Fatter Eskil
ALBERTSLUND
 21.00 DM i Rock kvartfinale, Forbrændingen
FREDERICIA
 21.00 Frimer Band, Det Bruunske Pakhus
GIVE
 24.00 Tintin & Hårtørrerne, Dalton
HERNING
 22.00 Psyched Up Janis, Fermaten
HJØRRING
 22.00 Finale Paragraph, Sysselet
KOLDING
 23.00 Lovebites, Pitstop
MIDDELFART
 21.00 Bullets & Blues, Nygade 2
ODENSE
 21.00 Doky Brothers feat. Gino Vannelli, Koncerthuset
RANDERS
 22.00 The Savage Affair, Tante Olga
RØNNE
 21.00 Lars Hug, Bornholms Musikhuset
SKIVE
 23.00 Kashmir, Skivehallerne
SØNDERBØRG
 20.00 Mikael Wiehe, Sønderborghus
VEJLE
 21.00 Peter & De Andre Kopier, Festpladsen
 22.00 Chimbo's Revival, Egtved Hotel
VIBØRG
 21.00 Bjørn Afzelius, Paletten
AALBØRG
 21.00 Giant Sand, 1000Fryd

søndag 13

KØBENHAVN
 20.00 Ronald Andersen, Krudtønden
 20.30 Væring/ Stenson/ Vinding/ Riel, Copenhagen Jazzhouse
 21.00 Poul Krebs, Pumpehuset
 21.00 Homesick Mac, Mojo
ÅRHUS
 20.00 Mikael Wiehe, Musikhuset
FREDERICIA
 20.00 Old Rope String Band, Det Bruunske Pakhus
HERNING
 20.00 Roger Whittaker, Herning Kongrescenter

Det århusianske tegneserieorkester Tintin & Hårtørrerne serverer Nok en hindbarbrus plus en lang række af de nye sange fra gruppens spritnye album, Udsigt til en fredag ved en stribe koncerter rundt i landet i april.

gen Jazzhouse
 21.00 Quote-Unquote, Rust
 21.00 Gomp 88/ Girlfriend, Loppen
 21.00 Ibens, Pumpehuset
 21.00 Texas Twisters, Mojo
 22.00 Sorten Muld, Vega
 22.00 Funky Stuff, Barcelona
 23.00 Popsene, Klaptræet
ÅRHUS
 21.00 Psyched Up Janis, Husets Musikteater
 21.30 Ihjel/ Torn, Musikcafeen
 22.00 The Kwella Kvintet, Gyngen
 22.00 Expandin' The Blues, Fatter Eskil
GREVE
 20.00 Lene Siel, Portalen
ESBJERG
 21.00 Doky Brothers feat. Gino Vannelli, Tobaksfabrikken
HELINGØR
 21.00 Bitch Boys, Toldkammeret
HERNING
 21.00 Tyg, Fermaten
HJØRRING
 21.00 Lovebites, Sysselet
HOLBÆK
 21.00 Poul Krebs, Elværket
ODENSE
 21.00 Michael Mailton Heidemann, Studentehuset
 21.00 Giant Sand, Rytmeposten
VARDE
 21.30 Chimbo's Revival, Big Ben

23.00 Second Nature, Cafe Kelderdirk
ÅRHUS
 21.00 Giant Sand, Husets Musikteater
 21.00 DM i Rock kvartfinale, Blitz
 21.00 Doky Brothers feat. Gino Vannelli, Musikhuset
 21.30 James Bong, Musikcafeen
 22.00 Lars Møller Group, Gyngen
 22.00 World Of Wonder, Valdemar
ALBERTSLUND
 19.30 Lars Hug, Forbrændingen
BRINDSTRUP
 21.00 Bulluts & Blues, Pejsegården
GRENÅ
 23.00 Chimbo's Revival, Rembrandt
HERNING
 22.00 Die Marco, Fermaten
KOLDING
 22.00 Psyched Up Janis, Pitstop
LYNGBY
 22.00 Gangway, Templet
ODENSE
 21.00 The Savage Affair, Rytmeposten
 22.00 Da'Mothers feat. Camille Jones, Studentehuset
RANDERS
 22.00 Our 15 Minutes, Cafe Von Hatten
RINGSTED
 22.00 Roundabouts, Rock Cafe

HOLSTEBRO
21.00 Doky Brothers feat. Gino Vannelli, Musikteatret

mandag 14

KØBENHAVN
20.00 Mikael Wiehe, Park Cafe
21.00 Paul Banks & Michael Fris, Mojo
ÅRHUS
20.00 Roger Whittaker, Musikhuset
21.00 Ikke Vores Men Jeres, Gyngen
ODENSE
21.00 Clemstrup & Co, Studentehuset
SØNDERBORG
21.00 Doky Brothers feat. Gino Vannelli, Musikhuset

tirsdag 15

KØBENHAVN
20.00 Blackstreet, Vega
21.00 The Tribe, Rust
21.00 Muddy Man feat. Rythm Kings, Mojo
ÅRHUS
21.00 Jam V. Ole Frimer, Fatter Eskil
22.00 You Name It, Gyngen
BALLERUP
21.00 Doky Brothers, Baltoppen
AALBORG
21.00 Jonas Johansen, Studentehuset

onsdag 16

KØBENHAVN
20.30 Niels Gerhard All Stars, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Liberator/ Sonic Surf City, Loppen
21.00 Jamies Juke Joint, Rock Ama'r
21.00 B.B. Bluesband, Mojo
BROVST
20.00 Mikael Wiehe, Skovsgård Hotel
ODENSE
20.00 Lars Møller Group, Studentehuset

torsdag 17

KØBENHAVN
20.00 Rollins Band, Vega
20.30 Dreamcatcher, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Rick Heart/ Louie Fontaine & The Blues Engine, Rock Ama'r
21.00 Paul Irish, Blågårds Apotek
21.00 Erling Kroner, Studentehuset
21.00 Henning Stærk, Pumpehuset
21.00 The Savage Affair, Rust
21.00 Jughead Review/ Nobody, Loppen
21.00 Texas Twisters, Mojo
23.00 Popsene, Klaptræt
ÅRHUS
20.00 Poul Krebs, Kongreshuset
21.00 Ibens, Blitz
21.30 Sabbath Bloody Sabbath/ Sparkk, Musikcafeen
22.00 Tyg, Fatter Eskil
22.00 Two Smoking Axes, Gyngen
ALBERTSLUND
21.00 Passion Organge, Forbrændingen
FREDERICIA
20.00 American Cafe Orchestra, Det Bruunske Pakhus
GREVE
20.00 Grease, Portalen
HADERSLEV
21.00 Straws, Panic
HERNING
20.00 Finn Nørbygård, Herning Kongreskoncenter
HJØRRING
21.00 Souvenirs, Ciffy

fredag 18

KØBENHAVN
21.00 Smalltown Blues Band, Mojo
21.00 Hammerside/ She Knows, Rock Ama'r
21.00 Larsson/ Christensen/ Moe, Cafe Svejk
21.00 Finn & Fnugrillerne, Blågårds Apotek
21.00 Gangway, Pumpehuset
21.00 New Brazilian Quartet, Krudttønden
21.00 Pridebowl, Stengade 30
21.00 Innocent Blood, Loppen
21.30 Two Smoking Axes, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Eureka, Studentehuset
22.00 Soul Camp, Barcelona
22.30 B Joe, Sløjfen
ÅRHUS
21.00 DM i Rock semifinale, Blitz
21.00 Bitch Boys, Husets Musikteater
21.30 Nekromantix, Musikcafeen
22.00 Cold Shot, Fatter Eskil
22.00 Ramsbøl/ Leth Project, Gyngen
22.00 Sanne Salomonsen Jam, Valdemar
HERNING
20.00 Poul Krebs, Herning Kongrescenter
ESBJERG
21.00 Peter & De Andre Kopier, Handelsskolen
FREDERICIA
22.00 Tyg, Det Bruunske Pakhus
HJØRRING
22.00 Ibens, Syssel Tinget
HORSSENS
20.00 Arlo Guthrie, Horsens Ny Teater
21.00 The R & B Express, Nørregade 51
HØRSBOLM
20.00 Mikael Wiehe, Trommen
KOLDING
21.00 Luksus/ Mew, Pitstop
LYNGBY
22.00 Dog Food/ African Sharks, Templet
ODENSE
20.00 Roger Whittaker, Odense Koncerthus
21.00 Momb, Rytmeposten
22.00 Chillum Klud Group/ Algren, Studentehuset
RANDERS
22.00 Strawberry Slaughterhouse, Tante Olga
22.00 She Almost Said, Cafe Von Hatten
SVENDBORG
21.00 Souvenirs, SG-Hallen
AALBORG
21.00 Passion Orange, Skråen
22.00 Freak Kitchen, Studentehuset

lørdag 19

KØBENHAVN
21.00 President Fetch, Loppen
21.00 Hot Wood, Blågårds Apotek
21.00 DM i Rock semifinale, Pumpehuset
21.00 The Leaves, Kul Kafeen
21.00 Strowd/ Counting The Green/ Stuff/ Atmosfear, Sputnik

HORSSENS
20.00 Lene Siel, Horsens Ny Teater
HØRSBOLM
21.00 Doky Brothers, Trommen
ODENSE
21.00 Psyched Up Janis, Rytmeposten
RANDERS
21.00 Mikael Wiehe, Tante Olga
AALBORG
21.00 Bitch Boys, Studentehuset

mandag 20

KØBENHAVN
21.00 Smalltown Blues Band, Mojo
21.00 Hammerside/ She Knows, Rock Ama'r
21.00 Larsson/ Christensen/ Moe, Cafe Svejk
21.00 Finn & Fnugrillerne, Blågårds Apotek
21.00 Gangway, Pumpehuset
21.00 New Brazilian Quartet, Krudttønden
21.00 Pridebowl, Stengade 30
21.00 Innocent Blood, Loppen
21.30 Two Smoking Axes, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Eureka, Studentehuset
22.00 Soul Camp, Barcelona
22.30 B Joe, Sløjfen
ÅRHUS
21.00 DM i Rock semifinale, Blitz
21.00 Bitch Boys, Husets Musikteater
21.30 Nekromantix, Musikcafeen
22.00 Cold Shot, Fatter Eskil
22.00 Ramsbøl/ Leth Project, Gyngen
22.00 Sanne Salomonsen Jam, Valdemar
HERNING
20.00 Poul Krebs, Herning Kongrescenter
ESBJERG
21.00 Peter & De Andre Kopier, Handelsskolen
FREDERICIA
22.00 Tyg, Det Bruunske Pakhus
HJØRRING
22.00 Ibens, Syssel Tinget
HORSSENS
20.00 Arlo Guthrie, Horsens Ny Teater
21.00 The R & B Express, Nørregade 51
HØRSBOLM
20.00 Mikael Wiehe, Trommen
KOLDING
21.00 Luksus/ Mew, Pitstop
LYNGBY
22.00 Dog Food/ African Sharks, Templet
ODENSE
20.00 Roger Whittaker, Odense Koncerthus
21.00 Momb, Rytmeposten
22.00 Chillum Klud Group/ Algren, Studentehuset
RANDERS
22.00 Strawberry Slaughterhouse, Tante Olga
22.00 She Almost Said, Cafe Von Hatten
SVENDBORG
21.00 Souvenirs, SG-Hallen
AALBORG
21.00 Passion Orange, Skråen
22.00 Freak Kitchen, Studentehuset

onsdag 21

KØBENHAVN
21.00 President Fetch, Loppen
21.00 Hot Wood, Blågårds Apotek
21.00 DM i Rock semifinale, Pumpehuset
21.00 The Leaves, Kul Kafeen
21.00 Strowd/ Counting The Green/ Stuff/ Atmosfear, Sputnik

fredag 22

KØBENHAVN
21.00 President Fetch, Loppen
21.00 Hot Wood, Blågårds Apotek
21.00 DM i Rock semifinale, Pumpehuset
21.00 The Leaves, Kul Kafeen
21.00 Strowd/ Counting The Green/ Stuff/ Atmosfear, Sputnik

lørdag 23

KØBENHAVN
21.00 President Fetch, Loppen
21.00 Hot Wood, Blågårds Apotek
21.00 DM i Rock semifinale, Pumpehuset
21.00 The Leaves, Kul Kafeen
21.00 Strowd/ Counting The Green/ Stuff/ Atmosfear, Sputnik

søndag 24

KØBENHAVN
21.00 President Fetch, Loppen
21.00 Hot Wood, Blågårds Apotek
21.00 DM i Rock semifinale, Pumpehuset
21.00 The Leaves, Kul Kafeen
21.00 Strowd/ Counting The Green/ Stuff/ Atmosfear, Sputnik

Koncert annoncer

RYTMEPOSTEN

Ø STATIONSVÆJ 35 - 5000 ODENSE C
TEL 66136020 - FAX 66138064

Ons. 2/4, 20.30: CRADLE OF FILTH + supp. CENTINEX

Fre. 4/4, 22: JOHN CALE* (uk) + supp. THE SANDS

Lør. 5/4, 12-17: ODENSES INT. BRUGTPLADE/CD-MESSE

Tor. 10/4, 21: GIANT SAND* (us) + supp. CROWSDSELL (us)

Fre. 11/4, 22: THE SAVAGE AFFAIR* + supp. PAPPILLA

Tor. 17/4, 21: PSYCHED UP JANIS* + supp. BUNCH OF BITCHES

Fre. 18/4, 22: MOMB + FLUID FACE

Lør. 19/4-søn. 20/4: MUSIC MASTER MEETING

Weekend-seminar med samspil, lydteknik og PR som hovedtemaer.

Info hos Odense Rytme Center, 66136120

Fre. 25/4, 21-?: KLUB TIDENS TONEKLANG

Live: Luksus - Mew - Jupiter Day samt DJs fra P4

Lør. 26/4, 22: IBENS

1/5-3/5: ODENSE INT. BLUESDAGE:

MUSSELWHITE - KOKO TAYLOR - THE HOAX - MOUNTAIN - DAVE HOLE - PAUL LAMB MFL.

INFO: VAN ROCK 66146864

* = forsalg er startet fra:

VAN ROCK, Vesterbro 34, 66146864

LOPPEN

CHRISTIANIA

FRE-LØR. KL. 22-05 ANDRE DAGE 21-

APRIL 97

ONS. 2 TYG GRATIS

TORS. 3 MOTHER SUPERIOR (S) ENTRÉ + PIGEON PARTY

FRE. 4 TEN FOOT POLE (US) ENTRÉ + HI-STANDARD NATDISCO

LØR. 5 NEKROMANTIX ENTRÉ NATDISCO

MAN. 7 PAVEMENT (US) FORSALG

ONS. 9 CANDY SUCK (S) GRATIS + SATANIC SURFERS (S) + WHY ANONYMOUS

TORS. 10 GOMP 88 GRATIS + GIRLFRIEND

FRE. 11 SE DAGSPRESSEN ENTRÉ

LØR. 12 SCHWARTZWALD ENTRÉ NATDISCO

SØN. 13 CA. RADIO FØDSELS DAG ENTRÉ

ONS. 16 LIBERATOR (S) ENTRÉ + SONIC SURF CITY (S)

TORS. 17 JUGHEAD REVENGE (US) + NOBODY

FRE. 18 INNOCENT BLOOD ENTRÉ NATDISCO

LØR. 19 PRECIDENT FETCH ENTRÉ + GÆSTESTJERNER NATDISCO

ONS. 23 GORDON (S) ENTRÉ + MR. REVIEW (NL)

TORS. 24 CLAU BÖHLING GRATIS BAND (UK)

FRE. 25 PASSION ORANGE ENTRÉ NATDISCO

LØR. 26 TOY DOLLZ (US) ENTRÉ NATDISCO

ONS. 30 LUNAR GRATIS

FORSALG: BILLETNET 38 88 70 22

BADEN-BADEN 33 15 40 35

SEXBEAT 33 12 82 92

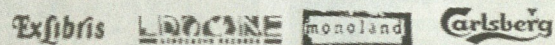
klub on te k d f a s n c

Mew luksu s + support
+ dj's fra det elektriske barometer

lanmarks turné

18.04 pitstop kolding
19.04 husets musikteater
24.04 100ofryd aalborg
25.04 rytmeposten odense
26.04 det bruunske pakhus
03.05 vega københavn

luksus debut cd-ep: "luksus" ude nu
Mew debut album: "a triumph for man" ude nu

ICO PROUDLY PRESENTS:

TOWER OF POWER

LØRDAG 3 MAJ KL. 20 VEGA, KBH.

Forsalg: GUF, BilletNet 38887022 samt posthuse

5. april kl. 20
Århus

Scandinavian Center
Århus Billetbureau 8613 0544

RUNRIG (Skotland) • DAD • Hanne Boel • Lis Sørensen • Thomas Helmiq • Østkysthustlers • Hej Frede • Souvenirs • Kashmir • Strawberry Slaughterhouse • Cæcilie Norby • Drori/Hansen Furniture • Fielfrac • Dash Rib Rock (USA) • Poulin og de lidt brugte • Rob Togoni (Australien) • Hvid Sjokolade • Senere følger navne til Fajabefa- og Verdensmusikscenen.

Ialt over 30 orkestre på tre scener.

Kløften Festival i HADERSLEV 20.-21. juni '97

BilletNet og Café Kafka i Haderslev.

KONCERT ANNONCER

GAFFA

86 12 98 99

HVERDAGE 9-16

Onsdag 9.4. 20.00 Store Sal.
SVEND ASMUSSENS KVARTET

Fredag 11.4. 20.00 Store Sal:
DOKY BROTHERS
m. GINO VANNELLI & RANDY BRECKER

Tirsdag 15.4. 20.00 Store Sal:
TIMM & GORDON med Miss B. Haven &
Det Danske Teater: DANMARKS KRØNIKEN

Onsdag 16.4. 20.00 Store Sal:
Betty Nansen Teatret: **HAIR**

NUMUS FESTIVAL ☉ 22. - 27.4.1997:

Tirsdag 22.4. 20.00 Lille Sal:
Bill Frisell Quartet

Lørdag 26.4. 22.30 Foyeren:
FLÆSKKVARTETTEN

Søndag d. 27.4. 11.30 i Foyeren:
Ambient Brunch Jeff D. Jensen & Henrik E. Munck

Søndag 27.4. 20.00 Store Sal:
JAN GARBAREK
& The Hilliard Ensemble

MUSIKHUSET AARHUS

Forsalg: Alle ugens dage kl. 11.00 - 21.00 tlf.: 89 31 82 10
Internet: www.musikhuset-aarhus.dk

VEGA

Musikkens Hus
Enghavevej 40 København V

KOMMENDE KONCERTER

- ▼ Fre. 21.3. kl. 24
AUTECHRE
- + Lor. 22.3. kl. 20
NO DOUBT
- ▼ Lor. 22.3. kl. 23
E.A.R. M.F.L.
- + Man. 24.3. kl. 20
FAITHLESS
- + Ons. 26.3. kl. 20
OFFSPRING
- + Tors. 27.3. kl. 20
WARREN G
- ▼ Tors. 27.3. kl. 23
SLOPPY
- ▼ Lor. 29.3. kl. 24
LTJ BUKEM
- + Ma. 31.3. kl. 20
HEADBUTT
- FRANCIS DHOMONT**
- ▼ Tirs. 1.4. kl. 22
SOUL COUGHING
- + Ons. 2.4. kl. 22
MACEO PARKER
- ▼ Tors. 3.4. kl. 22
JOHN CALE
- + Fre. 4.4. kl. 20
THE ORB
- ▼ Fre. 4.4. kl. 21
DM I MIX
- + Son. 6.4. kl. 20
LARS H.U.G.
- + Man. 7.4. kl. 20
LARS H.U.G.
- + Ons. 9.4. kl. 22
GIANT SAND
- ▼ Tors. 10.4. kl. 22
SORTEN MULD
- ▼ Fre. 11.4. kl. 23
CACTUS CIRCLE
- + Man. 14.4. kl. 22
GENE
- + Tirs. 15.4. kl. 20
BLACKSTREET
- + Tors. 17.4. kl. 20
ROLLINS BAND
- + Tors. 17.4. kl. 23
DREAMTONES
- ▼ Fre. 18.4. kl. 23
DEEFRIED TOGUMA
- + Man. 28.4. kl. 20
TRICKY
- ▼ Tors. 1.5. kl. 23
NIGHTMARE ON WAX
- + Lor. 3.5. kl. 20
TOWER OF POWER
- ▼ Lor. 3.5. kl. 21
**KLUB TIDENS TONEKLANG
LUKSUS, MEW + P4/GO DJ'S**
- + Tirs. 6.5. kl. 21
OLESEN-OLESEN
- + Ons. 7.5. kl. 21
MIKKEL NORDSØ BAND
- ▼ Tors. 8.5. kl. 23
DJ SHADOW
- ▼ Tirs. 13.5. kl. 22
SERVOTRON
- + Ons. 14.5. kl. 22
JERU THE DAMAJA
- + Tors. 15.5. kl. 20
TYPE O NEGATIVE
- ▼ Tors. 15.5. kl. 23
MORPHINE
- ▼ Fre. 16.5. kl. 22
CRANES
- + Tirs. 27.5. kl. 20
COUNTING CROWS
- ▼ Fre. 30.5. kl. 24
BANDULU

★ = STORE VEGA (koncertsal/1500)
▼ = LILLE VEGA (spillested/500)
Døren åbnes en time før koncert

klub VEGA
Natdiskotek til 5.00 hver
FREDAG & LØRDAG
Danske & internationale dj's

Forsalg:
BILLETNET 38 88 70 22
SEXBEAT 33 12 82 92
BADEN BADEN 33 15 40 35

Carlsberg
ROCKER VED KULTUREN

Tintin & Hårtørrenerne

Ny CD på dansk:
"Udsigt til en fridag"

- På tur:**
- 4/4 Café Nimbus, Vejle
 - 5/4 Skjoldhøj Kollegiet, Brabrand
 - 11/4 "Kulten", Skive
 - 12/4 Give
 - 18/4 Æsken, Århus
 - 19/4 Tante Olga, Randers
 - 24/4 Sct. Jørgen, Holstebro
 - 25/4 Studenterhuset, Aalborg
 - 3/5 Gymnastikhøjskolen, Viborg
 - 10/5 Huset, Århus

(fortsættes i næste nr.)

Booking:

DYPING
MANAGEMENT
86 21 73 00

RUST

Guldbergsgade 8 · 2200 KBH N · 31 35 00 33
FORSALG: BILLETNET: 38 88 70 22
RUST: www.rust.dk / SUBCITY: www.subcity.dk

Tirsdag 1. april/Fri entré

ADD:LIP

Torsdag 3. april/Entré 40

Eurecha

Freitag d. 4. april / Entré 50

Catherine

Mandag d. 7. april / Entré 40

NICK RAINER INC.

Tirsdag d. 8. april / Fri entré

LARRY LAND

Onsdag d. 9. april

LAURELL

Entré 75 + gebyr (Forsalg)

Torsdag d. 10. april/Entré 40

QUOTE-UNQUOTE

Freitag d. 11. april

No Way Sis

Entré 60 + gebyr (Forsalg)

Tirsdag d. 15. april/Fri entré

THE TRIBE

Torsdag d. 17. april

THE SAVAGE AFFAIR

Entré 60 + gebyr (Forsalg)

Tirsdag d. 22. april

BETH ORTON

Entré 60 + gebyr (Forsalg)

Onsdag d. 23. april/Fri entré

LAUNDROMAT

Torsdag d. 24. april

YELLOW BELLIES

Entré 60 + gebyr (Forsalg)

Tirsdag d. 29. april/Fri entré

DRUNK MEXICANS

Onsdag d. 30. april

STEVE WYNN

Entré 50 + gebyr (Forsalg)

Torsdag d. 1. maj/Entré 50

PAPA'S GOTTA BRAND NEW BAG

Onsdag d. 6. maj

ANDY WHITE

Entré 50 + gebyr (Forsalg)

Torsdag d. 15. maj

SOUVENIRS

Entré 60 + gebyr (Forsalg)

Tilbage gør noget ved musikken
Natklub Tors, fre & lor 24-05

ICO PROUDLY PRESENTS:

ROLLINS BAND

OBS: Ny dato!
FRE. 9. MAJ KL. 20

VEGA, KBH.

KØBTE BILLETTER GÆLDER TIL NY DATO

Forsalg: BilletNet 38887022 samt posthuse

FMG præsenterer

Ålborg Studenterhuset

Ons 30. april kl. 21
Billetter: 98110522
+ Billetnet

Århus Ridehuset

Tors 1. maj kl. 20
Billetter: 86325400
+ Billetnet

Esbjerg Multihuset

Fre 2. maj kl. 20
Billetter: 75180000

Billetnet
38887022
samt
posthuse

Scandinavian
Tour '97

TOWER OF POWER

Valdemar

FRE. D. 4 APRIL TROPIC CATS * FRE. D. 18 APRIL SANNE SALOMONSEN JAM

LØR. D. 5 APRIL DJ JESPER GREEN LØR. D. 19 APRIL DJ JESPER GREEN

FRE. D. 11 APRIL WORLD OF WONDER FRE. D. 25 APRIL THE HUMBLE MEN

LØR. D. 12 APRIL DJ JESPER GREEN LØR. D. 26 APRIL DJ JESPER GREEN

STORE TORV 4, ÅHUS
TLF. 8613 9577

* ENTRE 40 KR. FRA KL. 22 - 01 FRI FØR OG EFTER

SUB Præsenterer:

Ny CD incl. radiohittene:
Sea of time
Please let me be the one

LIVE FORÅR '97

- Rytmeposten - Odense
- De Studerendes Hus - Esbjerg
- Blitz - Århus
- Park Café - København
- Kulisselageret - Horsens
- Rockshow - Gentofte Stadion
- Tante Olga - Randers
- Forbrændingen - Albertslund
- Syssetinget - Hjørring
- Rust - København
- Templet - Lyngby
- Rockshow - Tangkrogen, Århus
- Pavillonen - Fælledparken, København
- 18. april
- 24. april
- 26. april
- 2. maj
- 9. maj
- 10. maj
- 10. maj
- 15. maj
- 16. maj
- 22. maj
- 23. maj
- 24. maj
- 24. maj

SHB - Tlf. 75 13 40 00

månedens program

APRIL

TORS DAG 3. APRIL
Se dagspressen
FREDAG 4. APRIL • DØRENE ÅBNES KL. 21
DM i Rock (Kvartfinale)

LØRDAG 5. APRIL
Se dagspressen
TORS DAG 10. APRIL • FORSALG • DØRENE ÅBNES KL. 20
Stand Up Comedy:
David McSavage (IRL), Jacob Tingleff, Anden

FREDAG 11. APRIL • DØRENE ÅBNES KL. 21
DM i Rock (Kvartfinale)

LØRDAG 12. APRIL • DØRENE ÅBNES KL. 21
DM i Rock (Kvartfinale)

TORS DAG 17. APRIL • DØRENE ÅBNES KL. 21
ibens

FREDAG 18. APRIL • DØRENE ÅBNES KL. 21
DM i Rock (semifinale)

LØRDAG 19. APRIL • DØRENE ÅBNES KL. 21
DM i Rock (semifinale)

TORS DAG 24. APRIL • FORSALG • DØRENE ÅBNES KL. 20
Stand Up Comedy:
Lasse Rimmer, Mette Frobenius, Ole Wolf

FREDAG 25. APRIL • DØRENE ÅBNES KL. 21
se dagspressen

LØRDAG 26. APRIL • DØRENE ÅBNES KL. 21
Momb

www.blitz.dk • blitz1@post4.tele.dk
Kloetberg, 34 • Århus C • 86 19 10 99
Aldersgrænse 20 år
Forsalg: m&m 86 13 73 75
& kafe independent (Blitz) 86 76 17 17

KONCERT
ANNONCER
GAFFA
86 12 98 99

KONCERTREJSER

25/4	ERASURE, Hamborg	Kr. 545
28/4	WHO, Kiel	Kr. 595
7/5	J.M.JARRE, Kbh.	Kr. 595
12/5	AEROSMITH, Hamborg	Kr. 545
24/5	KISS, Hamborg	Kr. 545
25/5	SPRINGSTEEN, PARIS??	
6/6	BRYAN ADAMS, Kbh.	Kr. 595
21/6	KISS, København	Kr. 595
22/6	CELINE DION, Kbh.	Kr. 595
2/8	U2, Göteborg	Kr. 545
4/8	U2, København	Kr. 595
20/8	U2, Hannover	Kr. 645

Samt kommende koncerter -
Billetter til udenlandske koncerter skaffes.

KARSTENS KONCERT- OG SPORTSREJSER
Tlf. 98 33 74 82

HUSETS MUSIKTEATER
APRIL

- Fr. 4. ROSA MOTA (UK)
- Lø. 5. JOHN CALE (UK)
- Ti. 8. CRADLE OF FILTH (UK)
- To. 10. PSYCHED UP JANIS
- Fr. 11. GIANT SAND (USA)
- Lø. 12. SORTEN MULD + DJ
- Fr. 18. BITCH BOYS
- Lø. 19. KLUB TIDENS TONEKLANG
LUKSUS + MEW + DJ'S
- Fr. 25. TOY DOLLS (UK)
- Sø. 27. ENTOMBED (S)
- Ti. 29. TRICKY (UK)
RIDEHUSET KL. 20.

WESTER ALLÉ 15 · 8000 ÅRHUS C · Tlf. 86128044 lok. 10

VIFEN
Freitag 11.4. kl. 22.15
café koncert med
IBENS
Kr. 50,00

Lørdag 19.4. kl. 20.00
DOKY BROTHERS
Kr. 100,00

Søndag 20.4. kl. 20.00
Folkemusik i verdensklasse
ARLO GUTHRIE
Kr. 100,00

Torsdag 24.4. kl. 20.30
TÆSKEHOLDET
Kr. 120,00

RØDOVRE KULTURHUS
RØDOVRE PARKVEJ 130
BILLETTELEFON 3670 4500

blur   Præsenterer

TYPE O NEGATIVE

VALBY HALLEN 8.4. kl. 20.00 **VEGA** 15.5. kl. 20.00

Carlsberg Forsalg: Sex Beat 33 12 82 92, Billetnet & Posthuse **ZOO**

SAMSØ FESTIVAL 97

17.- 18.- 19.- 20
JULI

På **BilletNET** starter forsalget ⁷/₄

BILLET
Køb dine billetter på posthuset

INFO:

86 59 18 15

TUBORG

Web side: [Http:// WWW.TUBORG.DK](http://WWW.TUBORG.DK)

DKB Presents

SUPERTRAMP

IT'S ABOUT TIME TOUR

FALKONER TEATRET
29. APRIL KL. 20
BILLETTER: POSTHUSE SAMT BILLET NET 3888 7022 UPT

DNB PRESENTS

a night to remember

Bryan Adams 18 tili die

VALBY HALLEN
FREDAG 6/6 KL. 20

BILLETTER: POSTHUSE SAMT BILLETNET 38 88 70 22

 OFFBEAT PRODUCTIONS PRÆSENTERER:

GANGWAY

SUPPORT: EMBELLISH

11/4 LYNGBY - tel: 45874497
12/4 GREVE - tel:43978383
18/4 KØBENHAVN - tel:33931960
19/4 SE DAGSPRESSEN
25/4 SE DAGSPRESSEN
26/4 BIRKERØD - tel:45822220
2/5 ÅBENRÅ - tel:74626624
3/5 RANDERS - tel:86411970
8/5 AALBORG - tel:98110522
9/5 ÅRHUS - tel:86191099
16/5 HADERSLEV - tel:74527906
17/5 FREDERIKSVÆRK - tel:47770607

tak til ROSA - Dansk Rock Samråd

NYT ALBUM THAT'S LIFE UDE PÅ BMG

INTERNATIONALE BLUES DAGE ODENSE 1997

1.maj: Charlie Musselwhite (Magasinet) - The Hoax (Rytmeposten) - Lil Ed with Dave Weld & The Blues Imperials (Dexter).
2.maj: Corey Harris, Koko Taylor (Magasinet) - Alvin Youngblood Hart, Dave Hole (Rytmeposten) - Paul Lamb & The King Snakes (Dexter).
3.maj: Mountain (Magasinet) - John Hammond (Rytmeposten) - Louisiana Red (Dexter)

3 dages kort kr. 400,- / kr. 150,- pr. dag for koncerten på Magasinet incl. adgang til senere koncerter på Rytmeposten/Jazzhus Dexter
Forsalg, program, information: VAN ROCK 66 14 68 64
Forsalg : Danartist 66 14 01 10, Billetnet 38 88 70 22

SPUTNIK

FREDAG D. 11/4
CAVEMEN
BROR BLOMS TRIO
KL. 21.00 ENTRE:30.-

LØRDAG D. 12/4
TASTE LIKE GLUE
SUPPORT
KL. 21.00 ENTRE:30.-

FREDAG D. 18/4
TECHNORAVE

LØRDAG D. 19/4
STROWD
COUNTING THE GREEN STUFF
ATMOSFEAR
KL. 21.00 ENTRE:30.-

TORS DAG D. 24/4
GEARBOX & LIFE SENTENCE EUROPE
PRES.

INTEGRITY
FURY OF FIVE
MY OWN VICTIM
RETALIATION
KL. 20.00 ENTRE:30.-

LØRDAG D. 26/4
GOTISK BØER DISC
KL. 21.00 ENTRE: 40

STURLLASGADE 14 2300 S
TLF:3296 9012

APRIL PÅ FERMATEN

LIVE MUSIC

fredag d. 28-3 kl. 22.00 HOTEL HUNGER
lør dag d. 29-3 kl. 22.00 MIKKEL NORDSØ
onsdag d. 2-4 kl. 20.00 DOKY BROTHERS
torsdag d. 3 kl. 21.00 TOVLI' TORS DAG
fredag d. 4 kl. 21.00 GALAXEN
lør dag d. 5 kl. 22.00 IBENS
søndag d. 6 kl. 15.00 LARS HANNIBAL
onsdag d. 9 kl. 20.00 JESPER THILO
torsdag d. 10 kl. 21.00 TYG
fredag d. 11 kl. 22.00 DE MARCO+DANG
lør dag d. 12 kl. 22.00 PSYCHED UP JANIS
søndag d. 13 kl. 12.00 PLADEBØRS
lør dag d. 19 kl. 22.00 PASSION ORANGE
mandag d. 21 kl. 20.00 AOF GOSPEL KOR
tirsdag d. 22 kl. 20.00 AOF GOSPEL KOR
onsdag d. 23 kl. 20.00 SKOV'S BLUESBAND
M. PETER THORUP
torsdag d. 24 kl. 21.00 JOHNNY MADSEN
fredag d. 25 kl. 22.00 STRAWS
lør dag d. 26 kl. 22.00 ITALIENSK
CLARINET DUO

JAZZ
lør dag d. 5 kl. 12.00 FINN BURICH
lør dag d. 12 kl. 12.00 LAKE CITY JAZZBAND
lør dag d. 19 kl. 12.00 TRADITIONEN TRO
lør dag d. 26 kl. 12.00 FINN ODDERSKOV

SMALLEGÅDE 4
BAGHUSET
7400 HERNING
TLF. 97 22 55 10
WWW.FERMATEN.DK
MAIL@FERMATEN.DK

A/S BANANREPUBLIKKEN

Fredag d. 4/4
Dj Sir Dancealot - powerfunk

Lørdag d. 5/4
Acid Jazz Juice Part I
Soul Quality Quartet (S.)
- Dj Tony M -
jazzanova danceparty

Fredag d. 11/4
Dj Blaze - 70s fly funky flavour

Lørdag d. 12/4
Acid Jazz Juice Part II
Clements Blue Corner
- Dj Lars B -
special rare groove treat

Fredag d. 18/4
Dj Sir Dancealot - powerfunk

Lørdag d. 19/4
Acid Jazz Juice Part III
Skin Trio (S.)
- Dj Tony M -
jazz from the other side

Fredag d. 25/4
Dj Tony M - vibezone music

Lørdag d. 26/4
Acid Jazz Juice Part IV
Pass the Butter
- Dj Lars B -
all night acid jazz grooves

GORDON'S Acid Jazz Juice kl. 22.00
LONDON DRIN Diskotek kl. 23.00
Right now... ACID UP YOUR JAZZ
Nørrebrogade 13 • 2200 Kbh. N
Tel. 3536 0830

PUMPEHUSET

STUDIESTRADE 52 KØBENHAVN

ONSDAG D. 2/4 KL. 21
ERIC GADD
EKSTRA EKSTRAKONCERT

Udsolgt D. 3/4 KL. 21
ERIC GADD

Udsolgt D. 4/4 KL. 21
ERIC GADD

LØRDAG D. 5/4 KL. 22
HERREN
UZ-PLAGIAT

LØR. D. 5/4 KL. 10-15
SØN. D. 6/4 KL. 11-15
BERLINGSKE TIDENDES
RYTMISKE MUSIKKONKURRENCE

TIRSDAG D. 8/4 KL. 21
DOKY
BROTHERS
Featuring:
GINO VANNELLI
RANDY BRECKER
EKSTRA KONCERT

Udsolgt D. 9/4 KL. 21
DOKY
BROTHERS
Featuring:
GINO VANNELLI
RANDY BRECKER

TORS DAG D. 10/4 KL. 21
ibenz
SUPPORT: SWEET BOYS - BLSTYKKE

FREDAG D. 11/4 KL. 21
RED WARSZAWA
METALLICA JAM

Udsolgt D. 12/4 KL. 21
POUL KREBS
& DE SMA SENSATIONER

SØNDAG D. 13/4 KL. 21
POUL KREBS
& DE SMA SENSATIONER
EKSTRA KONCERT

TORS DAG D. 17/4 KL. 21
HENNING
STÆRK

FREDAG D. 18/4 KL. 21
GANGWAY
SUPPORT: EMBELLISH

LØRDAG D. 19/4 KL. 21
SØNDAG D. 20/4 KL. 21
DM I ROCK
FREDAG D. 25/4 KL. 21
FINALEKONCERT

TORS DAG D. 24/4 KL. 21
BITCH BOYS

LØRDAG D. 26/4 KL. 21
OMAR
& THE HOWLERS

SØNDAG D. 27/4 KL. 21
FLASKKVARTETTEN

MANDAG D. 28/4 KL. 21
ENTOMBED
SUPPORT: MARY BEATS JANE

TIRSDAG D. 29/4 KL. 21
DAVE HOLE

ONSDAG D. 30/4 KL. 21
LESLIE West's MOUNTAIN

TORS DAG D. 1/5 KL. 21
KOKO TAYLOR
& her blues machine

LØRDAG D. 3/5 KL. 21
CLARA THOMAS

SØNDAG D. 4/5 KL. 21
MACHINE HEAD
SPECIAL GUESTS:
NAPALM DEATH

TORS DAG D. 8/5 KL. 21
STRAWS
SUPPORT: SWEET BOYS

SØNDAG D. 11/5 KL. 21
SICK OF IT ALL

MANDAG D. 12/5 KL. 21
EELS

TORS DAG D. 15/5 KL. 21
DRORI HANSEN
FURNITURE

FREDAG D. 16/5 KL. 21
DÜREFORSØG

TORS DAG D. 22/5 KL. 21
BODYCOUNT
FEAT: ICE T

FREDAG D. 23/5 KL. 21
OCEAN COLOUR SCENE

FORSALG: M&M 33 93 14 32
SEXBEAT 33 12 82 92 BILLETNET 38 88 70 22

KUCY Carlsberg KUCY

GAFFA Kalenderen

Lørdag 19

21.00 Blue Steel, Mojo
 21.30 David Bowie Jam, Barcelona
 22.00 Skin Trio, Bananrepublikken
 ÅRHUS
 21.00 DM i Rock semifinalen, Blitz
 21.00 Luksus/ Mew, Husets Musikteater
 22.00 Le Freak, Fatter Eskil
 FREDERICIA
 21.00 Innocent Blood, Det Bruunske Pakhus
 GIVE
 24.00 Torn, Dalton
 HERNING
 22.00 Passion Orange, Fermaten
 ODENSE
 21.00 Bitch Boys, Magasinet
 22.00 Guava Jam, Studentehuset
 RANDERS
 22.00 Tintin & Hårtørrenerne, Tante Olga
 RØDOVRE
 21.00 Doky Brothers, Viften
 SKIVE
 20.00 Poul Krebs, Skivehallerne
 SLAGELSE
 21.00 Straws, Musikhuset
 TØNDER
 20.00 Arlo Guthrie, Hagge's Musik Pub
 VIBORG
 21.00 Peter & De Andre Kopier, Ting Hallen

Søndag 20

KØBENHAVN
 20.30 Ulla Henningsen & Trio, Copenhagen Jazzhouse
 21.00 Soul Søndag, Mojo
 HOLBÆK
 21.00 Doky Brothers, Jazzklubben
 RANDERS
 16.00 Bo Stief, Cafe Von Hatten
 RØDOVRE
 20.00 Arlo Guthrie, Viften
 Mandag 21

KØBENHAVN

21.00 Sam Mitchell, Mojo
 ÅRHUS
 21.00 Ikke Vores Men Jeres, Gyngen
 ODENSE
 21.00 Clemstrup & Co, Studentehuset
 21.00 Lene Siel, Magasinet

Tirsdag 22

KØBENHAVN
 20.30 Gianluigi Trovesi/ Gianni Coscia/Christoph Haberer Puls, Copenhagen Jazzhouse
 21.00 Beth Orton, Rust
 21.00 Honey Drippers, Mojo
 ÅRHUS
 20.00 Bill Frisell Quartet, Musikhuset
 21.00 Jam V. Ole Frimer, Fatter Eskil
 GREVE
 20.00 Emborg/ Larsen Group, Portalen

Onsdag 23

KØBENHAVN
 19.00 The Who, Forum
 21.00 Gordon/ Mr. Revien, Loppen
 21.00 Jamies Juke Joint, Rock Ama'r
 21.00 Good Riddance/ Lifetime, Stengade 30
 21.00 Laundromat, Rust
 21.00 Claus Toft Band, Mojo
 ÅRHUS
 21.00 De Marco, Fatter Eskil
 22.00 Radici Roots, Gyngen
 HERNING
 21.00 Søren Kroghs Blues Band, Fermaten

Torsdag 24

KØBENHAVN
 20.30 Jacob Melchior Group, Copenhagen Jazzhouse
 21.00 Bitch Boys, Pumpehuset
 21.00 Claus Bihling Band, Loppen
 21.00 Speciel Blues Nite, Rock Ama'r
 21.00 Esben Just/ Michael Friis/ Ken Gudmon, Cafe Svejk
 21.00 Jacob Rathne & Flemming

TØNDER

21.00 The Poozies, Hagge's Musik Pub
 AALBORG
 20.00 Luksus/ Mew, 1000Fryd
 21.00 Souvenirs, Skræen

fredag 25

KØBENHAVN
 23.00 Popszene, Klaptræet
 20.00 Luscinia, Huset
 21.00 Christian Søgård & Steen Thomsen, Blågårds Apotek

ODENSE

21.00 Luksus/ Mew, Rytmeposten
 21.00 Johnny Madsen, Magasinet
 RANDERS
 21.00 ibens, Tante Olga
 21.00 Randers Mesterskab i Rock, Cafe Von Hatten
 RØDOVRE
 22.00 B-Joe, Viften
 AALBORG
 21.00 Isebels Pain, 1000Fryd
 22.00 Tintin Og Hårtørrenerne, Studentehuset

ODENSE

21.00 Ibens, Rytmeposten
 RANDERS
 21.00 Randers Mesterskab i Rock, Cafe Von Hatten
 RØDOVRE
 20.00 Lene Siel, Viften
 SINDAL
 21.00 Souvenirs, Pusterum
 TØNDER
 21.00 Johnny Madsen, Kulturhuset
 VOJENS
 21.00 Peter & De Andre Kopier, Vojens Hallen
 AALBORG
 20.00 Entombed/ Mercenary, Skræen
 22.00 Straws, Studentehuset

Søndag 27

KØBENHAVN
 20.00 Peter AndrÇ, Falkonersalen
 21.00 Flæskkvartetten, Pumpehuset
 21.00 Paul Banks, Mojo
 ÅRHUS
 21.00 Entombed, Huset Musikteater
 FREDERICIA
 20.00 The Poosies, Det Bruunske Pakhus

Mandag 28

KØBENHAVN
 21.00 Entombed, Pumpehuset
 21.00 Tricky, Vega
 21.00 Dana Laxcroix & Finn Poulsen, Mojo
 ÅRHUS
 21.00 Ikke Vores Men Jeres, Gyngen
 ODENSE
 21.00 Clemstrup & Co, Studentehuset

Tirsdag 29

KØBENHAVN
 21.00 Dave Hole, Pumpehuset
 21.00 Drunk Mexicanz, Rust
 21.00 Blues Division, Mojo
 ÅRHUS
 21.00 Jam V. Ole Frimer, Fatter Eskil
 21.00 Tricky, Ridehuset
 22.00 You Name It, Gyngen
 ODENSE
 20.00 Music Spoken Here, Studentehuset

onsdag 30

KØBENHAVN
 21.00 Lunar, Loppen
 21.00 Jamies Juke Joint, Rock Ama'r
 21.00 Sanne Salomonsen, Pumpehuset
 21.00 Steve Wynn, Rust
 ÅRHUS
 18.00 Rytmisk Festival, Huset Musikteater
 ALBERTSLUND
 21.00 Straws, Forbrændingen
 ODENSE
 20.00 Solar Plexus, Studentehuset
 AALBORG
 21.00 Tower Of Power, Studentehuset

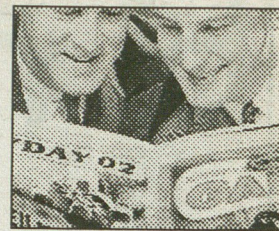
Lars Vegas eller hvad han nu kalder sig på dagen, giver koncert i Århus, København, Albertslund og Bornholm i begyndelsen af april. Til de, der ikke har genkendt drengen med guldbukserne skal det nævnes, at han til prisoverrækkelser kalder sig Lars H.U.G....

Kinnel, Blågårds Apotek
 21.00 Lill Rasted Kvintet, Studentehuset
 21.00 Yellow Bellies, Rust
 21.00 Integrity/ My Own Victim, Sputnik
 21.00 Yellowbellies, Rust
 21.00 Texas Twisters, Mojo
 22.00 Funky Stuff, Barcelona
 ÅRHUS
 21.30 Jaws, Musikcafeen
 22.00 Skovs Blues Band, Fatter Eskil
 22.30 Mad Cows Sing, Musikhuset
 ALBERTSLUND
 21.00 Red Warszawa, Forbrændingen
 ESBJERG
 21.00 Straws/ Ibens, Multihuset
 FÅBORG
 21.00 Innocent Blood, Kinografen
 GREVE
 20.00 Shubidua, Portalen
 HERNING
 21.00 Johnny Madsen, Fermaten
 HORSENS
 21.00 Emsemble New, Nørregade 51
 ODDER
 20.00 Peter & De Andre Kopier, Festpladsen
 ODENSE
 20.00 Ulla Henningsen, Magasinet
 22.00 Clara Thomas, Studentehuset

21.00 DM i Rock finalen, Pumpehuset
 21.00 Passion Orange, Loppen
 21.00 Kenn Lending Blues Band, Mojo
 21.30 Timeless Inc., Copenhagen Jazzhouse
 21.30 Dansk Dylon Samfund, Barcelona
 22.00 Passion Orange, Loppen
 22.00 Grind, Studentehuset
 23.00 King Of Pain, Cafe Kellerdirk
 ÅRHUS
 21.00 Toy Dolls, Husets Musikteater
 22.00 The Humble Men, Valdemar
 BRIDSTRUP
 21.00 Peter & De Andre Kopier, Pejsegården
 ESBJERG
 21.00 Bitch Boys, Tobaksfabrikken
 FREDERICIA
 21.00 Skovs Blues Band, Det Bruunske Pakhus
 HERNING
 22.00 Strawberry Slaughterhouse, Fermaten
 KOLDING
 21.00 Jan Kaspersen Quintet, Knuds Garage
 LYNGBY
 22.00 Gig 973, Templet

Lørdag 26

KØBENHAVN
 21.00 Withering Surface/ Compulsory/ Cyanotic, Rock Ama'r
 21.00 Waiting For Janis, Blågårds Apotek
 21.00 Omar & The Howlers, Pumpehuset
 21.00 Miss Delta, Mojo
 21.30 Tip Toe Big Band, Copenhagen Jazzhouse
 21.30 Jonas MÅller Polkadellic Bebop Trio, Kul Kafeen
 22.00 Toy Dolls, Loppen
 22.00 Pass The Butter, Bananrepublikken
 23.00 Brrr - Wuuhh, Cafe Pandemonium
 ÅRHUS
 20.00 Peter Andre, Scandinavia Congress Center
 21.00 Momb, Blitz
 21.30 Dans Med Døden, Musikcafeen
 22.00 Spy Nation, Fatter Eskil
 22.30 Flæskkvartetten, Musikhuset
 FREDERICIA
 21.00 Henning Stærk, Fredericia Teater
 21.00 Luksus/ Mew, det Bruunske Pakhus
 KOLDING
 21.00 Toto Jam, Tavlen
 22.00 Bitch Boys, Pitstop

- RUBRIKOVERSIGT**
- AUDIOKOPIERING**
- BANDKONTAKT**
- BILLETTER**
- BOOKING**
- CD-PRODUKTION**
- DESIGN**
- FAN-KLUBBER**
- FORLAG**
- FOTOGRAFER**
- GUMMI**
- HELSEKOST**
- HIFI Udstyr**
- HØJSKOLER**
- INSTRUMENTER**
- JOBS**
- KONCERTER**
- KYS**
- KRAM**
- LYD & LYS**
- MERCHANDISE**
- MUSIKBLADE**
- MUSIK STUDIER**
- MUIKKONTAKT**
- NODER**
- PIZZA**
- PLADEJÆGERE**
- PLADESHOPS**
- PLADESELSKABER**
- RADIOSTATIONER**
- PLADESELSKABER**
- RADIOSTATIONER**
- REJSER**
- REPARATION**
- REVISION**
- ROADIES**
- SPILLESTEDER**
- SPISESTEDER**
- STUDIER**
- SUPPE**
- TRANSPORT**
- SKO**
- SPORT**
- TATOVERING**
- TØJBUTIKKER**
- UNDERVISNING**
- URE**
- ØVELOKALER**

- find selv på flere

Pris pr. millimeter 8,50 kr.

Bredde: 40 mm

Rabatter:

6 x - 10%

12 x - 20%

bestil nu!

telefon 86 12 98 99

telefax 86 18 92 22

Kalender Deadline
 16. april 1997
 Send ind pr. brev,
 fax eller e-mail.

Musikmagasinet
 GAFFA
 Sjællandsgade 92
 8000 Århus C

fax: 86 18 92 22
 gaffa@gaffa.dk

AUDIO-KOPIERING

CD/MC PRODUKTION

Ring og hør nærmere

Telf. 86 54 56 77
Fax 86 54 56 99

Agent for:

FE SOUND

Tlf. 86156482 · 86158359

Cassette og CD kopiering fra 1 til 500.
(eneste af slagsen CD'er fra kr. 75/stk.)
CD tape mastering/redigering.

Hurtig og billig service
Ring eller skriv efter prislister:

TAM Studio

Svenstrupvænget 3
5260 Odense S.
Tlf. 66 15 04 30. Fax 66 15 08 87

CD PRODUKTION

•DANMARKS BEDSTE PRISER•
•HURTIGSTE LEVERING•
•BEDSTE SERVICE•

F.eks.: 500 stk. album
fra kr. 6.750,- alt inkl.
(ex.moms & nCb)

Ring og få et tilbud:

SUNDANCE
the scandinavian music company

Tlf. 33338720

AGENT FOR EUROPAS STØRSTE
CD FABRIK SONOPRESS (BMG)

CD-brænding

- fra 1 til xxx stk.

- CD-mastering der gør mixet bedst

Udlejning af studieudstyr

Ring og få et godt tilbud!

Blue Apple

H. C. Andersens Gade 13 - 5000 Odense C
tlf. 66 12 11 33

BILLETTER

BILLETNET
33 15 62 64

FOTOGRAFER

FOTOGRAF PER HOUBY

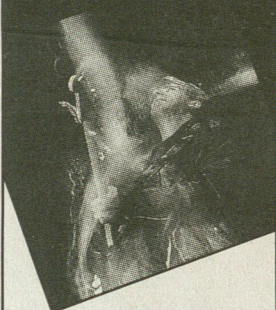
TELEFON/FAX 31 81 62 80
MOBIL 20 94 62 80

GRAFISK DESIGN

HØJSKOLER

Rock, jazz, sammenspil og improvisation. Praktisk og teoretisk indgang til musikens verden. Musikdebat og indspilning i højskolens eget lydstudie.
August - maj 97 / 98
Fra 16 - 36 uger

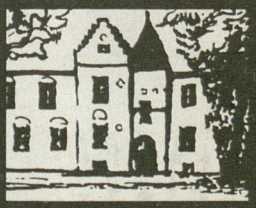
Vrå Højskole

Vrå Højskole ligger under Vendsyssels høje himmel midt i en storslået natur. Tæt ved Vesterhavet og Vildmønsens åbne vidder. Nær Aalborgs mange varierede tilbud. Vrå har rige traditioner for kunst og kulturaktiviteter, og byen har hyppige togforbindelser mod syd og nord.

Brochure:
Ring 98 98 10 10
Fax 98 98 20 31

KUNST ARKITEKTUR DESIGN

- OG 24 ANDRE FAG
FÅ EN BROCHURE!

KRABBESHOLM HØJSKOLE
7800 SKIVE TLF 97520227

INSTRUMENTER

B.C. Rich
GUITARS U.S.A.

LARS GREEN! MUSIK
Køgevej 40
2630 Taastrup
DK-Denmark
Telefon +45 42 52 23 35
Telefax +45 43 71 11 61

Salg
Reparation
Demonstration
Service

Warmoth
Made in USA

Exclusive Guitar & Bass Parts
Guitarhalse..... Fra kr. 1.925,-
Ahorn / Ahorn.
Guitarkroppe... Fra kr. 1.495,-
Elietræ.
Ring/skriv efter katalog

STRINGS AND THINGS
AND ROCK 'N ROLL
ROCK CITY
86 12 75 22
Gitar, Amp, Effects
GLUMMEGADE 6, DK-8000 ÅRHUS C.

LYD & LYS

POWER SUPPLY PA
PROFESSIONELT
LYD- & LYSUDSTYR
Danmarksvej 7 • 9900 Frederikshavn
Tlf./fax 98 43 23 08 • Biltlf. 30 99 51 12

**JYSK
DIGITAL LYD.**
PROF. LYD UDLEJNING
Til rimelige priser.

Soundcraft, Soundtracs, JBL
Audio Centron, Generalmusic
Digitech, Senheiser, Shure m.v.

Tlf: 97 85 43 33
e.l. 30 62 90 34

UDLEJNING, SALG OG
SERVICE AF PROFESSIONELT
LYD- & LYS-ANLÆG TIL:
**KONCERTER
TURNÉER
FESTIVALER
SKOLER
DISKOTEKER**

LYD & LYS

DANSK LYD & LYS UDLEJNING
NØRREGADE 4 - 5000 ODENSE C
66 11 38 06

LYD & LYS

MAZUR
PROF. LYD -
LYSANLÆG
SALG-
UDLEJNING
Nr. Bjertvej 74
6000 Kolding
75 56 54 11

-Livelyd-
PA/Sanganlæg
86 11 26 21
Future Force
v. Kaspar Vorbeck
Byvangs Allé 7
Viby J

MERCHANDISE

MDM
MANCHESTER DESIGN & MERCHANDISE

T-shirts, jakker, huer
m.m. - fremstillet i
England.
You name it - we make it!
TLF. 86 20 96 04

PLADER

**REGGAE RAGGA
DUB SKA JUNGLE**

CD LP 12" VIDEO

FAX/RING EFTER
KATALOG: 31-596444
ELLER CHECK BUTIKKEN
PÅ CARL MADSENS PLADS
CHRISTIANIA (BUS NR. 8)

PLADESELSKABER

UNIVERSAL

Esplanaden 46 • 1263 København K
Tel. 33912110 • Fax 33913110
e-mail: mcadanmark@mcamei.com

MCA
Geffen

REJSER

http://www.viby.com
Unge
Spanien - Italien fra 1250,-
VIBY Ungdomsrejser
86 11 74 11

REJSER

USA
Juni - Juli - August

Bestil din
rejse, mens
der endnu
er plads !

www.inter-travel.dk
inter-travel

Frederiksholms Kanal 2 - 1220 K.
Lavpriser til alle verdensdele
33 15 00 77

STUDIER

**IRHØJ
LYDPRODUKTION**
Smukke omgivelser
Musikstudie • Analog & Digital indspilning
Computermix • Moving faders • Mastering
Postproduction • Digitalredigering • CDR lyd

**IRHØJ
LYDPRODUKTION**
Kildegårdsvej 2 4690 Haslev
Tel 53 68 19 86 Fax 53 68 19 87

**FE SOUND
RECORDING**

32 spor kombineret med
64 MIDI-spor og delvist
computermix.
FE Sound Recording
Tlf. 86 15 64 82 - 86 15 83 59

G-punkt
www.gaffa.dk

ARP STUDIET
SKOVEJEN 11-13
DK-8000 AARHUS C
86 12 94 65

Professionel optagelse og redigering
af musikproduktioner
Demobånd og DAT mastering
DAT og kassetebåndkopiering

AUDIO-KOPIERING

DEMO CD
Tel: 3940 0993
BIRKUM I/S
STRANDVEJEN 112
2900 HELLERUP
Fax: 3940 1670

CD-R
Fra DAT - 20min
Introduktionspris:
10 stk. kr. 1195,-
incl. box/cover.

DEMO Bånd
Fra DAT real time
100 stk. C-20:
Kr. 900,-
Labels Kr. 200,-
Cover Kr. 690,-

DEMO BÅND

STUDIER

edithouse
digital videoredigering
digital lydredigering
cd mastering m. pq kode
lydarkiv
musik- og jinglekomposition

Dampfærgevej 2
2100 København Ø
tel 35 43 00 45
fax 35 43 02 46

TRANSPORT

BAND-FLYTTE-BILER
Udlejes uden fører
DRUM CITY
MUNKEGADE 11 • 8000 ÅRHUS C
Tlf. 86 12 75 66 • Fax 86 12 74 12

MERCEDES BANDBUS
PLADS TIL 7-8 PERSONER OG GEAR
86 18 91 10

ØVELOKALER

Fajabefa-Århus
udlejer øvelokaler
og PA-anlæg til
nogle af Århus'
billigste priser.
Info på 86121444

PROF. SESSION-ØVELOKALE
evt. m. backline.
Udlejes på dag eller ugebasis.
MUNKEGADE 11 • 8000 ÅRHUS C
Tlf. 86 12 75 66 • Fax 86 12 74 12

DRUM CITY

XXX-ANNONCER

**ANNONCER
MUSIK
RUBRIKKER**

TLF 86129899

[WITH A LITTLE HELP FROM MY FRIENDS...]